

Maa ▼

Maa: Slovenia

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 19.02.2018 – 19.06.2018

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 19.02.2018 – 19.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Ennen vaihtoon lähtöäni sain Ljubljanan suunnasta runsaasti informaatiota käytännön järjestelyistä opiskelijavaihtoon liittyen. Myös kurssitarjonta oli varsin ajoissa tarjolla, vaikkakin se hieman muuttui ennen opiskelujeni alkua. Sain tietää myös tutorini ennen Sloveniaan saapumista, joten sain kysytyä myös heiltä mieltä askarruttavista asioista. Ennen lähtöäni otin täyden matka- ja matkatavaravakuutuksen ja se ainakin omassa tapauksessani oli hyvä ratkaisu.

Saavuvin Ljubljanaan muutama päivä ennen orientoivien päivien alkua helmikuussa. Ensimmäiset päivät menivät byrokratian syövereissä, mutta niistä selvisin ehjin nahoin. Vaihto-opiskelijoita kehoitettiin hankkimaan myös oleskelulupa Sloveniaan, mutta itse en sitä ikinä hankkinut. Orientoinnin yhteydessä hallintotieteiden laitoksella järjestettiin tervetuloapäivä, jossa tutorit esittelivät opintoja sekä itse kaupunkia.

Itselläni ei ollut asuntoa saapuessani Ljubljanaan, joten asuin alkuun muutaman yön hostellissa. Ennen vaihtoon lähtöä oli valittava, haluaako asua asuntoloissa vai hankkiiko asunnon yleisiltä markkinoilta. Valitsin jälkimmäisen, sillä asuntoloissa kaikki huoneet ovat jaettuina toisen opiskelijan kanssa ja itse halusin hieman rauhaa. Löysin asunnon lopulta ystävien kautta varsin helposti. Asunnoista Ljubljanassa on melko kova kilpailu, joten suosittelen etsimään asuntoa jo ennen Sloveniaan saapumista. Yksityisillä markkinoilla vuokranantajat etsivät lähinnä pidempiä vuokrasuhteita, joten vaihto-opiskelijat eivät yleisesti ole halutuimpia vuokralaisia. Vuokrataso Ljubljanassa on hieman alhaisempi kuin esimerkiksi Tampereella, mutta hintatasoon nähden vuokrat ovat melko kalliita. Yhdestä huoneesta joutuu maksamaan noin 150 – 300 euroa asunnon sijainnista riippuen. Itse maksoin 180 euroa kuussa huoneesta Bežigradissa, joka on noin kaksi kilometriä keskustasta pohjoiseen.

Opiskelin Ljubljanassa hallintotiedettä, samoin kuten myös Tampereella. Odotukseni opetuksen tasosta eivät olleet erityisen korkeat ja opetus olikin varsin vaihtelevaa. Kurssit sisälsivät pakollista luento-opetusta, seminaarityön sekä tentin. Kursseilla oli sekä kirjallisia- että suullisia tenttejä. Oppimateriaalit olivat helposti saatavilla ja opiskelun edellytykset olivat muutenkin kunnossa. Kurssit olivat englanninkielisiä, kuten myös kurssien materiaalit. Luennoitsijoiden englanninkieli oli varsin vaihtelevaa ja aina en ollut aivan varma, ymmärtävätkö he kaikkea. Yleisesti käymäni kurssit olivat helppoja eivätkä ne vaatineet paljon työtä. Huomioimisen arvoista kuitenkin on, että opetuksen taso vaihtelee Ljubljanan yliopistossa huomattavasti laitosten välillä.

Kaupunkina Ljubljana oli erittäin viehättävä. Ljubljana heräsi eloon kevään edetessä ja kaupungissa oli joka päivä tapahtumia ja muuta toimintaa. Opiskelijalle Ljubljana on erityisen hyvä, sillä kaupunki on täynnä muita opiskelijoita ja tekemistä löytyy niin urheilun, kulttuurin kuin juhlimisenkin saralla. Opiskelijana hienoin asia on kuitenkin paikallinen opiskelijaruokasysteemi, joka mahdollistaa edullisen syömisen lähes jokaisessa kaupungin ja koko Slovenian ravintolassa. Ljubljanaan saapuessa opiskelijat pääsevät paikallisen Boni - systeemin pariin, jossa valtio korvaa osan opiskelijan ruokailusta. Alkukeiton, salaatin, pääruoan sekä joskus jopa jälkiruoan saa tällöin muutamalla eurolla. Yleisesti elinkustannukset ovat huomattavasti edullisemmat kuin Suomessa, joten aktiivisen elämän viettäminen ei erityisesti rasita kukkaroa.

Toinen miellyttävä asia Ljubljanassa on pyöräily. Pyöräily kaupungissa on erittäin suosittua ja pyörätiet ovat hyvässä kunnossa. Paikallinen kaupunkipyöräsysteemi toimii myös erittäin hyvin. Oman pyörän hankkiminen on kuitenkin varsin suositeltavaa, sillä se on ensisijainen liikkumisen muoto Ljubljanassa. Pyöräilyn lisäksi taksin käyttäminen on suosittua, sillä kimpptaksin saa usein edullisemmin kuin bussilipun.

Sää Ljubljanassa oli upea näin suomalaiselle. Saapuessani helmikuussa kaupungissa oli melko kylmä, mutta jo maaliskuun vaihteessa sai antaa hyvästit pitkille vaatteille. Yleisesti aurinko paistoi lähes joka päivä ja sadekuurot olivat lyhyitä.

Ljubljanan sijainti matkustelun kannalta on erinomainen. Kaupungista pääsee tunnissa muun muassa Alpeille tai Välimeren rantaan. Itsessään Slovenia on upea, mutta matkustaminen muihin Balkanin maihin tai Italiaan on erittäin helppoa ja edullista. Opiskelijajärjestöt järjestävät järkihintaisia reissuja, mutta itsenäisesti auton vuokraaminen on myös edullista ja varsin hyvä ratkaisu.

Henkilökohtaisesti vaihto-opiskelu oli upea ja uniikki kokemus. Vaihdoissa sai mahdollisuuden muuttaa uuteen maahan ja tutustua samassa tilanteessa oleviin ihmisiin ympäri maailmaa. Vaihdoissa saa luotua myös uusia globaaleja kontakteja, jotka voivat olla hyödyksi tulevaisuudessa. Koen, että vaihdosta on hyötyä myös työelämässä, sillä vaihdossa saa uusia näkökulmia erilaisiin asioihin johtuen erilaisista kulttuureista ja lähtökohdista. Olen kiitollinen mahdollisuudesta vaihto-opiskeluun ja suosittelen sitä myös lämpimästi kaikille sitä harkitseville.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 28.09.2017 – 25.01.2018

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 28.09.2017 – 25.01.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Hakuprosessi Ljubljanan yliopistoon eteni ilman suurempia ongelmia. Hain vaihtoon syyslukukaudeksi 2017, ja tieto hyväksymisestä tuli helmikuussa 2017. Sain Ljubljanan yliopistosta paperisen hyväksymiskirjeen ja informaatiota myös sähköpostitse. Ljubljanan päästä vastattiin sähköpostikysymyksiini aina ripeästi.

Kursseille ilmoittautuminen oli aluksi hieman hämmentävää, mutta loppujen lopuksi hätäilin turhaan. Ilmoittautumista varten piti täyttää netissä Online Learning Agreement. Sen täyttämiseen tuli melko selkeät ohjeet ja apua sai kysymällä.

Syksyn kurssit eivät olleet vielä ajan tasalla silloin, kun täytin ensimmäisen version Learning Agreementista. Uudet kurssit olivat valittavissa kesällä. Loppujen lopuksi pääsin kuitenkin parille kurssille, jotka olivat jo ensimmäisessä Learning Agreementissa. Niiden lisäksi löysin pari muuta kurssia, jotka vielä muuttuivat orientaatioviikon aikana Ljubljanassa. Kaikki muutokset sujuivat aina erittäin helposti Ljubljanassa yksikköni kansainvälisen toimiston kautta.

Ennen vaihtoa pidensin normaalin matkavakuutukseni kestoja. Se hoitui helposti soittamalla vakuutusyhtiöön, eikä hintakaan omasta mielestäni ollut päätä huimaava. Tarkistin myös, että minulla on eurooppalainen sairaanhoitokortti, ja se on voimassa (sen voimassaolo loppui kesken vaihdon, mutta sain heti uuden postitse Sloveniaan). Se oli hyvä olla olemassa, sillä tarvitsin sitä esimerkiksi yllättävään hammaslääkärikäyntiin.

En osallistunut kielikurssille Suomessa enkä Sloveniassa, sillä se ei sopinut aikatauluini. Suosittelen kuitenkin sellaiselle osallistumista jos mitenkään mahdollista.

Saavuin Sloveniaan reilun viikon ennen orientaatioviikon (Welcoming weeks) alkamista. Sain etukäteen sähköpostitse kaikenlaisia esitteitä ja hyödyllisiä vinkkejä tuutoreiltamme. Tuutoreihin pystyi muutenkin olemaan yhteydessä aina tarvittaessa esimerkiksi Facebookin välityksellä, mikä oli tosi hyvä juttu ja loi tervetulleen olon vaihtareille. Itsekin viestittelin jo ennen saapumistani tuutoreille kaikenlaisista järjestelyasioista.

Etsin itse asunnon jo hyvissä ajoin kesällä. Löysin sen erasmusu-sivuston kautta. Asunto oli yksityinen, mutta vuokranantajalla oli tapana vuokrata sitä aina nimenomaan vaihtareille. Meitä oli viisi kämpistä, jokaisella oli oma huone, ja muut tilat olivat yhteiset. Maksoin vuokraa 300e/kk ja lisäksi laskut, eli melko paljon. Olin kuitenkin tyytyväinen siihen, että minulla oli mukava ja siisti asunto ja erittäin ystävällinen ja reilu vuokranantaja. Monella Ljubljanassa saapuneella vaihtarilla ei ollut asuntoa vielä silloin, kun he tulivat, ja moni joutui ensin asumaan hostelleissa ja panikoimaan, löytyykö asuntoa lainkaan. Kaikille kyllä järjestyi

asunto, mutta Ljubljanan asuntotilanne ei ole vaihtareille se kaikkein helpoin. Eli asunto kannattaa hankkia ajoissa jos siihen on mahdollisuus, mutta toisaalta kyllä kämpän saa varmasti vielä silloinkin, kun on jo saapunut Sloveniaan ja käy muutamassa paikassa katsomassa ja huutelee Facebook-ryhmissä. Moni myös asui dormeissa, joissa asuminen on luonnollisesti halvempaa.

Opiskelen journalistiikkaa, mutta Ljubljanan yliopistossa opiskelin käytännössä sekalaisesti yhteiskuntatieteitä. Olin Faculty of Social Sciences -yksikössä, ja syksyllä tarjolla oli yksi englanninkielinen journalistiikan kurssi. Lisäksi otin pari sosiologian kurssia ja yhden politiikan tutkimuksen kurssin.

Opiskelin vain maisterikursseja, ja kurssien taso vaihteli todella paljon. Aluksi minulla oli viisi kurssia, mutta jätin yhden kesken heti alkuun, koska se tuntui liian vaikealta. Toisaalta minulla oli kaksi kurssia, joiden aiheet olivat melko abstraktit, eikä työmäärä ollut kovinkaan suuri. Vaikka välillä itsestäni tuntui, että koevastaukseni ja esseeni ovat huonoja, sain silti erittäin hyvät arvosanat. Hyvin pärjäsivät myös muut suomalaiset.

Ljubljanan yliopistossa tehtiin enemmän ryhmitöitä kuin Suomessa. Se tuntui ehkä hieman ärsyttävältä, mutta toisaalta se oli ihan hauskaakin. Esseitä piti kirjoitella melkein jokaiselle kurssille. Ainoastaan yksi kurssi oli mielestäni niin haastava, että se todellakin stressasi ja läpipääsy huolestutti. Kaikkien opettajien englannin kielen taito oli hyvä. Materiaalit olivat aina melko helposti saatavilla joko sähköisesti tai yliopiston kirjastosta. Välillä opetuksen taso turhautti, ja suomalaista opetusta alkoi arvostaa uudella tavalla. Jos vaihdossa haluaa nimenomaan opiskella ja edetä opinnoissaan kunnianhimoisesti, en ehkä suosittelisi Ljubljanaa. Kurssit olivat pääosin ihan kivoja, ja toki kaikilla kursseilla englanniksi kirjoittaminen ja opiskeleminen kehittyi. Muuten sisällöltään ne eivät erityisesti sykähdyttäneet, mutta toisaalta en itse sitä odottanutkaan.

Byrokraattiset asiat hoituivat melko helposti. Ljubljanan saapuessa piti käydä rekisteröitymässä Ljubljanan asukkaaksi. Käytännössä virastoon piti mennä kaksi kertaa käymään (muutaman tunnin jonottamiseen kannatti varautua, jos meni ruuhka-aikaan). Tähänkin saatiin hyvät ohjeet etukäteen. Sieltä sitten saatiin oleskelulupalappunen, jolle ei tullut ikinä käyttöä, mutta joka piti kuitenkin olla, jos vaikka poliisi olisi sattunut tarkistamaan. Vinkkinä se, että vaaditut dokumentit kannattaa tulostaa jo etukäteen! Kyllä ne Ljubljanassakin voi tulostaa, mutta helpompaa on printata kaikki Suomessa, niin Ljubljanan saapuessa voi vain kiikuttaa paperit rekisteröitymistöimistöön.

Vapaa-aika meni suurimmaksi osaksi matkusteluun ja kavereiden kanssa hengailuun. Hankin myös kuntosalikortin, kun halvalla sai, ja tuntui mukavalta kuntoillakin kaiken syömisen ja juomisen lomassa. Ljubljanassa voi käydä vaihtuvissa taidenäyttelyissä, jazz-jameissa ja tekno-illoissa. Ljubljanassa on toimiva kaupunkipyöräverkosto, mutta itse ostin paikalliselta pyörämieheltä pyörän, jonka vaihtoni loppuessa palautin ja sain osan rahastakin takaisin. Pyöräillessä kannattaa noudattaa varovaisuutta, sillä iltaisin ja öisin poliisit ratsaavat tehokkaasti humalapäissään pyöräileviä ihmisiä. Sakkoa voi joutua maksamaan satoja euroja.

Ljubljanassa opiskelijat syövät monessa ravintolassa 3–4 euron hintaan. Ulkona tuli siis syötyä usein! Studenski boni -systeemi on opiskelijan kukkarolle erittäin hyvä keksintö, mutta siitä aiheutui myös hieman teknisiä ongelmia, koska se toimii slovenialaisen sim-kortin avulla. Se kannattaa tiedostaa etukäteen. Jos (ja kun) siis haluaa saada opiskelija-alennuksen ravintoloissa, täytyy olla slovenialainen sim-kortti, jonka saa kyllä helposti Ljubljanan ESN-

toimistossa. Sitä varten kannattaa olla oma puhelin, eli jokin vanha Nokia, jota voi sitten käyttää ”ruokapuhelimenä”, ettei joka kerta tarvitse sim-korttia kaivaa ulos kännykästä. Itse ainakin käytin suomalaista EU-liittymää, jolla sain käyttää nettiä käytännössä rajattomasti, joten en halunnut ottaa käyttöön slovenialaista sim-korttia, vaikka siinäkin varmaan oli omat hyvät puolensa. Ruokaa varten on myös mahdollista saada ihan konkreettinen opiskelijakortin tyyppinen kortti, jolla alennuksen voi saada.

Sloveniassa parasta oli se, että matkustaminen oli niin helppoa ja mielenkiintoista. Slovenia on ihana ja kaunis maa, siellä on mahtavia vuoria ja vihreitä järviä. Sloveniasta pääsee myös erittäin nopeasti moniin muihin maihin. Itse matkustin Slovenian lisäksi Italiassa, Itävallassa, Kroatiassa, Serbiassa, Bosnia&Hertsegovinassa, Unkarissa ja Romaniassa. Helpoin tapa matkustaa on vuokrata porukalla auto. Käytännössä kaikki vaihtarit matkustivat aina vuokra-autoilla. Halpaa, helppoa ja hauskaa. Aluksi vähän jännitti se, millaista esimerkiksi ajaminen vieraassa maassa on, mutta se osoittautuikin yllättävän helpoksi ja tavalliseksi.

Vaihto-opintojen hyväksilukeminen onnistuu joko niin, että kurssit ottaa vapaavalintaisiksi opinnoiksi, tai sitten niiden korvaavuudesta voi sopia erikseen kurssin vetäjän kanssa. Itse ajattelin ottaa kaksi kurssia vapaavalintaisiksi ja kaksi korvaaviksi. Tein 24 opintopistettä, moni teki enemmän, mutta toisaalta moni teki myös vähemmän.

Olen erittäin onnellinen siitä, että olin vaihdossa. Olisin mielelläni jäänyt Sloveniaan pidemmäksi aikaa. Sain ihania ystäviä ja näin mahtavia paikkoja, joihin varmasti palaan uudestaan. Opin käyttämään englantia sujuvammin ja opin arkipäiväisiä ilmaisuja sloveeniksi. Opin selviämään vaikeistakin tilanteista itse. Opin hoitamaan ja selvittämään asioita, opin kysymään neuvoa. Opin lisää Slovenian ja Jugoslavian historiasta, keskustelin erilaisten ihmisten kanssa, ja kiinnostukseni eri maiden kulttuuria kohtaan vain kasvoi. Suosittelen erittäin paljon vaihtoon lähtemistä – en kadu siitä hetkeäkään. Ljubljana on kaunis, eläväinen ja sopivan pieni ja rauhallinen kaupunki. Siellä oli hyvä asua ja opiskella.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 20.02.2017 – 03.07.2017

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 20.02.2017 – 03.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Minulle oli aina ollut selvää, että jossain vaiheessa yliopisto-opiskeluja haluaisin mennä vaihtoon. Kohdemaasta tai kaupungista ei ollut sen suurempia toiveita, mutta Eurooppa ja Erasmus-ohjelma tuntuivat helpolta ja hyvältä vaihtoehdolta. Ensimmäinen askel hakuprosessissa/ idean hautumisessa oli Tampereen yliopiston järjestämä vaihtoinfo. Siellä eräs opiskelija kertoi vaihto-opiskelukokemuksistaan Slovenian pääkaupungissa Ljubljanassa, ja hyvin myönteisten kokemusten myötä oma kiinnostukseni tätä maata kohtaan heräsi.

Tiesin myös pari ihmistä omasta ainejärjestöstäni, jotka olivat käyneet Ljubljanan yliopistossa vaihdossa ja pitäneet paikasta. Näin päädyin hakemaan Ljubljanan yliopistoon kasvatustieteelliseen tiedekuntaan.

Hakuprosessi meni yllättävän mutkattomasti. Hain kevään 2016 haussa vaihtoon keväälle 2017. Ljubljanan yliopiston sivuilta löytyi tietoa kurssitarjonnasta, joka tarkentui myöhemmin ajankohdiltaan ja sisällöiltään. Keväällä sain tietää, että minut oltiin hyväksytty opiskelemaan Tampereen yliopiston puolesta, ja myöhemmin vahvistus tuli Ljubljanan yliopistosta. Informaatiota vaihtovalmisteluista sain Tampereen yliopiston nettisivuilta ja jos kysyttävää tuli, vastattiin myös Slovenian päässä kaikkeen nopeasti. Dokumenttien lähettäminen ja saanti sujuivat ongelmitta. Minulla oli jo valmiiksi matkavakuutus ja ostin siihen jatkoaikaa, jotta se kattoi koko vaihdon ajan. Lisäksi hankin ilmaisen eurooppalaisen sairaanhoitokortin, joka vaadittiin Sloveniassa oleskeluluvan saamiseksi.

Olin kuullut positiivisia kokemuksia vaihto-opiskelijoille järjestettävistä kielikursseista, ja Ljubljanan yliopistossa järjestettiin sloveenin kielen kurssi, jolle osallistuin. Kurssi alkoi kolme viikkoa ennen lukukauden varsinaista alkua ja sitä oli maanantaista perjantaihin noin neljä tuntia päivässä. Vaikka kurssista ei muutamaa fraasia lukuun ottamatta jäänyt paljonkaan päähän, suosittelen sitä silti. Paikalliset puhuivat englantia erittäin hyvin, mutta oli mukavaa, kun ravintolassa ja kaupassa pystyi asioimaan edes jotenkin ymmärrettävällä sloveenin kielellä. Oma tiivis kaveriporukani muotoutui kielikurssin muista opiskelijoista ja muihin vaihto-opiskelijoihin tutustui siellä todella hyvin.

Saavuin Ljubljanan lentäen. Jos varmat päivät paluusta ovat jo tiedossa, suosittelen menopaluun hankkimista, sillä erikseen ostettuna kuten itse tein, lennot olivat kohtuullisen hintavat. Ensimmäisellä kielikurssiviikolla meille järjestettiin info-tilaisuus yliopiston ja paikallisen ESN (Erasmus Student Network) -järjestön puolesta. Minkäänlaista tutor-toimintaa ei omassa tiedekunnassamme järjestetty, joten esimerkiksi vapaa-aikaan liittyvä informaatio saatiin lähinnä ESN-järjestöiltä. ESN-järjestöjen työntekijät vastailivat kysymyksiin kattavasti ja auttoivat aina parhaansa mukaan vaihto-opiskelijoita. Nämä ESN-järjestöt (Ljubljanassa on 2 eri ESN-järjestöä) järjestivät myös tiiviiseen tahtiin erilaisia matkoja, retkiä, kansainvälisiä illallisia sekä jokaviikkoisia juhlia. Näistä tiedotettiin aktiivisesti Ljubljanan vaihto-oppilaiden Facebook-ryhmissä, joihin suosittelenkin liittymään.

Ljubljanan saapuessani minulla ei ollut vielä varmaa tietoa tulevista asumisjärjestelyistä. Olin hakenut opiskelija-asuntoloihin, mutta tänä vuonna asuntoloiden ollessa erityisen suosittuja, en ollut varma onko niissä vapaita paikkoja minulle. En kuitenkaan stressannut liikaa, sillä tiesin monen vaihto-opiskelijan usein hankkivan asunnon vasta paikan päällä, ja tämä oli myös oma suunnitelmani, jos en asuntolaan mahtuisi. Monet vaihto-opiskelijoista hankkivatkin asuinpaikkansa vasta Ljubljanassa eikä kukaan jäänyt asunnottomaksi. Ljubljanassa minulle vapautui paikka opiskelija-asuntolasta. Opiskelija-asuntola-alueita oli kaksi: Rozna Dolina, lähempänä keskustaa ison Tivoli-puiston läheisyydessä sekä Bezigradin asuntola, joka oli hieman kauempana keskustasta, mutta sijaitsi usean yliopiston tiedekunnan, kuten myös kasvatustieteellisen tiedekunnan vieressä. Itse valitsin paikan Rozna Dolinasta, sillä keskustan ja ison puiston läheisyys olivat mieleisiä. Bussiyhteydet olivat melko hyvät, eikä bussi/pyöräilymatka tiedekuntaani Bezigradissa kestänyt kuin parikymmentä minuuttia.

Asuntoloiden vuokria oltiin harmillisesti korotettu juuri kun saavuin Ljubljanaan, ja entisen noin 100 euron sijaan ne olivatkin 200 euroa. Tämä summa tuntui kuitenkin suomalaiseseen hintatasoon tottuneena edulliselta. Rozna Dolinassa vaihto-opiskelijat asuivat yleensä joko kerrostalossa 4 tai 14. Itse valitsin talon 14, sillä se oli huomattavasti rauhallisempi ja siellä neljä ihmistä jakoi oman keittiön ja vessan, kun taas asuntola 4:ssä vessat ja keittiöt olivat kerroksittain yhteisiä. Kerrostalo 4 olikin tunnettu jatkuvista juhlistaan ja melusta, kun taas asuntola 14 sai nukuttua (yleensä) silloin kun halusi. Molemmissa asuntoloissa, kuten käsittääkseni myös Bezigradissa oma huone jaettiin toisen ihmisen kanssa.

Olen erityisen tyytyväinen, että valitsin asumismuodokseni asuntolan. Vaikka aluksi yksityisyyden puute ja jatkuva hälinä hieman epäilyttivät, oli asuntolassa asuminen yksi parhaista asioista vaihtoajassani. Kämppeistä ja naapureista tuli minulle hyviä ystäviä ja seuraa sai aina kun tahtoi. Myös yhdessä järjestetyt tapahtumat kuten juhlat ja kansainväliset illalliset olivat mieleenpainuvia. Mistään ei koskaan jäänyt paitsi, kun asui kaiken ytimessä, jossa meininki oli hyvin yhteisöllistä. En kuitenkaan välttämättä suosittelisi tätä asumismuotoa niille joille oma rauha, hiljaisuus ja yksityisyys ovat ehdottoman tärkeitä.

Ljubljanaan tullessa paperitöiden ja byrokratian, kuten esimerkiksi oleskeluluvan hankkimisen vaikeudesta, oltiin peloteltu. Vaikka yksi päivä kuluikin erilaisissa toimistoissa kierrellen, oli oleskeluluvan ja muiden lupa-asioiden hoitaminen lopulta yllättävän kivutonta ainakin omalla kohdallani. Kuulin kyllä, kuinka jotkut vaihto-oppilaat olivat joutuneet käymään toimistossa useita kertoja ilman asioiden etenemistä, mutta näin ei siis kaikissa tapauksissa onneksi ole, etenkin jos muistaa ottaa etukäteen selvää kaikista tarvittavista dokumenteista.

Opiskelen Tampereen yliopistossa Elinikäistä oppimista ja kasvatusta ja kuten mainitsin, opiskelin Ljubljanan yliopistossa kasvatustieteellisessä tiedekunnassa. Opiskelu oli hyvin erilaista verrattuna siihen, mihin olin tottunut. Itsenäistä työskentelyä oli totuttua vähemmän eikä kirjoja tarvinnut juurikaan lukea, vaan muutamat artikkelit löytyivät Moodle-alustan tyyppisiltä sivuilta. Suositustapoina olen Tampereella tottunut esseiden kirjoittamiseen, mutta Ljubljanassa suoritin ensimmäisen suullisen tenttini ja muut lopputyöt olivat ryhmäesseitä ja kokeita. Suurimmaksi osaksi opiskelu tuntui helpommalta ja koulumaisemmalta kuin mitä se on Suomessa. Kaikki kurssit jotka kävin, olivat tarkoitettu Erasmus-opiskelijoille ja tiedekuntani Erasmus-opiskelijoista muodostui melko tiivis noin 30 hengen ryhmä. Opetuskielenä käytettiin englantia ja vaikka päätoiminen opiskelu englannin kielellä olikin hieman jännittänyt, sujui se ongelmitta.

Ljubljana on pääkaupungiksi melko pieni, vain noin 300 000 asukkaan kaupunki. Mikäli kaipaa suurkaupungin huminaa, ei sitä välttämättä Ljubljanasta löydy. Itse koin että kaupunki oli juuri sopivan kokoinen ja menetin sydämeni Ljubljanalle ja Slovenialle täysin. Kaupunki oli etenkin kevään tultua todella kaunis ja täynnä erilaisia aktiviteetteja ja kulttuuria: esimerkiksi kaupunkikonsertteja ja esityksiä löytyi joka nurkan takaa. Kaupungin ollessa suhteellisen pieni, oli mukavaa, kun tuttuja ja kavereita näki kaupungille mennessä sattumalta. Maana Slovenia on täydellinen paikka, mikäli pitää matkailusta ja luonnossa liikkumisesta. Maa on hyvin pieni, ja Ljubljanasta ajaa tunnissa tai parissa niin Kroatian, Italian kuin Itävallan rajalle. Lähes joka viikonloppu vuokrasimmekin auton yhdessä muiden vaihto-oppilaiden kanssa ja lähdimme reissaamaan pitkin Sloveniaa ja sen ympärysmaita. Auton vuokraaminen on Sloveniassa edullista ja helppoa. Sloveniassa matkaillessa luonto nousi yhdeksi sen parhaista

puolista. Maa on täynnä turkoosina hohtavina jokia ja jylhiä vuoria: uskomatonta luontoa joista sai nauttia myös erilaisten aktiviteettien muodossa.

Helmikuun alussa Ljubljanan sää ei näyttänyt parhaita puoliaan: harmaus ja räntäsade sekä loskainen keli kestivät aina maaliskuun alkuun, jolloin sää koki lähes täyskäännöksen. Tämän jälkeen alkoivat lähes kuukauden kestäneet hellekelit. Huhtikuussa saapui niin sanottu ”takatalvi”/ sadeaalto joka kuitenkin hellitti parissa viikossa ja loppukevään ja alkukesän sai nauttia välillä jopa tukalan lämpimistä säätiloista.

Yksi vaihto-opiskelun parhaista puolista Sloveniassa on paikallinen opiskelijaruokailujärjestelmä Studenski Boni, jonka avulla opiskelijat saavat syödä tietyissä ravintoloissa 0-4,5 euron hinnalla. Sämpylän tai pitsapalan saattaa lunastaa ilmaiseksi, kun taas esimerkiksi sushia tai meksikolaista ruokaa alkukeittoineen saa noin 3-4 euron hintaan. Voinee arvata, ettei vaihdon aikana tarvinnut kokkailla paljoa.

Nyt, pari viikkoa Suomessa olleena arkeen on ollut erilaista totutella pitkän vaihtorupeaman jälkeen. Voin vilpittömästi sanoa vaihtoon lähdön olleen yksi elämäni parhaimpia päätöksiä. Kuluneet viisi kuukautta olivat todella onnistuneet ja kuluivat erittäin nopeasti, joten jos harkitset lähtemistä koko vuodeksi, suosittelen myös sitä. Vaihdosta mukaan tarttui uusia ystäviä ympäri maailmaa, lukuisia hienoja kokemuksia ja elämyksiä, itsevarmuutta englannin puhumiseen ja toimimiseen vieraassa maassa sekä ymmärrystä itseään ja maailmaa kohtaan. Suosittelen jokaista käyttämään ainutlaatuisen mahdollisuuden ja kokemaan sen itse!

Uskon myös, että tulevaisuuden hahmottumisen ja työelämän kannalta vaihtokokemukseni oli opettavainen ja hyödyllinen. Tällä hetkellä en näe ollenkaan mahdottomana työskentelyä ja toimimista kansainvälisissä tehtävissä tai ulkomailla.

Jos mikään Ljubljanassa/Sloveniassa opiskeluun liittyvä askarruttaa mieltä, vastaan mielelläni sähköpostin kautta. Sähköpostini: niemi.salla.m@student.uta.fi

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 30.01.2017 – 09.07.2017

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 30.01.2017 – 09.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Hain vaihtoon kevään 2016 haussa. Päätös vaihtoon lähtemisestä oli hautunut jo pitkään mutta en ollut saanut aikaiseksi lähteä. Nyt viidennen vuoden keväällä vihdoinkin laitoin hakemuksen sisään. Päätin kuitenkin, että haen vain yhteen tai kahteen kohteeseen ja jos en niihin pääse, en hakisi enää täydennyshaussa.

Pääsin kuin pääsinkin ensimmäisenä vaihtoehtonani valitsemaani Ljubljanan yliopistoon (toinen vaihtoehtoni oli Porto, Portugali) ja hyvä niin – kyllä nyt nimittäin kaduttaisi jos olisi vaihtokokemus jäänyt kokematta. Opiskelemaltani alalta (kauppatieteet) ei löytynyt itselleni sopivaa vaihtopaikkaa joten hain Ljubljanaan hallintotieteiden tiedekuntaan (Faculty of Administration).

Hakuprosessissa oman yksikköni kv-koordinaattori oli hyvin avulias ja Suomen päässä suurempia haasteita ei ilmennyt. Slovenian byrokratia tuottikin hieman enemmän päänvaivaa. Lomakkeiden täyttö oli paikoitellen todella haastavaa ja turhauttavaa ja Ljubljanan yliopisto onnistui yhdessä vaiheessa kadottamaan hakemukseni täysin. Vasta kun aloin kyselemään Acceptance Letterini perään joulukuussa 2016, he onnistuivat parin päivän etsintöjen jälkeen löytämään hakemukseni uudelleen. Onneksi sain ensimmäisen kokemukseni slovenialaisesta byrokratiasta jo Suomessa, joten paikan päällä en enää yllättynyt mistään.

Paikan päälle tullessa muutin asumaan hostelliin ja etsimään itselleni huonetta jaetusta kämpästä. Päätin etten mene dormeihin, koska omaa tilaakin olisi mukava saada – dormeissa kun asutaan samassa huoneessa toisen opiskelijan kanssa. Näin jälkikäteen mietittynä olisin varmasti ollut oikein tyytyväinen myös dormiasumiseen – Beogradin ja Rožna Dolinan dormien asukkaat muodostivat aivan omanlaisensa kiinteän yhteisön, josta yksityisessä majoituksessa asujana jää ehkä hieman sivuun.

Asunnon hankkiminen osoittautui hieman työläämmäksi kuin olin odottanut, mutta viikonkahden jälkeen olin saanut huoneen Beogradissa sijaitsevassa asunnosta. Huone vapautui vasta muutaman viikon kuluttua, mutta tykästyin siihen niin paljon, että olin valmis asumaan siihen asti hostellissa. Kuluineen huoneeni maksoi noin 300€ kuukaudessa, mikä ei ollut ihan halvimmasta päästä. Olin yhteensä kuukauden ajan hostellissa, mikä ei sinänsä haitannut, koska olin kolmen viikon sloveenin kielikurssilla todella lähellä hostellia – Beogradista matkaa olisi tullut useita kilometrejä. Sain myös sovittua hostellin kanssa huomattavasti normaalia halvemmän hinnan, koska paikka oli muuten melko hiljainen näin talviaikaan. Kuukauden hostelliasuminen ei todellakaan ollut normaalia – suurin osa tutuistani vietti hostelleissa alle viikon, jotkut vain päivän pari.

Kolmen viikon sloveenin kielen intensiivikurssi oli vaihtokokemukseni ehdottomia helmiä. Kurssin aikana tutustui hyvin muihin vaihto-opiskelijoihin ja kielikurssilta löysin käytännössä parhaat ystäväni. Kieltä opiskeltiin viisi kertaa viikossa joten kielitaitokin karttui todella nopeasti. Suosittelen ehdottomasti kielikurssia jos vain on mahdollisuus mennä Ljubljanaan muutama viikko aikaisemmin.

Suoritin opintoja sekä hallintotieteiden (Faculty of Administration), että yhteiskuntatieteiden tiedekunnasta (Faculty of Social Sciences). Hallintotieteiden kurssit olivat todella helppoja ja hieman heikosti organisoituja, kuten olin aiemmista kokemuksista jo kuullutkin. Räikein esimerkki oli US Politics – kurssi, jonka minä ja muut vaihto-opiskelijat kuvittelimme nimensä mukaisesti käsittelevän Yhdysvaltojen politiikkaa. Kurssilla keskustelimme vapaamuotoisesti EU:n pakolaiskriisistä, vierailimme slovenialaisessa vankilassa ja luimme kurssikirjan kanadalaisesta (!) politiikasta. Kurssilla oli oikein hauskoja kokemuksia, mutta kurssin sisältö ei kyllä vastannut millään tavalla odotuksia. Lisäksi luentoja tässä tiedekunnassa on todella vähän – suurin osa kurssin suorituksista tehdään itsenäisesti.

Yhteiskuntatieteiden tiedekunnassa (Social Sciences) kurssit olivatkin sitten aivan toisesta maasta. Lähiopetusta oli paljon, kurssit olivat vaatimustasoltaan haastavia, luennoitsijat erittäin innostuneita ja arvostelu jopa hieman tiukkaa. Jos vaihto-opiskelun tavoitteena on keskittyä koulunkäyntiin ja saada sitä kautta haasteita, suosittelen ottamaan mahdollisimman paljon kursseja yhteiskuntatieteistä – jos taas tavoitteena on saada vaadittavat opintopisteet helpolla ja keskittyä muihin asioihin, hallintotieteiden tiedekunta on sinua varten. Onneksi omalla ”sopimuksellani” sai ottaa kursseja kummasta tahansa. Suoritin melko paljon opintopisteitä (31 pistettä), joten ehkä oli hyvä että kurssit olivat vaativuusasteeltaan eri tasoisia, välillä helpompaa, välillä vaativampaa.

Mainitsemisen arvoista Ljubljanaassa oli ruokailuun tarkoitettu mainio študentski boni-järjestelmä. Bonien avulla sai opiskelijahintaisia ruoka-annoksia paikallisista ravintoloista. Joissain purtavaa sai jopa 0.00€ – 1.00€ hintaan, mutta erittäin hyvän ruoka-annoksen sai hintahaarukassa 2.50€ – 4.37€. Käytännössä joka arkipäivä tuli siis syötyä muiden opiskelijoiden kanssa paikallisessa ravintolassa.

Slovenia on maana todella upea. Maasta löytyy korkeita vuoria, luolia, keskiaikaisia linnoja ja toisaalta viinialueita ja jopa pieni rannikko Adrianmerelle. Parissa tunnissa pääsee myös ulkomaille, esimerkiksi Istrian rannikolle tai Zagrebiin Kroatiassa, Graziin Itävallassa, tai Triesteen Italiassa. Slovenia onkin täydellinen tukikohta reissaamiselle silloin kun opinnot antavat myöden. Nähtävää riittää niin kotimaassa kuin ulkomaillakin.

Vaihto-opiskelu opetti paljon kärsivällisyyttä – asiat varsinkaan toimistoissa eivät aina sujuneet suunnitelmien mukaan mutta kaikki aina lopulta järjestyi ajan kanssa. Itselleni kenties mielenkiintoisinta toisessa maassa asumisessa on ne pienet arkipäiväiset havainnot asioista jotka ovat jotenkin toisin kuin mihin on Suomessa tottunut. Voin oikein lämpimästi suositella Ljubljanaa vaihtokohteeksi.

University of Primorska, Koper,

01.10.2016 – 10.02.2017

Maa: Slovenia

Kaupunki: Koper

Vaihtoaika: 01.10.2016 – 10.02.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Primorska

"Niin missä onkaan Slovenia?" Tällaisen kysymyksen kuulin useasti ennen vaihtoon lähtöä ja siitä kertoessani. Monelle vanhemmalle ihmiselle vuonna 1992 itsenäistynyt maa ei jäänyt millään mieleen ja useasti kuviteltiin minun olevan vaihdossa Slovakiassa. Kuinka sitten päädyin valitsemaan maan, josta kukaan ei tiedä oikeastaan yhtään mitään? Enkä edes sen pääkaupunkia vaan pikkuisen rannikkokaupungin, ihastuttavan Koperin.

Vaihtoni oli siinä mielessä erilainen, että lähdin matkaan ystäväni kanssa. Kävimme koko prosessin alusta loppuun yhdessä läpi, joten tuki ja turva löytyi molemminpuolisesti aina läheltä. Ennen vaihtoon lähtöä kävimme jo hyvissä ajoin läpi maita, joihin voisimme mennä. Koska molemmilla oli kandintutkinto jo suoritettuna, piti löytää maa, jossa opettajat opiskelevat pidempään kuin kolme vuotta. Lisäksi meidän tuli etsiä yliopisto, jossa opetusta tarjotaan muullakin kielellä kuin kohdemaan omalla kielellä. Sitten kun mukaan vielä otettiin mieltymykset siitä, mille alueelle haluamme mennä, oli rajaus jo aika selkeä. Halusimme molemmat pysyä Euroopassa, joten rajaus Erasmus-ohjelmaan oli hyvin helppo. Ja kun Slovenian Koperista löytyi vielä kaksi paikkaa, oli päätös selvä ja ykköskohde valittu.

Hakuprosessia vaihtoon kuvaillaan usein hankalaksi ja aikaa vieväksi. Itse en saanut lainkaan tätä kokemusta! Kun asioista otti selvää ajoissa, niihin panosti ja niihin varasi tarvittavan ajan, ei ongelmia juurikaan syntynyt. Ainoastaan loppupäässä täytettävä Learning Agreementin ensimmäinen osa aiheutti harmaita hiuksia, kun kohdeyliopistosta ei millään tahtonut löytyä tietoa tarjolla olevista kursseista. Ja lopulta kaikki kurssivalintamme menivätkin kohdemaassa uusiksi, kun valitsemiamme kursseja ei syystä tai toisesta järjestetty.

Yliopiston puolelta eteenpäin mentiin eteenpäin jouhevasti ja aikataulussa, vaikka ajoittain tapahtuikin kaikennäköisiä pieniä vääryimmäryksiä ja sähköpostin eksymisiä. Asiat kuitenkin selvisivät kysymällä, eikä suurempia ongelmia ollut. Myös asunto Sloveniasta löytyi helposti vastaanottavan yliopiston lähettämän tervetuliaissähköpostin avulla. Kaikki oli tehty lähtijälle hyvin helpoksi!

Itsestä piti huolehtia omin avuin. Ennen vaihtoa päivitin rokotukseni, kävin hammaslääkärissä ja jatkoin matkavakuutustani omatoimisesti. Myös pankkiasiat kävin omalta pankiltani varmistamassa, etten kohtaisi yllättäviä ongelmia vaihtoon lähtiessäni. Mitään vaikeaa eteen ei tullut, ainoastaan hoidettavia asioita oli paljon. Kesällä asioiden hoitoon oli onneksi aikaa töiden lomassa.

Saavuini Sloveniaan slovenialaisen ystäväpariskuntani luokse Kamnikiin, pikkukylään lähellä Sloveniaa, syyskuun lopulla. Ystäväni olivat iso apu maahan tutustuessa, sillä he hakivat minut ja ystäväni lentokentältä, kertoivat perusasiat maasta, neuvoivat paikalliset ruokatavat ja olivat muutenkin slovenialaiseen tapaan äärimmäisen ystävällisiä ja ihania ihmisiä! Heistä toinen toimi opettajana läheisellä koululla ja hommasi minulle sieltä viikoksi seurantapaikan, jotta sain tehtyä Suomeen yhden äidinkielen kursseistani. Tuo viikko slovenialaisella koululla avasi näkemystäni maan toiminnasta ja lähtökohdista todella paljon. Lisäksi viikon aikana tapahtui ammatillista kasvua ja aloin todella ymmärtää ja nähdä syitä sille, miksi suomalainen koulujärjestelmä on aivan omaa luokkaansa.

Koperiin, yliopistokaupunkiin, saavuini viikkoa myöhemmin, orientaatioviikon alkaessa. Sekä koulu, että paikallinen ESN-järjestö auttoivat sopeutumisessa paikallisiin oloihin. Paikalliset ESN:n jäsenet olivatkin läpi vaihtoni suurin apu, jonka sain. Myös koululla oltiin aktiivisia aluksi ja halukkaita auttamaan, mutta lopulta suurin apu löytyi professoreista ja koulukavereista, eikä suinkaan niistä ihmisistä, joiden olisi pitänyt olla meistä vastuussa. Kieli

oli aluksi vierasta, mutta perusteet oppi nopeasti kyselemällä ja kokeilemalla. Lisäksi kävin puolen vuoden sloveenin kurssin, jolla en tietenkään oppinut kieltä kokonaisuudessaan, mutta josta oli hurjasti hyötyä esimerkiksi ruokalistoja lukiessa.

Asuntoni Sloveniassa oli lottovoitto. Asuimme kahdestaan huoneessa, jossa oli pieni keittiö ja pesuhuone/vessa. Lisäksi olimme asunnon ensimmäiset asukkaat, joten kaikki oli aivan uutta ja melko toimivaa. Muutamia puutteita talossa vielä oli, sillä kaikki ei ollut valmistunut aivan ajallaan. Esimerkiksi sälekaihtimet isoihin ikkunoihin saimme vasta kuukauden asumisen jälkeen. Ensimmäisessä kerroksessa asuvaa hissien toimimattomuus ei haitannut, mutta viidennen kerroksen asukkaat olivat välillä hyvinkin närkästyneitä tähän puutteeseen. Samassa asuntolassa asui myös paljon muita vaihto-opiskelijoita ja toisten ovilla käytiinkin vierailuilla tiheään tahtiin. Vaihdon aikana meistä tulikin yhtenäisen ja iso Erasmus-perhe.

Vaikka suomalaiselle asuntola-asuminen saattaa kalskahtaa hiukan omituisena korvaan, suosittelen sen kokeilemista. Asuminen on halpaa (190euroa/kk) ja hyvällä tuurilla kämppiksestäsi voi tulla jatkossa hyvä ystäväsi! Myös samassa tilanteessa olevien ihmisten läheisyys on iso apu vaihdon aikana, esimerkiksi harrastuksiin lähtemisestä puhuttaessa. Myös aamu- ja iltakahveja tai -teitä kävimme aktiivisesti juomassa toistemme luona. Ruokaa tehtiin yhdessä ja iltoja istuttiin esimerkiksi elokuvien parissa. Ja lähteminen oli helppoa, kun kaveri löytyi käytävän toiselta puolelta!

Yliopistolla opiskelin lähinnä musiikkia, englantia ja sloveenia. Lisäksi tein yhden äidinkielen kurssin etänä Suomeen osittain oman suomalaisen opettajan antamien ohjeiden mukaan ja osittain suorittamalla yhden Sloveniassa tarvittavan kurssin. Myös musiikin opiskelu sopi minulle hyvin, sillä olen erikoistumassa musiikin opettamiseen. Englannin opiskelu syventävissä ryhmissä tuki oman kielitaitoni kehittymistä ja sloveeni, vaikka haastavaa olikin, lisäsi ymmärrystäni sekä kielestä itsestään että alueen kielellisestä kulttuurista.

Sloveniassa opetuksen taso ei todellakaan ole Suomen tasoa vastaava. Vaikka sisältö aika pitkälti olikin vaativaa ja osittain uutta, opetusmenetelmät ja myös opiskelijoiden käytös tuntui olevan kuin lukiosta. Kurssit suoritimme tenteillä, jotka käsittelivät luentoa ja luentomateriaaleja. Se, että kutakin tenttiä sai tehdä maksimissaan tunnin, kertonee siitä, ettei huimia pohdintoja juurikaan tenteissä vaadittu ja tarvinnut tehdä. Yhdelle kurssista palautimme myös esseeseen, joka oli suomalaisessa yliopistossa tehtäviin tentteihin verrattuna lähinnä vitsi. Esseeseen ei tarvittu lähdekirjallisuutta ja sen pituus oli 500-800 sanaa. Muutama kurssisuoritus syntyi myös pelkästään läsnäolosta, joten huimaa tenttikasaa meillä ei ollut suoritettavana.

Kieli kurseillamme oli muuten englantia, mutta musiikin kurssit kävimme sloveeniksi. Kurssit olivat kuitenkin sillä tasolla toiminnallisia, ettei kielen käytön suhteen ollut ongelmia. Kurssikaverit olivat myös suuri apu silloin, kun ymmärrystä kulloinkin käsiteltävästä asiasta ei itselle syntynyt. Sloveniassa puhutaan keskimäärin todella hyvää englantia ja sitä osaavat puhua monet, mikä helpotti maassa asumista huomattavasti.

Koperissa harrastusmahdollisuuksia on monia, mutta vaihtoni aikana keskityin lähinnä ihmisiin tutustumiseen, kouluun ja matkusteluun. Koperissa oli vielä joulukuussakin lämmintä 12 astetta, eikä lämpötila juurikaan laskenut alle nollan koko oleskeluni aikana ja uimassa meressä käytiin erään ystäväni kanssa vielä tammikuussakin. Toisaalta Sloveniassa muualla sisämaassa oli ohut kerros lunta tammikuun aikana, joten vuorten vaikutus sääoloihin näkyi selkeästi.

Sloveniassa on Suomeen verrattuna halpaa. Erityisesti tämä näkyy ruuan hinnoissa ja peruselinkustannuksissa. Vaatteet, elektroniikka ja muut vastaavat olivat kylläkin sitten lähes Suomen tasolla. Esimerkiksi opiskelijalounaan sai ravintoloista muutamalla eurolla, ja niin hullulta kuin se kuulostaakin, ateriaan kuului alkukeitto, pääruoka, salaatti ja usein myös hedelmä jälkiruuaksi. Alennusten piiriin kuuluvia ravintoloita on myös sen verran paljon, että jokaiselle päivälle löytyy varmasti oma vaihtoehtonsa.

Suurin ongelma, jonka Sloveniassa kohtasimme, oli oleskeluluvan hankkiminen. Virastossa, jossa meidän piti vierailta, ei puhuttu lainkaan englantia ja kaikki täytettävät lomakkeet olivat sloveeniksi. ESN:n paikalliset jäsenet kuitenkin varoittivat tästä etukäteen ja osasimme pyytää heistä yhtä auttamaan papereiden täytössä. Virastolla piti vierailta yhteensä kuusi kertaa ja prosessi oli todella hidas, mutta koska aloitimme ajoissa, saimme myös oleskeluluvat hyvissä ajoin ennen kolmen kuukauden loppuun kulumista.

Vaihdon aikana matkustelin paljon! Kävimme yhteensä kahdeksassa eri maassa, milloin milläkin porukalla ja eri kulkuvälineillä kulkien. Useasti reissailu tapahtui vuokra-autolla ja viikonloppuisin, mutta lomakausina otimme myös pidempiä retkiä junalla tai euroopassa toimivan Blablacar.com-sivuston avulla. Matkustamista helpotti myös se, että maita on useita vierekkäin ja lähellä. Esimerkiksi Italiaan Koperista oli kymmenen minuutin matka. Suomessa asuvalle tällainen helppo matkustaminen oli aivan uutta ja ihmeellistä.

Paluu Suomeen on ollut oikeastaan suurempi kulttuurishokki kuin Sloveniaan muuttaminen. Matkalla opin itse niin paljon avoimemmaksi, rennommaksi ja tavallaan henkisesti kiireettömämmäksi, että omasta arjesta kiinni ottaminen on tuntunut kuluneen viikon aikana suurelta työltä. Uskon kuitenkin, että kun tästä aikaa kuluu ja asioita saa järjestykseen, alkaa omakin arki rullata. On kuitenkin hassua, että usein uuteen maahan muuttamisen seurauksista ja vaikutuksista puhutaan, mutta harvoin huomioidaan tunnetta matkan jälkeen. Omat tunteeni lentokoneen lähestyessä Suomea olivat ristiriitaiset. Toisaalta oli mukava tulla kotiin ja nähdä kaikkia ihmisiä, mutta toisaalta ikävä Koperiinkin oli ja on kova edelleen.

Vaihdosta tärkeimpinä asioina ja oppeina jäivät mieleen kulttuurinen oppiminen, jota tapahtui niin kohdemaan kuin muiden Erasmus-opiskelijoiden kautta. Eurooppa-tietämykseni puolestaan on kasvanut aivan sadasta nollaan vaihdon aikana. Lisäksi opin vaihdossa arvostamaan omaa kotimaatani ja erityisesti sen koulutuksen tasoa ja tulevaa työtäni osana sitä. Sanomattakin on selvää, että kielitaitoni kehittyi vaihdon aikana. Mutta suurin, ja tärkein anti vaihdosta ovat ystävät, jotka ovat levittäytyneet eri puolille maapalloa ja joiden luokse olen aina tervetullut. Puolen vuoden ajan nuo ihmiset olivat kuin perhe, joiden kanssa vietin niin joulun kuin uudenvuodenkin ja joita näin joka viikko ja jotka kokivat kanssani niin ilot, surut kuin ikävätkin. Heitä kaikkia kaipaam jo nyt suuresti!

Ja vaihtoon lähtisin uudelleen ihan milloin vain, kunhan nyt näen, kuinka hyvin saan kurssini hyväksiluettua ja onko toista yhtä hyvää väliä lähteä edes olemassa. Jokaiselle pohtivalle vastaukseni on kuitenkin selkeä: Menkää, kokekaa ja olkaa rohkeita ja avoimia!

P.s. Vaihdon aikana kirjoitimme ystäväni kanssa blogia. Siinä kuvaillaan sekä hakuprosessia että matkan aikana tapahtuneita haasteita, reissuja ja tunnelmia. Myös blogimme voi tarjota monenlaista hyödyllistä informaatiota esimerkiksi vaihtoon hakevalle tai sitä pohtivalle: <http://loytoretkeilyasloveniassa.blogspot.fi/>

University of Primorska, Koper,

01.10.2016 – 10.02.2017

Maa: Slovenia

Kaupunki: Koper

Vaihtoaika: 01.10.2016 – 10.02.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Primorska

Etukäteisjärjestelyt aloitin Suomessa jo hyvin varhain, koska noin puolitoista vuotta ennen suunniteltua lähtöä aloin selailemaan vaihtomahdollisuuksia. Hakuprosessi onnistui Tampereen yliopiston puolelta mutkattomasti, ilman mitään ongelmia. Sain vaihtokoordinaattoriltani kaiken tarvitsemani informaation hakuprosessin aikana. Suomalaiseen täsmällisyyteen tottunut saattaa kuitenkin kokea yllätyksiä viestiessään Suomen ulkopuolelle. Minun tuli täyttää nettiin yliopiston sivuille ns. ”hakupaketti”, joka sisälsi erilaisia lomakkeita ja dokumentteja, joita sivuille tuli ladata. Tässä tapahtui kuitenkin jonkinlainen informaatiokatkos, ja hakupaketin täyttö jäi aivan viimeisille päiville ennen deadlinea, koska vaihtoyliopiston viestit eivät olleet tuntemattomasta syystä tavoittaneet meitä kolmea tamperelaista Sloveniaan lähtijää. Pikku panikoinnista huolimatta sain ladattua kaikki dokumentit kuitenkin ajoissa, ja oman kotiyliopiston nopea vastailu ja toiminta autoivat tässä suuresti.

Vaihtoyliopiston kurssitarjonnasta sain nähtäväkseni vain edellisen lukukauden kurssit, jonka perusteella tein alustavat kurssivalinnat. Nämä tiedot löysin vaihtoyliopiston nettisivuilta. Tämä tietysti vaikeutti kurssien valitsemista ja loppujen lopuksi kävi niin, että aluksi valitsemistani kursseista sain pidettyä vain yhden, ja kaikki muut vaihtuivat. Mutta stressiä alustavista kurssivalinnoista ei ainakaan kannata ottaa, koska ne suurella todennäköisyydellä tulevat muuttumaan. Vakuutusasioista sen verran, että minulla oli oma matkavakuutus, joka kattoi kolmen kuukauden reissut. Tähän päälle otin matkavakuutuksen pidennyksen, jotta vakuutus kattaa koko viiden kuukauden matkani. Ennen lähtöäni en osallistunut millekään kielikursseille.

Kun saavuin kohdemaahan, ensimmäiset kaksi viikkoa olivat täynnä ESN-järjestön järjestämiä tapahtumia. ESN on järjestö, joka auttaa vaihto-opiskelijoita sopeutumaan maahan, tutustuttaa opiskelijoita toisiinsa ja järjestää erilaisia tapahtumia pitkin vaihtojaksoa. Ensimmäiset viikot olivat hyvin tiiviitä näiden tapahtumien myötä, ja koin sen hyvin merkitykselliseksi. Järjestölle työskentelevät ihmiset ovat paikallisia opiskelijoita, jotka haluavat vapaaehtoisesti auttaa kansainvälisiä opiskelijoita ja tutustua heihin. Näiltä ihmisiltä sain paljon apua erilaisissa tilanteissa koko vaihtojaksoni aikana.

Asunnon hankinta sujui ongelmitta, vaikka se olikin ennen lähtöä yksi stressaava asia. Sain vaihtokorkeakoululta sähköpostin, jossa he esittelivät kolme eri vaihtoehtoa, joihin pystyn koulun kautta hakemaan. Näistä hain vain yhteen, vastavalmistuneeseen opiskelija-asuntolaan, johon onneksi pääsinkin. Asuntolan huoneet olivat yksiöitä, jotka jaettiin kahden opiskelijan kesken. Suomalaiselle huoneen jakaminen jonkun muun opiskelijan kanssa tuntuu varmasti vieraalta ja jännittävältä asialta, mutta se oli omalta osaltaan myös kasvattava kokemus. Huoneessamme oli oma keittiö ja kylpyhuone. Vuokrataso oli jopa naurettavan halpa. Maksoin upouudesta huoneesta 190 euroa kuukaudessa, joka oli kuulemma

paikalliseen vuokratasoon verrattuna aivan riistohinta. Asunnon hankinnassa kannattaa suosia vaihtokorkeakoulun tarjoamia opiskelija-asuntoloita. Huoneen jakamisessa ja opiskelija-asuntolan vilinässä oli omat hyvät ja huonot puolensa, mutta olen tyytyväinen että valitsin tämän asumismuodon.

Opiskelin siis kasvatustieteiden yksikössä luokanopettajien koulutusohjelmassa. Englanninkielisiä kursseja yksikössäni oli tarjolla hyvin vähän. Osallistuin kahdelle englanninkieliselle kurssille, joista toisella käytiin läpi englannin kielioppiasioita ja ääntämistä ja koin tämän kurssin tukevan suuresti englannin kieleni kehittymistä. Toisella englannin kurssilla keskusteltiin englanniksi eri kulttuurien tavoista ja tavoista käyttää kieltä sekä tarkasteltiin erilaisia englanninkielisiä sanontoja ja niiden vastaavuuksia muissa kielissä. Näiden lisäksi minulla oli kaksi musiikin kurssia, orkesterikurssi ja kuorokurssi, joilla vietetty aika oli hyvin hauskaa. Viidentenä kurssina kävin muiden Erasmus-opiskelijoiden kanssa viikoittain opettelemassa sloveenin kieltä, joka osoittautui ehdottomasti työläimmäksi ja haastavimmaksi kurssiksi. Läpäisin kaikki kurssit hyvin arvosanoin ja suoritin vaihdon aikana 30 opintopistettä. Koin, että opiskelu oli todella paljon helpompaa kuin kotimaassa. Minulta ei vaadittu läheskään niin paljoa työtä mitä Suomessa, ja kokeet ja palautettavat tehtävät olivat helppoja. Tunnit olivat hyvin koulumaisia ja niillä oltiin noin 20-30 opiskelijan pienryhmissä. Oppimateriaalit olivat saatavilla internetissä lukuun ottamatta yhtä englannin kirjaa, jonka jouduin ostamaan. Vaikka suoritin vaihdon aikana suunnilleen saman määrän opintopisteitä, mitä Suomessakin olisin suorittanut, käytin opiskeluun huomattavasti vähemmän aikaa, vaikka saamiini tehtäviin tunnollisesti paneuduinkin.

Kolme kurseistani oli siis englanniksi (englannin kursseilla kaikkien tuli puhua vain englantia) ja sloveenin opetus tapahtui englanniksi. Musiikin kursseilla opettajat puhuivat pääasiassa sloveenia, mutta käänsivät tärkeimmät asiat englanniksi. Myös opiskelukaverimme näillä kursseilla olivat hyvin ystävällisiä ja käänsivät meille välillä opettajan puhetta englanniksi. Mutta koska kursseilla pääasiassa laulettiin ja soitettiin, ilman sloveenin kielen tuntemustakin pääsi hyvin pitkälle. Nämä kurssit tukivat sloveenin kielen opiskeluani, kun kuuntelin kieltä muutaman tunnin viikossa ja yritin ahkerasti ymmärtää, mistä puhutaan. Ja voi sitä riemua, kun joskus muutaman lauseen opettajan puheesta ymmärsi!

Vinkkini kaikille vaihtoon lähtijöille ja vaihdosta haaveilijoille on, että omalla kielitaidolla pärjäämistä ei ainakaan kannata jännittää. En itse pitänyt itseäni kovin hyvänä englannin puhujana, sanat tuntuivat olevan hukassa ja peruskieliopissa välillä hakemista. Helpottavaa on se, että kaikki Erasmus-opiskelijat ovat samassa tilanteessa ja kaikki ovat oppimassa kieltä. Itse pärjäsin omalla kielitaidollani koulussa ja asioiden hoitamisessa yllättävän hyvin. Kielitaitoni kehittyi itseni ja monen muun mielestä hurjan paljon. Käymäni englannin kurssi tuki kielen kehittämistä ja harjoittelin oppimiani asioita heti käytännössä. Sanavarasto laajentui ja kielen puhuminen muuttui automaattiseksi. Välillä suomalaistenkin vaihtareiden kanssa tuli puhuttua englantia, kun ei vaan huomannut puhuvansa englantia tai kielen vaihtaminen tuntui väsyttävältä. Kielitaidon suuresta kehittymisestä olen hurjan onnellinen!

Vaihto-opiskelijan vapaa-aika täyttyy hyvinkin äkkiä kaikkien erilaisten järjestettyjen tapahtumien ja matkojen myötä. Pidän erityisen tärkeänä sitä, että heti vaihtojakson alussa menee rohkeasti tutustumaan omaan Erasmus-porukkaansa ja osallistuu kaikkeen mahdolliseen mihin ehtii ja pystyy. Itse osallistuin lähes kaikkiin Erasmus-opiskelijoille järjestettyihin tapahtumiin ja olimme myös itse järjestämässä kaikenlaista tekemistä porukallemme. Koper kaupunkina on pieni, mutta sieltä löytyy kaikki tarvittava. Sää oli meillä

syksyllä erinomainen eikä talveakaan oikeastaan näkynyt. Syyskuussa mukaan pakatut talvikengät saivat siis jäädä laukun pohjalle koko reissun ajaksi. Luntakaan ei rannikolla tullut koko talvena ollenkaan.

Sloveniassa pärjää opintotuen ja Erasmus-apurahan voimilla vallan hyvin. Ruoka, matkustaminen ja vuokrat ovat paljon halvempia kuin Suomessa. Lisäksi opiskelijat saavat alennuksia useisiin eri ravintoloihin, joissa saa syödä 2-4 eurolla. Annokseen kuuluu alkukeitto, pääruoka, salaatti ja hedelmä. Kyseessä ei ole siis kouluruokala, vaan näitä alennuksia saa useisiin ravintoloihin pitserioista kalaravintoloihin ja kiinalaisiin ravintoloihin. Tätä mahdollisuutta tulen Suomessa kaipaamaan! Slovenian byrokratiaa taas ei tule yhtään ikävä. Esimerkiksi väliaikaisen oleskeluluvan saaminen vaati useamman virastokäynnin, ison määrän erilaisia papereita ja kopiot kaikista, sekä mukaan paikallisen ihmisen, koska virastoissa ei englantia puhuttu. Huomasin, että tämän tyyppisissä asioissa Suomessa kaikki hoituu vaan paljon helpommin ja mutkattomammin.

Matkustelu oli yksi parhaita asioita, joita vaihtojaksooni liittyy. Slovenian sijainti mahdollistaa uskomattoman hyvät matkustelumahdollisuudet, joista otin mielestäni kaiken irti. Matkustin useamman kerran länsinaapuri Italiaan, sitten Kroatiaan ja Bosnia-Herzegovinaan, pari kertaa Itävaltaan, Slovakiaan, Puolaan sekä useaan paikkaan Sloveniassa. Slovenia on uskomattoman kaunis maa, josta löytyy tasaiseen Suomeen tottuneelle paljon ihmeteltävää! Matkustaminen oli helppoa bussilla ja junalla ja usein myös vuokrasimme auton. Käytimme myös paljon BlaBlaCar- ja Prevoz-sivustoja, joille yksityiset ihmiset voivat ilmoittaa, minne matkustavat, ja ottavat matkaajia kyytiin edullisilla hinnoilla.

Olen äärimmäisen tyytyväinen vaihtojaksooni kaikin puolin ja koin sen merkitykselliseksi. Vaikka lähteminen jännitti, olen iloinen että uskalsin lähteä. Opin vaihtojakson aikana hurjasti itsestäni, perustietoni Euroopasta, sen eri kulttuureista ja kielistä lisääntyivät, kehitin omaa kielitaitoani, loin kestäviä ystävyys-suhteita ja tapasin paljon uusia ihmisiä ja näin, miten muualla koulutetaan luokanopettajia ja millaisessa asemassa opettajat toisessa maassa ovat. Asia joka yllätti, opin paljon myös Suomesta ja suomalaisuudesta. Ainoina pohjoisen Euroopan edustajina huomasin kuinka erilainen kulttuuri meillä onkaan verrattuna muihin Euroopan maihin. Huomasin, että tsekit ja slovakialaiset ymmärtävät toisiaan vaikka puhuvat omaa kieltään. Slovenialaiset, kroatialaiset ja serbialaisetkin ymmärtävät toisiaan. Suomi taas ei kommunikoi sitten kenenkään kanssa. Arvostus omaa kotimaata kohtaan kasvoi suuresti. En voi esimerkiksi enää valittaa opintotuen pienuudesta tämän kokemuksen jälkeen, meillä sentään opiskelua tuetaan. Kiitos Tampereen yliopistolle mahdollisuudesta lähteä vaihtoon, suosittelen sitä jokaiselle!

University of Primorska, Koper,

01.10.2016 – 10.02.2017

Maa: Slovenia

Kaupunki: Koper

Vaihto-aika: 01.10.2016 – 10.02.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Primorska

Olin pitkään miettinyt vaihtoon lähtemistä, mutta minulla ei ollut tarkkaa mielikuvaa mihin haluaisin. Kävin yliopistolla järjestetyssä vaihtoinfossa, jossa oli jo vaihdossa käyneitä opiskelijoita kertomassa kokemuksistaan. Siellä sain ensimmäisen kerran ajatuksen lähteä Sloveniaan. Minulle tärkeää vaihtokohteessa oli, että pystyisin opiskelemaan englanniksi ja hyvä sijainti, sillä halusin matkustella paljon. Hain Sloveniaan Ljubljanaan sekä Koperiin. Hakemusprosessi oli helppo ja vaikkakin kurssien etsimisessä kohdeyliopistojen sivuilta meni hetki, sain hakemuksen hyvin tehtyä. Sain myöhemmin keväällä tiedon, että pääsen vaihtoon Koperiin Slovenian rannikolle.

Vahvistus Slovenian päästä tuli vasta kesäkuussa, ja pääsin täyttelemään odottelun jälkeen kaikkia tarvittavia lomakkeita ja hakemaan asuntoa. Olin yhteydessä sähköpostitse Primorskan yliopistoon, mutta jo tässä vaiheessa piti totutella siihen, että asioita ei siellä päässä hoidettu niin tehokkaasti kuin Suomessa. Minulla ei ollut kuitenkaan mitään ongelmia ja asiat hoituivat ajallaan, mutta yleensä myöhemmin kuin mihin suunnitelmallinen suomalainen oli tottunut. En osallistunut Tampereen yliopistolla kielikursseihin, eikä meille järjestetty Koperissa intensiivikielikurssia.

Menin Sloveniaan hyvissä ajoin ennen lukukauden alkua ja kerkesin vähän tutustumaan maahan ja kaupunkiin, josta tiesin todella vähän ennen sinne menoa, sekä matkustella. Sain asunnon upouudesta asuntolassa, jossa jaettu huone maksoi 190 euroa kuukaudessa. Tykkäsin tosi paljon alkushokin jälkeen asuntolaelämästä ja suosittelen kokeilemaan! Meillä oli tapaaminen opiskelijajärjestön kanssa jo ennen ensimmäisiä luentoja ja vastaanotto oli ystävällinen, avulias ja rento. Yliopiston puolesta vastaanotto oli myös hyvä ja vaikka jouduinkin muuttamaan paljon Learning Agreementiäni, sain kurssit käyntiin ajallaan. Koperissa oli suuriin kaupunkeihin verrattuna vähän vaihto-opiskelijoita, joten oli mahdollista tutustua heihin jokaiseen ja paikallisiin ihmisiin.

Myös professorit olivat todella ystävällisiä ja avuliaita. Kasvatustieteiden laitoksella ei ollutkaan juurikaan opetusta englanniksi, mutta kaikki kurssit sai tehtyä ja professorit olivat todella joustavia sekä jopa innoissaan, että olimme valinneet heidän kurssin ja että toimme kansainvälistä näkemystä luennon aiheisiin. Otin myös 6 opintopisteen kurssin sloveenia, mikä oli mielenkiintoista, mutta haastavaa sillä suurin osa muista kurssin osallistujista puhui äidinkielenään jotain sloveenin sukulaiskieltä, kun taas suomalaiselle jokainen sana oli uusi ja outo. Tein puolet kursseista itsenäisesti ja puolet osallistumalla opetukseen. Tämä mahdollisti sen, että minulla oli hyvin aikaa myös matkustella ja tehdä kaikkea muuta opiskelun ohella. Opetuksen taso oli mielestäni ihan hyvä. Yhtenä miinuspuolena täytyy kuitenkin sanoa, että laitokseni puolelta yhteydenpito Sloveniassa jäi lähinnä ensimmäisiin tapaamisiin.

Sloveniassa eläminen on suomalaiselle edullista, ja mainitsemisen arvoista on opiskelijalounassysteemi, joka Sloveniassa on järjestetty niin, että lounaita saa tavallisista ravintoloista muutaman euron hintaan. Sloveniassa on todella upeita nähtävyyksiä ja se yllätti jatkuvasti positiivisesti. Maa on pieni niin väkiluvultaan kuin pinta-alaltaan, joten matkustelu Sloveniassa sekä naapurimaissa kävi vaivattomasti. Vuokrasimme usein autoa porukalla, sillä Sloveniassa Erasmus-opiskelijat saivat autonvuokrasta alennuksia. Muita käytännön asioita Sloveniassa hoitaessa kannattaa varautua siihen, että erityisesti paperitöissä on

jonkin verran hoidettavaa, sillä virastossa työskentelevät vanhemmat ihmiset eivät Koperissa puhuneet englantia. Saimme kuitenkin apua paikallisilta, joten asiat hoituivat aina tavalla tai toisella.

Erityisen outoa suomalaiselle oli, että Koperista Italiaan pääsi 10 minuutissa ja Kroatiaan puolessa tunnissa. Joten vaikka Koper on pieni kaupunki, lähellä on paljon nähtävää eikä tylsistymään pääse. Ilmasto Koperissa oli myös paljon lämpimämpi kuin esimerkiksi Ljubljanassa, sillä meri ja vuoret pitävät kaupunkia lämpimänä. Koperissa on hieno vanhakaupunki ja satama sekä lyhyet etäisyydet kaikkialle. Ihmiset ovat ystävällisiä, vaikka alkuun hieman ujoja. Myös se, että kaupunki ja sosiaaliset piirit olivat pienempiä, mahdollisti sen, että tutustui kaikkiin erilaisiin ihmisiin eripuolilta Eurooppaa ja maailmaa ja aina törmäsi tuttuihin.

Suomeen paluu puolenvuoden vauhdikkaan vaihdon jälkeen tuntui aluksi haastavalta, mutta sujuikin kuitenkin ihan hyvin. Suunnitteilla on jo uusia matkoja moikkaamaan monia tuttuja, eikä yhteydenpito ystäviin ole todellakaan katkennut välimatkan takia. En ole vielä saanut opintorekisteriotetta, joten hyväksilukemisita en osaa vielä sanoa. Vaihdoista jäi virallisten opintosuoritusten lisäksi käteen myös paljon parantunut englanninkielentaito, laajentuneet tiedot niin muista kulttuureista, kuin omastakin, kasvanut tietämys Euroopan historiasta ja nykytilasta sekä todella paljon muita varmasti hyödyllisiä kokemuksia ja kontakteja.

Vaihdossa saatuja kokemuksia on vaikea yrittää kirjoittaa tai selittää. Sillä siellä tapahtuu niin paljon ja vaikutukset omaan elämään ovat suuria sekä varmasti muutos, joka alkoi vaihto-opiskelun aikana heijastuu vielä pitkään elämässäni. Omalla kohdalla oppimiskokemuksena ei ollut niinkään asioista huolehtiminen, itsenäistyminen ja uuden kohtaaminen, vaan puolestaan yhteisöllisyyden kokeminen, vaihtoehtojen näkeminen verrattuna nykyiseen elämäntyyliini sekä omaan itseän tutustuminen. Vaikka tämä on sanottu niin monta kertaa niin vaihtoon kannattaa ehdottomasti lähteä. Se avartaa ja siellä tapaa uusia ihania ihmisiä, se kannattaa kokea itse!

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 05.09.2016 – 20.01.2017

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 05.09.2016 – 20.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Hain vaihtoon kevään 2016 täydennyshaussa. Oman yksikköni (SIS) vaihtopaikoista mikään ei tuntunut mieluisalta, joten lähdin reippaasti selaamaan muiden yksiköiden vaihtoehtoja.

Lopulta pitkällisen vatvomisen tuloksena päädyin hakemaan ykkösvaihtoehtona viestinnän, median ja teatterin yksikön paikalta Ljubljanan yliopistoon Sloveniaan, jonka Faculty of Social Sciencesin media- ja viestintäpainotteisen tarjonnan koin tukevan interaktiivisen median

puolelle suuntautuvia opintojani. Tampereen yliopiston hyväksymispäätös ilmoitettiin huhtikuun alkupuolella, mutta Ljubljanan yliopiston kirjettä sain odottaa pitkälle kesäkuun puoliväliin. Itse stressasin tätä odottelua jonkin verran, mutta ilmeisesti kohdeyliopistojen kiireettömyys asiassa on melko tavallista.

Vaikeinta hakuprosessin alkuvaiheessa oli kurssien suunnittelu, sillä ne tuli perustaa kuluvaan lukuvuoden opetusohjelmaan ilman minkäänlaisia takeita siitä, että valitsemani kurssit tulisivat toteutumaan myös seuraavana lukuvuonna. Hakukohteeni Faculty of Social Sciencesin nettisivut olivat kuitenkin kurssien osalta todella selkeät ja informatiiviset, ja kurseista pystyi muodostamaan ainakin alustavan käsityksen. (Tämä ei ole aina itsestäänselvyys, sillä esim. erään hakukohteeksi harkitsemani puolalaisen yliopiston sivuilla vaihto-opiskelijoille suunnattujen kurssien nimet oli vain listattu allekkain Exceliin.) Sekä tiedekunnan että koko yliopiston sivuilta löytyi kaikkeen muuhunkin liittyen todella kattavasti tietoa vaihto-opiskelijoille, ja jouduin muistaakseni kysymään vain muutamaa asiaa erikseen sähköpostitse vaihtokoordinaattoreilta. Sekä koti- että kohdeyliopiston koordinaattorit olivat ystävällisiä ja vastasivat aina nopeasti.

Lukukausi alkoi lokakuun alussa, mutta saavuin Sloveniaan jo kuukautta aiemmin osallistuakseni yliopiston järjestelmälle kolmen viikon sloveenin intensiivikielikurssille. Loppupeleissä kurssista jäi käteen lähinnä perusfraasit ja kourallinen hajanaista sanastoa, mutta suosittelen kurssia kuitenkin edes pintapuolisen kielen hahmottamisen kannalta sekä otollisena paikkana muiden vaihtareiden tapaamiseen. Slovenialaiset puhuvat pääsääntöisesti todella hyvää englantia, ja sillä pärjäsikin ongelmitta vaihdon alusta loppuun. Kuitenkin sloveeniksi tervehtiminen ja kiittäminen ilahduttavat aina paikallisia.

Itse yliopisto-opiskelu alkoi kahden viikon "add and drop"-periodilla, jonka aikana Learning Agreementiin sai tehdä muutoksia. Systemi on kätevä, ja kannattaakin käydä istumassa kaikkien vähääkään kiinnostavien kurssien aloitusluennoilla, jolloin kurssista saa kunnon kuvan pelkän netistä luetun kurssikuvauksen sijaan.

Omat kurssini koostuivat luento-opetuksesta sekä itsenäisistä suorituksista harjoitustöiden ja esseiden muodossa. Näissä suoritustavoissa ei ollut mitään sen kummempaa kuin Suomessakaan, mutta tiedekuntani tenttisysteemi aiheutti tuskastumista. Koska lukuvuosi on jaettu vain syksyyn ja kevääseen neljän periodin sijaan, järjestettiin lukukauden aikana kaksi pienempää välitenttiä (midterm), joita joissakin tapauksissa seuraa vielä lopputentti. Nämä välitentit olivat kestoiltaan 30-45 minuuttia, ja niissä kysyttiin poikkeuksetta pelkkiä yksityiskohtia, huonosti muotoiltuja monivalintakysymyksiä tai tenttialueeseen kuulumattomia asioita.

Yllätyin tästä huolimatta kuitenkin positiivisesti luentojen ja opetuksen tasosta, sillä kurssit olivat ajankohtaisia ja mielenkiintoisia. Opetus oli kokonaan englanniksi. Kirjoja kurseillani ei tarvinnut, mutta tieteellisiä artikkeleja sai lukea senkin edestä. Kurssimateriaalit olivat sähköisesti jaossa kurssisivuilla, mutta printtaaminen maksoi (muistaakseni 0.06e/sivu). Moodlea ja sähköpostia käyttämään tottuneena jatkuva papereilla pelaaminen tuntui hieman oudolta, sillä kaikki kurssisuorituksetkin piti palauttaa printattuna luennoitsijan käteen.

Asuin koko vaihtoaikani samassa asunnossa, jonka jaoin kolmen slovenialaisen kanssa. Heistä kaksi opiskeli ja yksi oli töissä. Minulla oli oma huone, jonka vuokra oli 125e/kk, ja sen päälle jaoin kämppisten kanssa kulut (vesi, sähkö, netti, lämmitys), jotka vaihtelivat 40-60 euron välillä. Asuntoa etsiessä kannattaa kiinnittää huomiota erityisesti tähän, sillä usein

ilmoitetaan vain kiinteä huoneen vuokra. Kulut saattavat kuitenkin tuoda vuokraan helposti 50-100e lisää. Oman huoneeni löysin Facebookin Stanovanjce, stanovanjce, kje si?-ryhmästä. Ryhmä on slovenialainen, mutta Facebook tarjoaa usein jonkinlaisen automaattisen käännöksen ja Google Translatella hoitaa loput. Ilman sanatarkkaa käännöstä tarjottavista huoneista saa kyllä selville ne tärkeimmät tiedot, ja Facebookissa on helppo ottaa yhteyttä vuokraajiin.

Itselläni kävi kämpän kanssa mieletön tuuri, sillä kämppikseni olivat maailman ihanimpia ja heidän kanssaan asuminen itsessään oli parhaita asioita vaihdossa. Vuokrasopimusta ei ollut ja vuokra maksettiin käteisellä. Vaikka itselläni ei ilmennyt minkäänlaisia ongelmia tämän järjestelyn kanssa, suosittelisin silti ryhtymään moiseen omalla vastuulla. Lisäksi huoneeni oli kuluineen keskivertoa halvempi, tyypillinen oman huoneen hinta jaetussa asunnossa liikkuu 200-350 euron välillä.

Sloveniassa on käytössä opiskelija-alennukseen tietyissä ravintoloissa oikeuttava systeemi nimeltä študentski boni. Bonin kanssa ruoka maksaa kahviloissa/ravintoloissa/yliopiston ruokalassa 0.50-4.70 euroa, ja pääruoan lisäksi siihen kuuluu alkusalaatti tai -keitto sekä jälkiruokahedelmä. Bonin käyttöön tarvitsee slovenialaisen puhelinnumeron. Oman liittymäni sain hieman kummallisen tapahtumaketjun päätteeksi Ljubljanan turisti-infon tiskin alta, mutta yliopiston tutorit jakoivat slovenialaisia SIM-kortteja ilmaiseksi lukuvuoden alussa ja neuvoivat niiden käyttönotossa.

Opiskelijahintainen, 30 vuorokauden rajaton bussikortti maksoi 20 euroa. Harva asia kuitenkaan on niin hidas ja turhauttava käyttää kuin Ljubljanan julkinen liikenne. Bussit olivat aina täynnä ja ruuhkaan juuttuminen oli liioittelematta jokapäiväistä, eikä ilmoitettuihin aikatauluihin kannattanut luottaa liikaa. Ljubljana on kuitenkin pieni kaupunki, ja lähestulkoon kaikki on kohtuullisen kävely- tai pyöräilymatkan päässä. Moni kaverini osti oman pyörän, mutta itse pärjäsin kaupungin vuokrapyöräsysteemillä. Ympäri kaupunkia on pyöräparkkeja, joista saa tunniksi kerrallaan käyttöön pyörän. (Ljubljanan sisäiseen liikkumiseen tunti on enemmän kuin tarpeeksi.) Rekisteröityminen maksaa 3 euroa ja sen jälkeen pyörien käyttö on täysin ilmaista.

Bileitä, tapahtumia ja matkoja järjestettiin jatkuvasti. Parhaiten niistä saa tietoa liittymällä Facebook-ryhmiin, joissa sai myös helposti porukan kasaan mihin tahansa aktiviteettiin vain tekemällä päivityksen aiheesta. Itse vietin vapaa-aikani lähinnä omien kavereiden kanssa sekä matkustellen. Etäisyydet Slovenian sisällä sekä matkat naapurimaihin ovat lyhyitä, ja itse matkustin kaikkialle edullisesti bussilla. Vaihtoehtoja löytyy kuitenkin junista tilataksihin ja auton vuokraamisesta yksityishenkilöiden tarjoamiin kimpakyyteihin.

Kokonaisuudessaan vaihtoni oli yksi elämäni parhaita kokemuksia, joka antoi paljon niin opintojen tulevaisuuden kuin yksityiselämän puolella. Suosittelen lämpimästi kaikille!

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 05.09.2016 – 27.01.2017

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 05.09.2016 – 27.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Hain vaihtoon täydennyshaussa keväällä 2016. Opiskelen psykologiaa, jolla ei ollut vaihtopaikkoja minua kiinnostavissa maissa, joten minun täytyi hakea muiden aineiden vaihtopaikkoja. Olin miettinyt vaihtoa pitkään ja Slovenian Ljubljana tuntui selkeästi kiintoisimmalta vaihtokohteelta minulle. Päädyin hakemaan sinne useamman aineen kautta. Viimeisenä vaihtoehtona minulla oli informaatiotieteiden paikka, jolta minut hyväksyttiin vaihtoon. Olin ensin pettynyt, että päädyin lopulta vaihtoon tiedekunnan kautta, joka oli niin kaukana omasta alastani, mutta päätin ottaa asian seikkailuna. Lopulta suoritinkin kohteessa vain yhden kurssin informaatiotieteiden tiedekunnasta ja loput kurssini olivat psykologiaa. Vaihtopaikan hyväksymisen jälkeen tuli valita kurssini Learning Agreementiin. Tiesin jo etukäteen, että kurseissa ei tulisi olemaan opetusta englanniksi, joten yritin valita kurseja, joista minulle olisi jotakin alkutietämystä tai edes kiinnostusta. Kurssit olivat yliopiston sivuilla selkeästi esillä ja niistä oli lyhyet kuvaukset englanniksi. Päädyin lopulta tekemään Learning Agreementin useampaan kertaan, sillä koordinaattorini Sloveniassa antoi palautetta, että jokin kurssi olisi todennäköisesti minulle liian vaikea. Informaation kulku oli muistaakseni hyvää ja koordinaattori vastaili nopeasti kysymyksiini. Dokumentit saapuivat ajallaan, eikä lähtövalmisteluihin kulunut hirveästi vaivaa. Stressasin etukäteen joitakin asioita, jotka lopulta selvisivät hyvin paikan päällä.

Osallistuin Ljubljanassa järjestetyille vaihtareille suunnatulle sloveenin kielen kurssille, jonka kesto oli kolme viikkoa. Kolmen opintopisteen kurssi maksoi muistaakseni 70 euroa. Sloveniassa lähes kaikki puhuvat hyvää englantia, joten suurta tarvetta kielen osaamiselle ei ole. Arkea kuitenkin helpotti, kun esimerkiksi ruokakaupassa tiesi joitakin sloveeninkielisiä sanoja ja paikalliset arvostavat, kun osasi puhua edes muutaman sanan sloveenia. Kielikurssista oli hyötyä ennen kaikkea siltä kannalta, että tutustui muihin vaihtareihin jo ennen varsinaisten yliopisto-opiskelujen alettua. Lisäksi syyskuussa pääsi nauttimaan Slovenian erittäin kesäisistä säistä ja kielikurssi jätti hyvin aikaa kaupunkiin tutustumiselle ja retkille.

Omassa Computer and Information Science –yksikössäni vaihtareita oli noin 15. Meille oli yliopistolla erillinen informaatiopäivä, jolloin saimme koordinaattoriltamme käytännön informaatiota tentteihin ilmoittautumisesta ym. asioista. Sähköposti tästä informaatiopäivästä ei ollut jostain syystä tavoittanut minua, mutta onneksi osasin kysyä asiaa koordinaattoriltani. Olin odottanut, että informaation jälkeen olisi ollut jotakin yhteistä toimintaa, jonka kautta olisi päässyt tutustumaan muihin, mutta tällaista ei ollut. Tuutorit järjestivät meille myöhemmin mukavat illanistujaiset, mutta muuten toimintaa vaihtareille ei järjestetty enkä nähnyt tuutoreitamme tämän jälkeen. Olin valinnut kurseja myös Faculty of Arts -tiedekunnasta ja olin tervetullut heidän tapahtumiinsa. Sain tästä tiedekunnasta oman tuutorin, joka avuliaasti neuvoi minua asioissa. Suuremman vaihtarimäärän vuoksi tässä tiedekunnassa oli enemmän tuutoreiden järjestämää toimintaa, kuten erilaisia retkiä.

Hain yliopiston asuntolaan, koska ajattelin, että olisi hyvä olla jokin varma asunto paikan päällä. Asuntolaan otettiin ihmisiä ilmoittautumisjärjestyksessä ja minut hyväksyttiinkin asumaan sinne. Huoneen jakaminen toisen ihmisen kanssa tuntui ajatuksena vieraalta, mutta asiaan tottuikin nopeasti ja kaikki kämppikseni olivat mukavia. Rozna dolinan opiskelija-

asuntola käsitti yli 10 rakennusta, joista vaihtarit asuvat lähinnä taloissa numeroissa 4 ja 14. Asuntolat sijaitsevat noin 20 minuutin kävelymatkan päässä keskustassa. Asuntola itsessään oli siisti ja kaikki toimi hyvin, vaikka minulla olikin hieman ennakkoluuloja. Lakanoita ei tarvinnut pestä itse, vaan ne käytiin vaihtamassa puhtaisiin joka toinen tiistai alakerrassa talonmiehen luona.

Etukäteen minulle ilmoitettiin, että vuokra asuntolassa olisi kuukaudessa noin 100 euroa. Sain kuitenkin huoneen rakennuksesta, jossa keittiö ja kylpyhuone jaettiin vain neljän ihmisen kanssa, joten vuokra oli noin 120 euroa. Tänä vuonna tuli kuitenkin tieto, että asuntolan hinnat ovat kallistumassa roimasti. Samaa hintatason nousua oli havaittavissa yleisestikin Ljubljanassa ainakin ravintoloissa. Asuin asuntolassa kolme kuukautta, jonka jälkeen minulle osui sattumalta mahdollisuus muuttaa kaupungin keskustaan asuntoon, jossa minulla olisi oma huone. Vaihdoin asuntolaelämän mielellään tähän asuntoon. Kämpikseni asuntolassa olivat mukavia, mutta yksin asumiseen tottuneena suomalaisena jatkuva toisten seura ja melu kävivät aikaa myöten raskaaksi. Asuntolaa voin suositella lähinnä ihmisille, jotka eivät juuri tarvitse rauhaa tai hiljaisuutta rentoutumiseen ja joilla on hyvät unenlahjat. Asuntolassa oli kuitenkin paljon yhteisöllisempää kuin toisessa asunnossani. Uudesta huoneestani aivan kaupungin ydinkeskustassa maksoin 270 euroa kuussa kaikkine kuluineen ja viihdyin asunnossa hyvin. Kannustan aloittamaan asunnon hakemisen Ljubljanasta hyvissä ajoin, sillä syyskuussa juuri ennen yliopiston alkua vaihtareiden Facebook-ryhmät olivat täynnä epätoivoisia asunnon etsijöitä. Kannattaa olla myös varuillaan erilaisten asuntohuijareiden kanssa, joita on liikkeellä.

Olin valinnut Suomessa kolme kurssia Faculty of Computer and Information Science - tiedekunnasta ja kaksi psykologian kurssia. Lopulta otinkin yhden psykologian kurssin lisää ja jätin kaksi kurssia kurssia Faculty of Computer and Information Science -tiedekunnasta pois. Kummallakaan näistä kursseista ei ollut englanninkielistä luento-opetusta. Tilaston tehtävien tarkastustunti olisi ollut mahdollista järjestää englanniksi, mutta kuulin tästä kuitenkin vasta pari viikkoa kurssin alettua. Tarkastustunnista ei ollut paljoa hyötyä, sillä kurssin tehtävät olivat sloveeniksi ja opettaja käänsi minulle niitä englanniksi suullisesti vasta tunnilla. En myöskään saanut esimerkiksi tietoa siitä, että kurssin välitenttiin olisi saanut ottaa mukaan kaavoja. Kuulin valitusta tiedekunnan opetuksesta myös muilta vaihtareilta, ilmeisesti monet professorit eivät ole vielä tottuneet vaihtareihin eikä joillakin kursseilla tuntunut olevan vielä muotoutuneita suoritustapoja vaihtareille. Loppuun suorittamani graafisen suunnittelun kurssi sen sijaan oli melko hyvä; vaihtareille oli oma harjoitusryhmä englanniksi. En suosittelen tiedekuntaa ihmiselle, joka haluaa suorittaa vaihdossa paljon kursseja ja tarvitsee paljon lähiopetusta.

Osallistuin kahdelle psykologian kurssille, jotka olivat englanniksi. Näillä kursseilla opetusmenetelmät olivat samankaltaisia kuin Suomessa. Kurssilla oli luentoja ja lopuksi oli kirjallinen tentti luennoista ja tenttikirjasta. Kurssi nimeltä "Work and psychology" oli sen sijaan toteutettu niin, että olimme samassa ryhmässä paikallisten kanssa, mutta opetuskieli oli englanti. Kurssin työskentelytavat ja sisältö olivat hyvin erilaisia mihin olen Suomessa tottunut. Kurssiin kuului paljon käytännönläheisiä pieniä tehtäviä ja workshopin pitäminen. Kurssin lopuksi oli suullinen tentti. Minun ei tarvinnut lainata ollenkaan kirjoja kirjastosta, vaan kurssien kirjat olivat kaikki löydettävissä Internetistä. Kurssien arvostelu tuntui olevan löyhempi kuin Suomessa, ja parhaita arvosanojakaan ei ollut vaikea saada.

Slovenia on mahtava maa matkusteluun: samasta maasta löytyy kaunista vuoristoa, kirkkaita järviä ja vesiputouksia sekä merenrantaa. Slovenian pienuudesta johtuen matkojen tekeminen ympäröiviin maihinkin on helppoa. Auton vuokraaminen on edullista, joten se on hyvä kulkuväline matkusteluun, mutta myös bussilla pääsi Ljubljanasta helposti päiväretkille esimerkiksi Kroatian pääkaupunkiin Zagrebiin tai Italian Triesteen. Kävin myös kimpakyytisivusto kautta Wienissä. Slovenian luonto on aivan upea kaikkina vuodenaikoina ja esimerkiksi vaelluksilla pääsee näkemään upeita paikkoja. Paikallinen vaihtarijärjestö järjesti paljon retkiä ja erityisesti bileitä, joissa pääsi tutustumaan muihin vaihtareihin.

Slovenian yleinen hintataso on hieman halvempi kuin Suomessa. Lisäksi opiskelijoiden elämää ilahduttaa ja helpottaa maan ”studentski boni”-järjestelmä. Valtio kustantaa osan ruoka-annoksen hinnasta, jolloin opiskelijat voivat syödä ravintoloissa 0-5 eurolla. Kuponkeja on käytettävissä kuukaudessa arkipäivien verran. Ulkona syöminen olikin päivän kohokohtia ja kavereita oli helppo tavata ravintolalounaan tai -illallisen ääressä. Ljubljanasta löytyi monipuolisesti erilaisia ravintoloita meksikolaisesta intialaiseen. Ljubljanasta löytyi hyviä kasvisruokavaihtoehtoja lähes joka ravintolasta. Myös vegaanisia ravintoloita on useampia. Ainakin pääkaupunki Ljubljana on hyvin siisti ja keskieurooppalainen kaupunki, vaikka etukäteen minulla olikin pieniä ennakkoluuloja. Slovenian kulttuuri oli kuitenkin jollain tavalla melko samanlainen kuin Suomessa, joten maassa oli helppo tuntee olonsa kotoisaksi. Ljubljana on kooltaan noin Tampereen kokoinen, joten kaupungin oppi tuntumaan helposti ja paikasta toiseen liikkuminen kävi helposti. Kaupunki on kaunis ja viihtyisä ja paikalliset todella ystävällisiä.

Ollessani vaihdossa kesäisen lämpimät säät jatkuivat Sloveniassa lokakuulle saakka, mutta kyseessä oli ilmeisesti hieman poikkeava ilmiö. Tämän jälkeen säät viilenivät nopeasti ja lämpötilat olivat yleisesti ottaen hieman Suomea lämpimämmät. Suomalaista ilahduttivat kuitenkin suuri auringonpaisteen ja valon määrä, vaikka harmaita ja sateisiakin päiviäkin toki oli. Lumi satoi Ljubljanan tammikuussa.

Olen onnellinen päätöksestäni lähteä vaihtoon, vastaavanlaista kokemusta on hankala saada enää opiskeluajan jälkeen. Luulen, että vaihdon opettamat asiat ja merkitys työelämän kannalta kirkastuvat vasta myöhemmin vaihdon jälkeen, mutta ainakin vaihto toi lisää itsenäisyyttä ja opetti sietämään epävarmuutta. Vaihdossa joutuu kohtaamaan pieniä arkipäivän ongelmia ehkä enemmän kuin Suomessa, mutta niiden ratkaiseminen tuo itsevarmuutta. Lisäksi vaihdossa sai paljon ikimuistoisia kokemuksia uusien kavereiden ja matkustelun myötä. Sloveniaa ja Ljubljanaa voi suositella lämpimästi vaihtokohteena.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 25.02.2016 – 25.06.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 25.02.2016 – 25.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Hain vaihtoon toisessa täydennyshaussa syksyllä 2015. Päätös vaihtoon lähtemisestä oli spontaani. Opintoni olivat siinä vaiheessa, että vaihto kevätlukukaudelle sopi minulle erinomaisesti. Kävin juttelemassa Kirsi Tuomisen kanssa ja hän esitteli minulle SIS:in vaihtokohteet. Itseäni jäljellä olevista vaihtopaikoista Ruotsi ja Slovenia kiinnostivat eniten. Lopulta päädyin laittamaan Slovenian ensimmäiseksi hakutoiveekseni ja ei kulunut kauaakaan, kun sain sähköpostia, että minut on valittu vaihtoon. Slovenian vaihtokohde oli uusi sopimus SIS:in yksikössä, joten olin ensimmäinen opiskelija Suomesta vaihdossa kyseisessä yksikössä.

Seuraavaan vaiheeseen kuului kurssien valinta ja muiden koulupaperien täyttäminen. Saimme hyvät ohjeistukset, että mitä kaikkea pitää hoitaa ja täyttää, jonka takia koin ennakkovalmistelut suhteellisen helpoksi. Ljubljanan yliopiston Computer and Information science -yksikön nettisivut olivat selkeät ja kurssien valitseminen oli helppoa. Valitettavasti kurssitarjonta olisi ollut parempi syyslukukaudelle, mutta löysin kuitenkin itseäni kiinnostavat kurssit myös kevätlukukaudelle.

Sain asunnon koulun asuntolasta, mutta minun olisi pitänyt jakaa huone toisen henkilön kanssa, mikä ei tuntunut minusta luontevalta. Niinpä etsin asuntoa Facebookin Erasmus-ryhmän kautta. Onnistuinkin löytämään kivan asunnon. Ryhmissä liikkuu aika paljon huijareita, joten kannattaa olla tarkka, ettei maksa vuokratarkoituksia tai vuokraa etukäteen. Itse sain sovittua asuntoni niin, että käyn katsomassa sen paikan päällä ensin ja sitten voin päättää, haluanko muuttaa asuntoon vai en. Asunto oli siisti, mutta sijainti ei ollut kaikista optimaalisin yksikön sijaintiani ajatellen. Asuin ensimmäisessä asunnossa reilu kuukauden, jonka jälkeen muutin toiseen asuntoon. Uusi asuntoni sijaitsi aivan keskustassa ja lähempänä yksikköäni. Jaoin asunnon kahden muun vaihto-opiskelijan kanssa. Jokaisella meistä oli oma huone sekä yhteisiä tiloja olivat olohuone, keittiö, ruokatila ja kylpyhuone. Kulujen (sähkö, vesi ja netti) kanssa maksoin vuokraa 280e/kk.

Computer and Information science -yksikkö sijaitsi noin neljän kilometrin päässä keskustasta. Koulumatkani kuljin pyörällä ja bussilla. Käytettyjä pyöriä saa ostettua halvalla paikan päällä. Olen tottunut Suomessakin kulkemaan paikasta toiseen pyörällä, joten pyörän ostaminen oli luonnollinen vaihtoehto minulle. Ljubljanassa on hyvät pyörätiet ja pyöräilijät huomioidaan liikenteessä. Ljubljanassa on myös kaupunkipyörä järjestelmä. Vuosimaksu on vain kolme euroa ja pyöräpisteitä on kätevästi ympäri kaupunkia, joten sekin on hyvä vaihtoehto, jos ei halua ostaa omaa pyörää.

En osallistunut sloveenin kielikurssille. Paikallinen opiskelijajärjestö järjesti eräänä iltapäivänä muutaman tunnin mittaisen intensiivikurssin ja koin, että pärjäsin hyvin sen avulla. Paikan päällä oppii nopeasti perussanaston ja lopussa ruokalistojenkin lukeminen sloveeniksi onnistui melko hyvin. Slovenialaiset puhuvat todella hyvin englantia, joten asiointi sujuu ongelmitta kaikkialla englanniksi, mikä yllätti minut. Paikalliset olivat aina otettuja, kun tervehti tai kiitti sloveeniksi, joten sanoisin, että on suotavaa opetalla perusfraasit kuten kiitos, ole hyvä ja päivää.

Meille ilmoitettiin etukäteen, että lukukausi alkaa 22. helmikuuta. Saavuini Ljubljanaan 19. päivä perjantaina. Vasta muutama viikko ennen koulun alkamista meille tiedotettiin, että yksikkö pitää vaihtareille tutustumistapahtuman jo edeltävänä torstaina. Koska olin ostanut jo lennot, jäi ensimmäinen tapahtuma minulta väliin. Sain kaikki informaatiot jälkikäteen

sähköpostilla, mutta minusta oli ikävää, että tämä ensimmäinen tapahtuma jäi välistä. Yksikössämme ei ollut vaihto-oppilaille mitään erityistä toimintaa ja koska minulla jäi ensimmäinen tapahtuma väliin, en esimerkiksi tavannut tutoreitani tai kaikkia yksikön vaihto-oppilaita koskaan kasvotusten. Sen sijaan paikallinen vaihtarijärjestö ESN järjesti paljon erilaisia tapahtumia; bileitä, aktiviteetteja, retkiä ja muita tapahtumia. Näissä tapahtumissa pääsi tutustumaan helposti muihin vaihtareihin ja suosittelenkin lämpimästi näihin tapahtumiin osallistumista!

Olin valinnut viisi kuuden opintopisteen kurssia. Kun kurssit alkoivat, meille vaihtareille selvisi, että opetus kursseilla on sloveeniksi. Kurssit olivat kurssitarjonnassa merkitty soveltuvaksi englanninkielisille opiskelijoille. Itse luulin, että kurssien opetus olisi englanniksi, mutta kyseinen merkintä tarkoittikin sitä, että kurssien suorittamiseen on vaihtoehtoinen tapa englanninkielisille opiskelijoille. Kannattaa siis olla tarkkana, että onko kurssin opetus englanniksi vai onko kurssi soveltuva englannin kieliselle opiskelijalle.

Alkuun oloni oli pettynyt. Onneksi kurssien opettajat olivat pääosin avuliaita ja ystävällisiä niin löysimme hyvän vaihtoehtoisen tavan suorittaa kurssit. Vaihto-oppilaiden ei tarvinnut osallistua luennoille, sillä opetus oli sloveeniksi. Korvasimme luennot kirjatenteillä. Jokaisella valitsemissani kursseilla oli viikoittain viikkoharjoituksia ja niissä opetus oli onneksi englanniksi. Valitsin myös yhden kurssin kauppatieteiden yksiköstä ja tämän kurssin opetus oli kokonaan englanniksi.

Opiskelu Ljubljanassa oli helpompaa kuin Suomessa ja kurssit vaativat vähemmän työtä. Loppujen lopuksi kurssiasiatkin järjestäytyivät ja koen onnistuneeni valitsemaan opintojani ajatellen hyödylliset kurssit sekä oppineeni vaihdon aikana uusia taitoja. Huono puoli siinä, että vaihto-oppilaiden ei tarvinnut osallistua luennoille oli, että paikallisiin opiskelijoihin tutustuminen oli hankalampaa.

Hintataso Sloveniassa on matalampi kuin Suomessa. Edullinen hintataso mahdollisti sen, että pystyi tekemään paljon asioita: käydä ulkona syömässä, kahvilla, elokuvissa, matkustella jne. Slovenia on kehittynyt maa, todella siisti ja kaunis. Suosittelen reissaamista myös Slovenian sisällä. Ljubljanassa oli helppo asua ja paikalliset suhtautuvat ulkomaalaisiin, etenkin pohjoismaalaisiin, todella ystävällisesti.

Vapaa-aikani vietin muiden vaihto-oppilaiden kanssa. Slovenia sijaitsee lähellä kaikkea, joten matkustelu on todella helppoa. Auton vuokraaminen Sloveniassa on edullista ja omalla autolla reissaaminen kätevää. Ljubljanasta on noin tunnin ajomatka niin Italiaan, Itävaltaan tai Kroatiaan. Yliopiston sali oli ilmainen ja Ljubljanassa on hyviä lenkkireittejä ja ulkotreenipaikkoja.

Olen todella iloinen, että lähdin vaihtoon. Tutustuin uusiin ihmisiin, sain upeita kokemuksia ja muistoja sekä kielitaitoni kehittyi. Uskon todella, että vaihdosta on hyötyä jatko-opintojeni ja työelämän kannalta.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 14.02.2016 – 06.06.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 14.02.2016 – 06.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Vaihtoon lähteminen oli ollut mielessäni koko yliopisto-opiskelujeni ajan, mutta sain viimein aikaiseksi toteuttaa haaveeni viimeisenä opintovuotena. Varsinaiset kurssitarjonnatkin löytyi, kunhan jaksoi vain etsiä. Olin kuullut, että kurssitarjonta saattaa muuttua vielä, joten en kiinnittänyt niin suurta huomiota yksittäisiin kursseihin, vaan koitin etsiä yliopistoja jossa olisi tarjolla mahdollisimman paljon mielenkiintoisen oloisia kursseja. Parhaaksi tietolähteiksi totesin kohdeyliopistojen omat sivut. Olin alusta lähtien varma, että haluan viettää vaihtoni Euroopassa, joten lähdin siltä pohjalta etsimään sopivia yliopistoja.

Muutaman päivän tutkailun päätteeksi löysin itseni Ljubljanan yliopiston sivuilta.

Hakuprosessi oli tehty helpoksi ja yleistä tietoa vaihdosta oli saatavilla mielestäni hyvin yliopiston omilta sivuilta. Ainoa miinus oli, että hyväksymiskirjettä joutui odottamaan melko pitkään, mikä hidasti hieman asunnon, lentojen ja muiden suunnitelmien tekoa. En osallistunut sloveenin kielikurssille ja sanoisinkin, että ainakin Sloveniassa pärjää todella hyvin pelkällä englannilla. Päästyäni perille osallistuin kuitenkin päivän kestäväälle sloveenin kielen kurssille, joka järjestettiin paikallisen ESN:n toimesta.

Tarkoituksenani oli etsiä asunto vasta paikanpäältä, mutta viikkoa ennen lähtöä löysin Housing Anywhere -palvelun, josta löytyi juuri minulle sopiva asunto. Suosittelen palvelun käyttöä, koska se takaa että asunto on oikeasti olemassa ja sen kautta rahat on turvassa 48 tuntia, kunnes olet itse paikan päällä varmistamassa asunto on juuri sellainen kun oli sovittu. Vuokrataso Ljubljanassa oli mielestäni kohtuullinen, noin 200-300e/kk omasta huoneesta. Oma asuntoni sijaitsi hieman kauempana keskustasta, mikä ei Ljubljanassa ole ongelma, koska keskusta on melko pieni ja esimerkiksi pyörällä kulkeminen on helppoa.

Opiskelin Ljubljanassa Faculty of administrationissa. En kokenut opintoja haastaviksi eikä valitsemani kurssit juurikaan vastanneet sitä mitä olin ajatellut, mutta ne olivat ihan ok. Kurssien aikataulut muuttuivat useasti ja nopeasti, joskus jopa tuntia ennen luennon alkua. Tämä oli alussa hieman ärsyttävää, mutta kun asiaan tottui, osasi tarkistaa luennon ajankohdan aina ennen sen alkua. Suoritustapoina kursseilla oli esseitä, suullisia esitelmiä ja perinteisiä luentotenttejä. Erikoisuutena kaikilla kursseilla oli elokuvien katsominen, ja niitä katsottiin paljon. Kolmella suorittamallani kurssilla katsottiin yhteensä viisi elokuvaa, mikä on mielestäni turhan paljon.

Vapaa-ajan viettäminen Ljubljanassa oli helppoa ja hauskaa. Erityisesti ruokailu oli yksi päivän kohokohdista, kiitos opiskelija-alennuskuponkien. Sloveniassa opiskelijoilla on mahdollisuus noin 20 opiskelijaruokaan kuussa, jotka lunastetaan puhelimeen ladattavalla ohjelmalla. Alennus on saatavissa suurimmassa osassa ravintoloissa ja ateriaan kuuluu

yleensä alkukeitto, salaatti, pääruoka sekä jälkiruoka/hedelmä. Hinta tälle aterialle oli yhdestä viiteen euroon. Ruuan vastapainoksi Ljubljanan keskusta-alueetta ympäröi kaunis Tivoli-puisto, jossa oli erinomaiset lenkkeily- ja ulkoilumahdollisuudet. Sanoisin myös, että yksi Slovenian parhaista puolista on sen maantieteellinen sijainti. Matkustelu ympäri Eurooppaa oli helppoa ja halpaa Ljubljanasta käsin. Erityisenä matkustusplussana olivat kimpakyydit (prevoz ja blablacar), joiden avulla pääsi matkustamaan paikallisten kyydeillä halpaan hintaan.

Olin suorittanut kaikki kurssini Ljubljanassa loppuun kesäkuun alkupuolella, joten palasin jo silloin takaisin Suomeen. Kaikki vaihdossa tehdyt kurssini menivät vapaavalintaisiin opintoihini ja niiden hyväksiluku sujui ongelmitta. Muutenkin kaikki paperiasiat olivat melko helppoja hoitaa sekä Ljubljanan päässä että Tampereella. Suosittelen vaihtoon lähtöä kaikille, ketä se vain vähänkin mietityttää. Myös viimeisenä opiskeluvuotena vaihtoon lähtö kannattaa. Vaihdossa pääsee kehittämään kielitaitoaan ja oppimaan itsestään uusia asioita sekä samalla tutustumaan mahtaviin ihmisiin ja paikkoihin.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 25.01.2016 – 30.06.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 25.01.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

University of Ljubljana, Slovenia, kevät 2016, Erasmus

Vaihtoon hakeminen ja lähtövalmistelut Suomessa sujuivat jouhevasti, vaikka kaikkien lomakkeiden pyytäminen, leimaaminen ja skannaaminen oli välillä turhauttavaa. Asioiden hoitaminen Ljubljanan yliopiston kanssa oli sujuvaa. Tiedot englanninkielisistä kursseista löytyivät helposti, eri asia on tosin se kuinka hyvin kurssikuvaukset pitivät paikkansa. Valitsin varmuuden vuoksi aivan liikaa kursseja joita sittemmin karsin pois. Lopullinen *learning agreement* olikin täynnä muutoksia.

Ennen varsinaisten kurssien alkamista osallistuin Ljubljanassa sloveenin intensiivikurssille. Kolmen viikon aikana oppii (opettajasta riippuen) kielen perusteet, ja tutustuu muihin vaihto-opiskelijoihin. Samalla saa pehmeän laskun uuteen arkeen. Kielikurssi oli ainoa maksullinen kurssini, mutta ehdottomasti rahan arvoinen. Suosittelen kurssia kaikille Sloveniaan lähteville.

Orientaatioviikkojen aikana oli tarjolla kaikenlaista ohjelmaa – bileitä, melomista, kaupunkikierroksia – joista sai valita mieleistä tekemistä. Itse en pitänyt Erasmus-bileistä tai muusta Erasmus hypetyksestä, mutta onneksi löysin omanlaistani seuraa. Vaihtoon kannattaa lähteä vaikka ei pitäisi itseään ”tyypillisenä vaihtarina”. Ulkomailla vietetyn ajan saa muovattua juuri sellaiseksi kuin itse haluaa.

Hankin asunnon jo ennen vaihtoon lähtöä airbnb:n kautta, vuokran tosin maksoin käteisellä. Asuin omakotitalossa kolmen kämppiksen kanssa. Nautin kämppiselämästä vaikka talossa olikin homeongelmia ja luvattoman paljon hämähäkkejä. Huoneeni oli huomattavasti kalliimpi kuin paikka opiskelija-asuntolassa, mutta maksoin mielelläni omasta rauhasta. Kävin kerran tutustumassa Beogradin opiskelija-asuntoloihin, joissa kahden hengen huone oli pienempi kuin oma huoneeni. Jos siis kaipaavat vähänkään yksityisyyttä, suosittelen vuokraamaan huoneen yksityiseltä vuokranantajalta. Jos löydät itsellesi kämppikset, ison asunnon vuokraaminen porukalla on myös mahdollista. Otin matkavakuutuksen vaihdon ajaksi, mutta sille ei onneksi tullut käyttöä vaikka pihavajassamme kävi kerran varkaita.

Ljubljana on pieni mutta eläväinen kaupunki, johon ei voi olla rakastumatta. Kaupungissa on paljon kahviloita, baareja, mielenkiintoisia museoita ja muuta kulttuuritarjontaa. Eläminen Sloveniassa on halvempaa kuin Suomessa. Opiskelijat saavat syödä useissa ravintoloissa opiskelijahintaisia aterioita (n.2,50e–4.50e). Kasvissyöjille ruokavaihtoehtoja löytyy lähes joka paikasta ja kaupoissa on paljon kohtuuhintaisia vegaanisia tuotteita. Bussikortin saa kuukaudeksi parilla kymptä jos sellaista tarvitsee, eikä taksilla ajeleminenkaan aiheuta heti vararikkoa. Rahanmenoon kannattaa silti varautua, sillä rahaa tulee kuitenkin tuhlailtua kahviloissa, baareissa ja matkustellessa. Ainakin oma rahankäyttöni oli huomattavasti hövelimpää vaihdon aikana kuin Suomessa. En tosin kadu yhtäkään matkusteluun käytettyä euroa.

Oleskeluluvan saaminen aiheutti harmaita hiuksia, mutta varmaankin joka maassa on omat ongelmansa byrokratian kanssa. Ongelmat unohtuvat kuitenkin nopeasti kun pääsee matkustelemaan ja nauttimaan vapaa-ajasta. Sloveniassa välimatkat ovat lyhyitä. Ljubljana sijaitsee keskeisellä paikalla, ja maan toiselle puolelle pääsee parissa tunnissa. Maan sisällä matkustellessa käytin paikallista kimpakyytipalvelua. Jos pidät luonnossa liikkumisesta, Slovenia on täydellinen valinta. Yhdestä maasta löytyy vuoria, pieni pätkä rannikkoa ja paljon muuta. Ikävä kyllä myös punkkeja on paljon, joten rokotteen tai vähintäänkin suojasuihkeen hankkiminen ei välttämättä ole huono idea jos aikoo viettää paljon aikaa luonnossa. Slovenia on hyvä valinta myös matkustelun kannalta, naapurimaihin pääsee nopeasti ja halvalla. Itse kävin myös Itävallassa, Slovakiassa, Italiassa ja Kroatiassa. Monet muut vaihto-opiskelijat matkustelivat vielä enemmän.

Akateemiset saavutukseni jäivät vaihdon aikana vähälle, mutta opiskelua ei voi verrata kaikkiin muihin vaihdon aikana saamiini kokemuksiin ja oivalluksiin. Ainoa asia jota en suosittele muille on kandin kirjoittaminen vaihdon aikana. Tein suurimman osan kandidaatin tutkielmastani Sloveniassa. Ilman vertaistukea ja valvovaa silmää prosessi oli hetkittäin aika tuskainen.

Suomessa pääaineeni oli journalistiikka ja viestintä, mutta Ljubljanassa ei ollut tarjolla englanninkielisiä journalistiikan kursseja. Suoritin kursseja kahdessa tiedekunnassa (Faculty of Administration ja Faculty of Social Sciences). Kurssien taso vaihteli opettajasta riippuen. Faculty of Administrationin kursseilla katselimme paljon leffoja, ja kurssit olivat liiankin helppoja. Oman tiedekuntani (Faculty of Social Sciences) kursseista toinen oli täysin käsittämätön ja toinen oikeasti haastava. Kaikki opettajat puhuivat hyvää englantia. Ostin yhden viisi euroa maksaneen kirjan, mutta muuten kaikki materiaalit olivat saatavana sähköisesti. Opetusmenetelminä käytettiin pääasiassa luentoja ja seminaareja. Jännitin jo

etukäteen seminaariesitelmien pitämistä englanniksi, sillä en muutenkaan nauti esitelmien pitämisestä. Loppujen lopuksi kaikki meni odotettua paremmin. Ulkomailla asuessa joutuu jatkuvasti uusiin tilanteisiin, joten esitelmän pitäminen menee samassa tohinassa.

Aivan ensimmäisiä päiviä lukuun ottamatta en kärsinyt kulttuurishokista tai pahasta koti-ikävästä. Kotiinpaluu taisi olla jopa pahempi shokki. Vaihto-opiskelun jälkeen olen entistä varmempi siitä että haluaisin vielä myöhemminkin opiskella tai työskennellä ulkomailla. Suosittelen vaihtoon lähtemistä kaikille. Jos edes mietit ulkomaille lähtemistä niin tee se.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 25.01.2016 – 13.06.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 25.01.2016 – 13.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Hain kevääksi 2016 Erasmus-vaihtoon Slovenian pääkaupunkiin Ljubljanaan tietämättä juuri lainkaan, millainen maa, kaupunki tai yliopisto on kyseessä. Olin kirjoittanut hakukoneeseen pari kertaa nimen Ljubljana ja todennut, että kaupunki on erittäin kaunis, sopivan pieni (väkilukunaan 280 000) ja Venetsian kanssa samalla leveysasteella sijaitessaan varmasti tarpeeksi lämmin. En tiennyt mitä odottaa, enkä varsinaisesti halunnutkaan tietää: tästä uudesta maasta tulisi kotipaikkani kevään ajaksi.

Hakuprosessi sujui sutjakasti niin Tampereen kuin Ljubljanankin yliopiston osalta. Hain informaatiotieteiden yksikön kautta ensimmäisessä täydennyshaussa opiskelemaan sivuainettani tietojenkäsittelytiedettä, eikä sivuaineopiskelijuuteni haitannut hakemista, valituksi tulemista tai opiskelemista kohdeyliopistossa lainkaan. Ljubljanan yliopiston hyväksyntäkirjettä sain odottaa marraskuulle asti, ja sitä ennen rekisteröidyin sähköiseen opiskelijajärjestelmään ja lähetin ensimmäisen learning agreementin. Ennen ulkomaille lähtöä käytävä paperinpyöritys on tietenkin oma juttunsa, mutten kokenut sitä millään tavoin hankalana, ja sain hoidettua ja toimitettua kaiken stressittömästi ajallaan.

Asunnon sain jo ennen joulua, kun slovenialainen tyttö ilmoitti Facebookin Erasmus Ljubljana -ryhmässä lähtevänsä kevääksi vaihtoon ja vuokraavansa huoneensa täksi ajaksi. Jos asunnon haluaa saada varmistettua jo ennen lähtöä, on omieni ja vaihtoystävieni kokemusten perusteella Facebook yksi parhaista paikoista metsästykseseen, vaikka myös paikan päällä asunnon löytäminen onnistuu kyllä. Kaikki sujui asuntoni kanssa mainiosti. Asunto sijaitsi loistavalla paikalla keskustassa, sain muuttaa jo tammikuun lopussa ja samassa asunnossa asui neljä slovenialaista tyttöä, joiden kanssa yhteiselo oli vaivatonta. Kuluineen maksoin omasta huoneestani 250 euroa, joka on keskivertohintatasoa Ljubljanassa. Yliopiston asuntoloista huoneen saisi alle sadalla eurolla, mutta huoneet ovat aina jaettuja toisen opiskelijan kanssa, mikä sai minut kallistumaan yksityiseltä vuokraamiseen.

Lensin Suomesta Saksaan Müncheniin ja sieltä matkustin bussilla viiden tunnin verran Ljubljanaan, mikä tuli edullisemmaksi kuin Ljubljanan pikkiriikkiselle kentälle lentäminen. Suoria lentoja Helsingistä Ljubljanaan saa toistaiseksi vain kesäkaudella, ja muutenkin Münchenissä vierailu oli pehmeä lasku vaihdon alkuun. Ljubljana vei sydämeni jo ensimmäisenä iltanani. Kaupungissa on aivan oma henkensä, johon kuuluvat vahvasti Ljubljanica-joen varrella sijaitsevat kymmenet kahvilat ja ravintolat, vain jalankulkijoille tarkoitettu keskusta-alue ja iltataivaalle vihreänä kohoava linna. Kaupungin kanssa tutuksi tuleminen on helppoa, enkä usko, että yksikään vierailija voi olla rakastumatta Ljubljanaan.

Ilmoittauduin ennen lähtöäni maksulliselle sloveenin kielen kurssille, joka alkoi tammikuun lopulla kuukausi ennen varsinaisen lukukauden alkua. Kielikurssi oli mukava tapa orientoitua vaihtarielämään ja päästä sisään slovenialaiseen elämänrytmiin. Joka aamu oli neljän tunnin luento, jonka jälkeen iltapäivisin oli aikaa nauttia kaupungista, ja toki myös kielen oppimisen kannalta kurssi oli erinomainen. Vaikkei sloveenia kahden miljoonan puhujan kielenä voi pitää kovin hyödyllisenä ainakaan näin suomalaisen näkökulmasta, toi paikallisen kielen perusteiden oppiminen kotiutuneen olon. Esimerkiksi ruokalistan ymmärtäminen on yllättävän tärkeä taito. Sloveenin puhuminen, tai sen yrittäminen, aiheutti monessa tilanteessa ilahtuneita reaktioita, vaikka asiointi Sloveniassa onnistuu lähes poikkeuksetta englanniksi, sillä slovenialaiset puhuvat häkellyttävän hyvää englantia, oli kyseessä sitten ruokakaupan kassa tai taksikuski.

Meitä kielikurssilaisia ei juurikaan huomioitu järjestämällä tutustumistoimintaa kurssin aikana, sillä varsinaiset orientaatioviikot alkoivat vasta lukukauden alussa maaliskuussa. Tiivein ystäväporukamme muodostui kuitenkin jo kielikurssilla, joten en koe, että olisin varsinaisesti menettänyt mitään. Tuutoroinnilta olisin siitä huolimatta toivonut hieman enemmän, sillä etenkin oma yksikkömme ei järjestänyt minkäänlaisia tapahtumia tai tapaamisia koko vaihdon aikana. ESN (Erasmus Student Network) kyllä järjesti erilaisia tapahtumia ja reissuja pitkin kevättä, vaikka usein matkustaminen vuokra-autolla tulikin halvemmaksi ja helpommaksi.

Opiskelin Ljubljanan yliopistossa tietojenkäsittelytieteitä (Computer Science). Olin ilmoittautunut viidelle kurssille, jotka yliopiston sivuilla oli ilmoitettu englanninkielisiksi, joten yllätys oli suuri, kun ensimmäisellä viikolla jokaisen kurssin opetus osoittautui sloveeninkieliseksi. Suurin osa opettajista suhtautui vaihtareihin avuliaasti ja järjesti toisenlaisia suoritustapoja, kun sloveeniksi luentojen seuraaminen ei keneltäkään meistä aivan sujunut (aloitusluennoilla tunnistin opettajien puheesta lähinnä viikonpäivät ja olla-verbin eri taivutusmuodot). Vierailin Ljubljanan yliopiston sivuilla vaihdon jälkeen hyväksilukuanomusta täyttäessäni ja huomasin, että uudessa opetusohjelmassa on täsmennetty, millä vaihto-opiskelijoille soveltuvilla kursseilla pääkielenä on englanti ja millä sloveeni, joten tulevilla vaihtareilla kielitilanne ei tule enää samanlaisena yllätyksenä.

Suoritimme kurssit lähinnä tekemällä itsenäisesti harjoituksia ja lukemalla englanninkielistä materiaalia tenttiin, mikä oli sikäli ikävää, että kontaktit paikallisten opiskelijoiden kanssa jäivät vähäisiksi. Kurssien sisällöt olivat kuitenkin mielenkiintoisia ja hyödyllisiä, ja voin sanoa oppineeni käyttämään montaa uutta ohjelmistoa kevään aikana. Jokaiselle kurssille liittyi myös erilaisia harjoitustöitä, jotka työllistivät kiitettävästi, mutta myös pakottivat oppimaan. Tämä opiskelun tietynlainen itsenäisyys oli sikäli positiivista vaihto-opinnoissa, että matkustelu oli mahdollista melko rajattomasti, kun harjoituksia sai tehdä oman aikataulun mukaan.

Sloveniassa vaihtarin kohtaama byrokratia ei ole ylitsepääsemättömän raskasta, sillä ainoa asia, joka piti hankkia, oli oleskelulupa. Toki toimistossa jonottamiseen sai muutaman tunnin uppoamaan, mutta olin henkisesti varautunut johonkin kaoottisempaan. Korkea englanninkielentaso ja ihmisten ajattelumaailman samankaltaisuus suomalaisiin nähden auttoivat, sillä Sloveniassa asiat hoidetaan melko tarkasti ja ajallaan. Nettiyhteys ja matkapuhelinliittymä toimivat läpi vaihdon moitteettomasti, vuokran maksu onnistui joustavasti joko käteisellä tai tilisiirrolla ja paikalliset olivat todella avuliaita tilanteessa kuin tilanteessa. Ljubljana tuntui hetkittäin häkellyttävän paljon Tampereelta.

Yksi Slovenian parhaita puolia vaihtomaana on opiskelijaruokasteemi – enkä näin sanomalla todellakaan väheksy kaikkia niitä muita hyviä ominaisuuksia. Saimme paikallisten opiskelijoiden tavoin vaihdon ajaksi käyttööme ateriaeidon, jolla sai opiskelijahintaista ruokaa todella monista Ljubljanan ravintoloista. Etu toimi käytännössä puhelimen sim-kortilla, jolle ladattiin jokaista arkipäivää kohden yksi ateriaeitu, ja määrä riitti mainiosti. Oli kyseessä sitten hieno, valkopöytälinainen illallispaiikka, pikkuinen kasvisruokabuffetti tai Mäkkäri, ruoan sai opiskelijana 0-4 eurolla. Ruoka sisälsi aina vähintään alkukeiton, salaatin, pääruoan sekä jälkiruokahedelmän, ja oli poikkeuksetta todella hyvää. En voi tarpeeksi korostaa, miten paljon vaihtoon toi lisää se, että kävi lähes joka päivä ystävien kanssa ulkona syömässä hyvää ja erilaista ruokaa.

Slovenian kaikkia hyviä puolia on mahdotonta lähteä luettelemaan tämän kertomuksen raameissa, mutta opiskelijaruoan rinnalle haluan nostaa maan sijainnin erinomaisuuden. Slovenia on niin pieni, että sen läpikotaisin koluaminen onnistui muutaman kuukauden aikana helposti, vaikka maahan mahtuukin kaikkea Alppi-maisemista eteläisiin rantakaupunkeihin. Maan itsensä lisäksi reissailu lähimaissa on vaivatonta ja edullista, ja itse vierailin vaihdon aikana Saksassa, Itävallassa, Unkarissa, Kroatiassa, Italiassa, Slovakiassa ja Espanjassa (joka tosin sijaitsee lentomatkan päässä). Ensimmäistä kertaa ymmärsin, mitä eurooppalaisuus todella tarkoittaa. Se on esimerkiksi sitä, että iltapäivän voi käydä viettämässä Kroatian pienessä turistikaupungissa, ja sitä, että rajojen yli pääsee nopeasti ja usein edes passia näyttämättä. Reissailun helppous ja uusien paikkojen lukumäärä Sloveniassa asuessa avasivat silmiäni maailmalle aivan toisella tavalla, kuin yksikään turistimatka voisi tehdä.

Kliseisesti voin sanoa, että vaihto oli yksi tähänastisen elämäni mieleenpainuvimmista kokemuksista. Vaikka ikävä toisessa maassa vaihto-opiskelujaan suorittanutta miestäni kohtaan oli välillä sanoinkuvaamattoman suuri, eikä Suomeen odottamaan jääneelle koiralle voinut selittää, miksi hylkäsimme sen, oli puoli vuotta Ljubljanassa ehdottomasti kokemisen arvoinen. Kansainväliset ystävät, kokemus toiseen maahan yksin kotiutumisen ja kielitaidon kehittyminen ovat asioita, joita vaihto jätti jälkeensä. Tämän jälkeen ajatus ulkomailla työskentelystä ei tunnukaan hullummalta. Uskallan sanoa, että vaihto teki minusta rohkeamman ja avoimemman – ja se myös kroonisti matkakuumeeni.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 23.01.2016 – 03.06.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 23.01.2016 – 03.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Aloitin hakuprosessin talvella 2015 nopean päätöksen jälkeen lähteä vaihtoon. Kaikki dokumenttien ja hakemusten täyttäminen sekä lähettäminen sujui täysin ongelmitta ja ajallaan, vaikka hoidettavaa olikin melkoisesti. Ainut negatiivinen asia oli näin jälkikäteen ajateltuna, että kohdeyliopistoni oli merkinnyt lukuvuoden aikataulut tarkasti, mutta kurssini loppuivatkin jo reilu kuukausi aiemmin kun oli suunniteltu. Se tuotti hieman ylimääräistä päänvaivaa.

Saavuin Ljubljanaan jo ennen lukuvuoden alkua sloveenin intensiivikielikurssille. Kurssia oli suositeltu minulle etukäteen ja mielestäni kurssi oli todella mukava ja lopulta aivan hyödyllinenkin. Sloveniassa pärjää todella hyvin englannilla, mutta kielen alkeiden osaamisesta ei ole haittaa. Kielikurssilta ja koordinaattoreilta sai kaiken tarvitseman tiedon opiskelemisesta, asumisesta ja elämisestä Ljubljanassa. Oikeastaan avustava tuutoritoiminta oli melko vähäistä Ljubljanan yliopistossa, mutta apua kyllä saa, kunhan vain pyytää. Tuutorit kuitenkin keskittyivät enemmänkin järjestämään juhlia ja matkoja vaihto-opiskelijoille.

Asunnon olin hankkinut jo aiemmin Facebookin avulla yksityiseltä vuokranantajalta, mutta tarpeellista se ei ole. Hostellit ovat hyviä ja halpoja ja niissä voi viettää helposti muutaman viikon ennen kuin asunto tai asuntolapaikka löytyy. Ljubljanassa on paljon myös yksityisiä asuntoja tarjolla opiskelijoille, joten kaikille kyllä varmasti paikka löytyy. Vuokrien hinnat ovat melko korkeat verrattuna yleiseen hintatasoon. Kannattaa myös olla valppaana asuntoa etsiessä internetissä, sillä pari vaihto-opiskelijaa taisi tulla myös huijatuksi. Sloveniaan tullessa jokaisen täytyy hakea Resident Permit, jotta voit viipyä maassa haluamasi ajan. Ljubljanassa on julkinen bussiliikenne, jolla pääsee hyvin eri puolelle kaupunkia. Mutta koska paikka on pieni, taittuu matka nopeammin pyöräillen. Ljubljanassa on käytössä citypyörät, joiden vuokraaminen maksaa vain 3€ vuodessa.

Opiskelin vaihtoni aikana Faculty of Administrationissa, jonka kurssien tasosta oli minua jo aikaisemmin varoiteltu. Kurssit olivat suhteellisen helppoja ja muutamalla kurssilla kurssin nimi ei aina vastannut opetettavaa sisältöä. Muilta vaihto-opiskelijoilta kuitenkin kuulin, että muissa facultheissa opetus oli parempaa ja laadukkaampaa. Kaikilla suorittamallani kursseilla oli kirjallinen tentti ja muutamassa lisäksi seminaarityö joko yksin tai ryhmässä. Opetuksen määrä vaihteli ja millään kurssilla ei tainnut olla läsnäolopakkoa. Kaikkien kurssien opetus oli englanniksi ja kursseille osallistui myös paikallisia opiskelijoita.

Koska opiskeleminen Faculty of Administrationissa oli helpohkoa eikä pakollisia luentoja juuri ollut, jäi aikaa matkustelemiselle. Sloveniasta on helppo ja melko halpaa matkustaa eri puolelle Eurooppaa. Vaihdon aikana ehdin kierrellä Sloveniassa, Balkanilla, Italiassa,

Itävallassa ja Unkarissa. Itse Sloveniassa on paljon mahdollisuuksia urheiluun. Monet liittyivät eri lajien joukkueisiin ja etenkin vaellus on erittäin suosittu harrastus Sloveniassa. Ruokakaupoissa hinnat on huomattavasti halvemmat kuin Suomessa. Lisäksi opiskelijoilla on käytössään opiskelijaruokajärjestelmä, joka koskee todella suurta osaa ravintoloita ympäri Sloveniaa. Ravintoloissa opiskelijaruuan hinnaksi tulee 0-4,5€, ja se sisältää keiton, salaatin, pääruuan ja jälkiruuan (mikä nykyään on yleensä hedelmä). Ilman opiskelijahintaa ravintoloiden hinnat vaihtelevat kymmenen euron molemmin puolin.

Ljubljana on pieni ja tunnelmallinen kaupunki, joka tulee nopeasti tutuksi. Kaupungissa on paljon vaihto-opiskelijoita ja myös paikallisiin tutustuu helposti. Ilmeisesti Ljubljana on tällä hetkellä suomalaisten suosiossa, sillä tapasin vaihtoni aikana lähes 20 muuta suomalaista vaihto-opiskelijaa, joista osasta tuli minulle todella hyviä ystäviä.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 22.01.2016 – 03.06.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 22.01.2016 – 03.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Mari Kuusela, kevät 2016, University of Ljubljana, Slovenia, Erasmus

Päätökseni lähteä vaihtoon tein aika nopeasti syksyllä 2015, pari viikkoa ennen toisen täydennyshaun alkamista. Selailin vaihtokohteita ja luin matkakertomuksia, joiden pohjalta päätin, että Slovenia voisi olla minulle sopiva vaihtokohde. Oman yksikköni kautta Ljubljanaan ei ollut enää mahdollista hakea, joten hain vaihtopaikkaa CMT:n kautta. Ljubljanan yliopiston sivuilta oli hakuvaiheessa hieman vaikea löytää ajantasaista tietoa keväällä järjestettävistä kursseista ja siitä, oliko kurssikielenä englanti vai sloveeni, mutta lopulta hakuvaiheessa suunnitelluilla kursseilla ei ollut juurikaan väliä, koska viimeiset päätökset kurssien suhteen ehti tehdä vielä lukukauden ensimmäisellä viikolla Ljubljanassa. Hakuprosessi sujui kivuttomasti, mutta hyväksymiskirjettä joutui Ljubljanasta odottelemaan joulukuun alkupuolelle asti. Kannattaakin tehdä asuntolapaikan haku ja kielikurssille ilmoittautuminen jo ennen kuin viimeistä vahvistusta kohdeyliopistosta on tullut, sillä nämä paikat täyttyvät jo syksyllä.

Kielikurssia jo ennen varsinaisen lukukauden alkua suosittelen lämpimästi. Vähäinenkin sloveenin kielen taito on avuksi esimerkiksi ravintolan ruokalista lukiessa, ja kielikurssilla pääsee jo tutustumaan ihmisiin ennen varsinaista kurssien alkamista. Kielikurssilta löysin omat vaihtokaverini ja myös kämppikseni. Kielikurssin yhteydessä järjestettiin myös orientaatioilaisuus, jossa kerrottiin kaikkien käytännön asioiden hoitamisesta, kuten prepaid-liittymän ja opiskelijaruokasysteemin hankkimisesta. Käytännön asioista residence permitin

hankkiminen oli hankalin, ja itse taisin käydä kyseisellä toimistolla neljästi ennen residence permit -kortin saamista. Kannattaa varautua jonotteluun ja varmistaa, että kaikki tarvittavat dokumentit allekirjoituksineen on mukana.

Asuntoasioiden kanssa kohtasin hieman ongelmia, sillä Suomesta käsin löytämäni asunto ei lopulta ollutkaan olemassa. Kannattaa siis olla tarkka asuntoilmoituksia selatessa, sillä huijareita on liikkeellä ainakin Facebookin asuntoryhmissä. Onneksi olin saanut myös asuntolapaikan, joten muutin helmikuuksi sinne, ja jatkoin asuntojen etsimistä yksityiseltä. Sainkin huoneen läheltä keskustaa asunnosta, jossa jo asui kaksi vaihtokaveriani. Suosittelenkin asumaan alkuun vaikka hostellissa (esim. Hostel Tresor ja Hostel Tivoli ovat hyviä ja halpoja vaihtoehtoja) ja etsimään asuntoa yksityiseltä vasta, kun saapuu vaihtokohteeseen. Asuntoja on kuitenkin paljon saatavana, ja siten pääsee itse katsomaan asunnon kunnon (ja olemassaolon). Asuntolahuoneet ovat pieniä jaettuina huoneita ja huonolla tuurilla kämppikset voivat olla hyvinkin sotkuisia, mutta jos ei kaipaa luksusta ja haluaa säästää (vuokra n. 85e/kk!), on asuntolakin hyvä vaihtoehto.

Lukukauden alkaessa helmikuun loppupuolella järjestettiin orientaatioviikko, jonka aikana käsiteltiin samat asiat kuin kielikurssin orientaatiossa, mutta lisäksi järjestettiin kaikkien kurssien esittelyluennot. Nämä kannattaa ehdottomasti hyödyntää, sillä kurssikuvaukset eivät aina vastaa todellisuutta, ja suoritustavatkin selviävät vasta näillä ensimmäisillä kurssikerroilla. Tämän ensimmäisen viikon aikana kurssejaan saa vielä muuttaa vaihtamalla, lisäämällä ja poistamalla learning agreementin kursseja. Itse olin valinnut reilusti kursseja, joista pudotin tämän ensimmäisen viikon pohjalta osan pois. Faculty of social sciencessä järjestetään hyvin opetusta englanniksi, joten kursseja on mistä valita. Myös muiden facultien kursseja kannattaa katsoa, mutta niihin pitää hakea riittävän ajoissa, jos niitä haluaa käydä. Olin aikonut käydä myös muutaman kurssin faculty of administrationin puolelta, mutta en ehtinyt mukaan hakuun, joten kävin kursseja pelkästään social sciencen puolelta.

Suoritustavat olivat pääosin esseitä, esitelmiä, ryhmätöitä ja kirjatenttejä. En halunnut tehdä yhtäkään kirjatenttiä, joten esittelyluentojen pohjalta valitsen ne kurssit, joissa suoritustavaksi oli jokin muu. Opetus oli mielestäni ainakin faculty of social sciencessä laadukasta, mutta kurssien järjestämisessä oli joitakin puutteita. Seminaarit ja luennot eivät välttämättä vastanneet ollenkaan toisiaan (tosin läsnäolo luennoilla ei yleensä ollut pakollista), eikä informaatio aina kulkenut kurssimuutoksien ym. suhteen. Muutoksiin kannattaakin varautua, erityisesti jos kurssilla on nimetty enemmän kuin yksi opettaja. Yksi kursseistani muuttui täysin kurssin puolivälissä opettajan vaihduttua: luennoista tuli pakollisia ja toisen esseen sijaan pitikin tehdä ryhmätö ja public presentation. Hyviä arvosanoja sai mielestäni helpommin kuin Suomessa. Monissa essee- ja yksilötehtävissä piti tarkastella tiettyä aihetta oman maansa näkökulmasta, mikä oli välillä hankalaa, sillä suomalaisen aineiston saaminen Sloveniasta käsin ei ollut erityisen helppoa. Esimerkiksi yhdellä kurssilla tein esseen Stockmannin kriisistä ja toisella kirjoitin suomalaisista naisista 1800-luvun lopulla. Lähteiden käytön suhteen ei tosin taideta olla turhan tarkkoja, vaan jo lähteiden käytöstä ja jonkinlaisen lähdeluettelon tekemisestä sai plussaa.

Suosikkiaktiviteetteihin opintojen ulkopuolella kuului ehdottomasti syöminen. Opiskelijoilla on käytössään puhelimeen ladattavat opiskelija-alennuskupongit, joita saa noin 20 kuukaudessa. Näillä kupongeilla saa suuresta osasta ravintoloita opiskelijaruoan, johon kuuluu alkukeitto, salaatti, pääruoka ja hedelmä/jälkiruoka. Hinta vaihteli kahdesta eurosta reilu neljään euroon. Ruokaa ei siis tarvitse paljon itse laittaa. Ljubljanassa on myös hyvät lenkkeilymaastot Tivolin

parkin ympäristössä. Myös matkustelu on helppoa, autovuokra opiskelijakortilla ei ollut kallis ja reilun tunnin päässä Alpeille, rannikolle tai naapurimaihin. Suosittelen erityisesti reissaamaan Balkanilla vanhan Jugoslavian alueella esimerkiksi Serbiassa, Bosniassa ja Kroatiassa.

Tampereelle jouduin palaamaan jo kesäkuun alussa ennen lukukauden päättymistä. Kurssit sai onneksi hyvin järjestettyä niin, että pystyin kaikki haluamani kurssit suorittamaan ja sain arvosanani rekisteriin kesäkuun alkupuolella. Vain yhdelle kurssille jouduin aikaisen lähtöni vuoksi tekemään pienen lisätehtävän, mutta muuten ehdin tehdä vaadittavat kurssisuoritukset. Myös Tampereen päässä kaikki meni sujuvasti, ja sain kurssini hyväksiluettua nopeasti. Minulle tosin oli suoritusmerkintöjen kanssa kiire, koska halusin valmistua jo kesän aikana, joten aloitin asioiden selvittelyn jo ennen Suomeen paluuta.

Vaihto oli kaikin puolin hyvä kokemus ja suosittelen kovasti vaihtoonlähtöä ja Ljubljanaa vaihtokohteena! Oma vaihtoonlähtöni ajoittui opintojen loppuun, mikä oli hyvä siinä mielessä, ettei vaihtoaikana tarvinnut enää miettiä opintoja Suomessa tai esimerkiksi gradun tekoa. Ei siis ole liian myöhäistä lähteä vaihtoon, vaikka kaikki muut opinnot olisivatkin jo tehtynä. Uskon, että Slovenia oli minulle täydellinen vaihtokohde ja näin reissuni aikana kauniita kaupunkeja, maita ja luontoa sekä tapasin mahtavia ihmisiä, joihin tulen varmasti pitämään yhteyttä myös vaihdon jälkeenkin. Jos yhtään mietit lähteä vaihtoon, niin lähde! Vaikka sitten aivan opintojen lopussa.

University of Primorska, Koper,

01.10.2015 – 10.06.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Koper

Vaihtoaika: 01.10.2015 – 10.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Primorska

Kun valitsin vaihtokohdemaata, huomasin hieman puolivahingossa Slovenian ja erityisesti Koperin olevan hyvin mielenkiintoinen paikka viettää opiskelijavaihtoa. Sloveniasta on helppo matkustaa muihin maihin, sillä esimerkiksi Itävallan pääkaupunkiin Wieniin ja Unkarin Budapestiin on vain neljän tunnin ajomatka. Puhumattakaan Italian kuuluisien kaupunkien, kuten Venetsian ja Veronan, sekä Kroatian rannikkokaupunkien läheisyydestä.

Maana Slovenia on hyvin monipuolinen ja balkanin kulttuuri tekee siitä Suomeen verraten kiehtovalla tapaa erilaisen. Vaihtokaupungissani Koperissa oli mahdollista nauttia Välimeren lämpimästä ilmastosta ja sieltä vain pienen ajomatkan päässä Slovenian pohjoisosissa oli mahdollista päästä nauttimaan Alppien jylhistä maisemista. Vaihtokaupungissani oli myös monenlaisia festivaaleja sekä balkanin kulttuurille tyypillisiä juhlallisuuksia. Sloveniassa on siis paljon tehtävää ja nähtävää, joten jos haluaa jotakin muutakin kuin opiskelua, Slovenia ja erityisesti Koper ovat hyvä valinta!

Opiskelu Koperissa oli enemmän ja vähemmän onnistunutta. Opiskelijavaihtoni aikana valitsin lähinnä taideaineita, kuten musiikkia ja erilaisia nukketheateriin liittyviä kursseja. Kurssien sisältö ja suurin osa opettajista olivat erittäin mukavia. Tästä huolimatta ajoittain melko suurikin kielimuuri häiritsi opiskelua. Kurssien kaikki luennot olivat sloveniaksi, minkä vuoksi joillakin kursseilla luennoilla istumisen sijaan opettajat antoivat itsenäisiä tehtäviä. Toisaalta monet opettajat halusivat meidän osallistuvan luennoille,

koska luentojen lopussa he halusivat selittää englanniksi edellisen luennon sisällön. Toisaalta erään kurssin opettaja oli ratkaissut kielimuurin tuomat ongelmat pyytämällä yhtä opiskelijaa tulkkaamaan minulle luennon aikana kerrotut asiat. Monesti kielimuurin tullessa hyvin vaikeaksi monet kurssilla olevat opiskelijat pyrkivät auttamaan kommunikoinnissa. Ihmiset ja erityisesti kanssa opiskelijat olivat Sloveniassa hyvin avuliaita.

Kaikesta huolimatta olisin toivonut opettajien puhuvan parempaa englantia. Olisin toivonut, että Primorskan yliopisto ja kasvatustieteiden tiedekunta olisi järjestänyt kursseja englannin kielellä. Näille kursseille voisi ilmoittautua vaihto-opiskelijoiden lisäksi yliopiston omia opiskelijoita, jotka osaavat puhua perus englantia. Monesti kurssien opettajat sanoivat, etteivät he voi puhua luennoilla englantia, koska tällöin yliopiston omat opiskelijat ovat ”hukassa”. Toisaalta monesti huomasin opiskelijoiden puhuvan ja ymmärtävän paremmin englantia kuin monet opettajat ymmärsivät.

Kaikesta huolimatta sain suoritettua 45 ECTS ja opintopisteisiin tarvittava työmäärä oli Suomeen verraten todella pieni. Kurssien suorittaminen oli helppoa ja luennoilla sekä tehtäviä tehtäessä pärjäsivät aivan tavallisella englannilla. Vaihdon aikana ymmärsin, ettei englannin tasosta tarvitse olla kovinkaan huolissaan ja vaihtoon lähtöä ei todellakaan tulisi jättää tekemättä englannin tason vuoksi. Kukaan vaihdossa olevista ei puhunut täydellistä englantia. Tapasin monia ihmisiä, joilla oli suuriakin ongelmia englannin kielen ymmärryksessä ja tuottamisessa, mutta päivä päivältä englanti kehittyi ja vaihdon lopussa he puhuivat selvästi parempaa englantia.

Asuminen ja eläminen Koperissa oli Suomeen verraten hyvin halpaa. Slovenian ja Koperin yksi parhaimmista opiskelijaeduista oli halpa ruoka. Sloveniassa opiskelijat voivat mennä ennalta määrättyihin ”boni”-paikkoihin syömään, jossa ruoka maksaa 2-4 euroa. Ruoka sisältää alkusopan, pääruuan, salaatin ja jälkiruoka hedelmän. Nämä ”boni”-paikat eivät olleet vain opiskelijaravintoloita vaan ihan oikeita ravintoloita, joissa ruoka oli paikoittain jopa todella hyvää!

Ensimmäiset viikot asuin Koperista noin puolen tunnin kävelymatkan päässä Prisojan opiskelija-asuntolassa, jossa minulla oli oma huone. Tämä asuntola oli kuitenkin sen verran kaukana, että päätin muuttaa Koperin keskustassa olevaan 12 hengen asuntoon. Siellä jaoin huoneen yhden tsekkiläisen ja yhden puolalaisen tytön kanssa. Muuten asunnossa oli ihmisiä Puolasta, Hollannista ja Sloveniasta. Vuoden vaihteen aikana muutin uuteen asuntoon kahden muun suomalaisen tytön kanssa, missä minulla oli oma huone.

Ottaessa kaikki asumismuotoni huomioon tykkäsin eniten asua asunnossa, jossa asuin 12 muun ihmisen kanssa. Tämä asunto ei ollut kovinkaan suuri ja ajoittain avomielisyyttä vaadittiin hyvinkin paljon. Tästä huolimatta jälkeen päin ajatellen koen, että tuon kaltainen asumismuoto on juuri sellainen, jossa jokaisen pitäisi vaihtoajan aikana asua. Asuessa puoli vuotta samassa huoneessa oppii runsaasti toisten kulttuureista ja ajatuksista. Toki heidän kanssaan oli myös helpompi päästä tutustumaan muuhun Erasmus-porukkaan.

Vaihdon alussa on hyvin tärkeää tutustua vaihtojakson Erasmus-porukkaan. Tässä vaihtotuutorimme auttoivat hyvin paljon. He järjestivät meille erilaisia tutustumisiltoja, -juhlia ja reissuja, joissa meidän oli mahdollista tavata uusia ihmisiä. Vaikka tuutorimme olivat hyvin aktiivisia, huomasin, että tutustuakseen uusiin ihmisiin sekä päästääkseen tutustumaan uusiin maihin ja paikkoihin, jonkun porukasta täytyi olla muita aktiivisempi järjestämään esimerkiksi viikonlopun mittaisia reissuja. Itse järjestin viisi erilaista reissua Kroatiaan, Italiaan ja Itävaltaan, joiden aikana muodostin hyvin vahvoja ystävyys-suhteita monenlaisten ihmisten kanssa monista erilaisista kansalaisuuksista. Tutustuin uusiin ihmisiin myös erilaisten harrastusmahdollisuuksien kautta. Itse olen aina ollut hyvin urheilullinen ja Koperissa SOUP-järjestö järjesti paljon erilaisia opiskelijoille suunnattuja urheilumahdollisuuksia, kuten futsalia, lentopalloa, jalkapalloa, koripalloa ja uimista. SOUP järjesti myös monia kilpailuja ja turnauksia.

Erasmus-vaihdossani on paljon hyvää, mutta suurempi kritiikkini kohdistuu vaihtojaksoni alussa hoidettaviin etukäteisjärjestelyihin. Saadessani tiedon vaihto-opiskeluun pääsystä minulla oli vain vähän aikaa järjestää erilaiset paperit kuntoon. Tämän lisäksi sekä Suomen että Slovenian päässä koordinaattorien kesälomat tekivät vaihtopapereiden täyttämistä enemmän stressaavaa, koska avun saaminen kesälomien vuoksi oli hyvin vaikeaa. Erityisesti Slovenian päästä sähköposteihin vastaaminen kesti hyvin kauan. Mentäessä vaihtoon täytyy hieman hyväksyä, ettei liikkuvat asiat tapahdu heti, vaan pienen viiveen saattelemana.

Kaikesta huolimatta voin suositella Sloveniaa sekä Koperia enemmän kuin mielelläni! Vaihtojaksoni aikana opin puhumaan sujuvaa englantia, tutustuin uusiin kulttuureihin ja paikkoihin sekä muodostin elämänmittaisia ystävyys-suhteita. Vuoden aikana kasvoinkin ihmisenä aivan erityisellä tavalla. Vaihtoon lähteminen oli yksi parhaista päätöksistäni. Vaikka vaihdon alussa mielessä on monia pelottavia ajatuksia, repäisin ja lähdin. Enkä kadu päätöksääni! Vuosi sitten Tampereelta lähtenyt opiskelija lähti taskut tyhjinä kohti uusia seikkailuja. Nyt vuosi on kulunut ja taskut ovat pullollaan jopa enemmän kuin vuosi sitten osasinkaan kuvitella. Kiitos Tampereen yliopisto tästä mahtavasta mahdollisuudesta!

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 07.09.2015 – 31.01.2016

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihto-aika: 07.09.2015 – 31.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Ajatus vaihtoon lähtemisestä oli kytenyt ajatuksissani opintojen aloittamisesta saakka. Epäilin kuitenkin miten mahtaisin selviytyä ilman tuttua tukiverkkoani ja läheisiäni aivan uudessa maassa ja kulttuurissa. Kandiduvuosien jälkeen päätin kuitenkin rohkaistua ja hakea vaihtoon. Hakuprosessi vaihtoon oli mielestäni yksinkertainen ja sain kaiken tarvitsemäni tiedon joko yksikön koordinaattorilta tai kansainvälisten asioiden Erasmus koordinaattorilta. Tutustuin eri vaihtokohteisiin ja surffailin yliopistojen nettisivuilla. Lähettelin myös sähköposteja muutamien yliopistojen koordinaattoreille, sillä en aina löytänyt riittävästi tietoa yliopistojen opetustarjonnasta yliopistojen nettisivuilta. Luin myös edellisten vuosien matkakertomuksia, joista oli paljon apua. Kun minun täytyi jättää lopullinen hakemus, jäljellä oli yksi todellinen vaihtoehto Slovenia ja Ljubljana. Vaihtopaikkana Ljubljana houkutteli minua sen englannin kielisen opetustarjonnan ja ihanteellisen sijainnin takia. Olinkin ikionnellinen kuin sain kuulla, että minut oli valittu vaihtoon Ljubljanaan.

Vaihtoa edeltävä kesä kului töitä tehdessä ja en juurikaan ehtinyt miettiä vaihtoon lähtöä. Hoidin tietenkin paperitöitä kuten pidensin matkavakuutustani, uusin passini ja ilmoitin kelaan ja maistraattiin lähdöstäni, mutta vasta pari viikkoa ennen vaihtoon lähtöä perhoset alkoivat lennellä mahassani ja aloin miettiä mihin olin pääni pistänyt. Näin jälkepäin voin kuitenkin sanoa, ettei kannata stressata tai pelätä vaihtoon lähtöä, sillä etukäteen mietittynä

kaikki asiat tuntuvat paljon vaikeammilta ja haastavimmilta mitä ne todellisuudessa ovat. Kannattaa myös muistaa että vaihtomaassa on kasapäin muita vaihto-opiskelijoita, joilla on samat huolenaiheet, joten koskaan ei tarvitse olla yksin ja aina saa apua.

Ennen vaihtoon lähtöä sain Ljubljanan yliopistolta sähköpostia, jossa kerrottiin kattavasti mitä asioita tulee hoitaa ensimmäisten päivien aikana maahan saavuttaessa ja mitä dokumentteja tulee ottaa mukaan. Saavuttuani Ljubljananaan menin lentokentältä suoraan asuntoloiden toimistoon, jossa minulle annettiin huone asuntolaan. Lentokentältä keskustaan pääsee kätevästi neljä euroa maksavalla bussilla, joita lähtee lentokentältä tunnin välein. Itse otin kuitenkin shuttle taksin joka maksaa hieman enemmän kuin bussi. Shuttle taksilla pääsee kuitenkin suoraan haluamaansa osoitteeseen.

Vaihdon alussa osallistuin slovenian kielikurssille. Saavuinkin Ljubljanaan muutaman päivän ennen kielikurssin alkua, jotta minulle jäi aikaa hoitaa paperihommia. Ensimmäisenä päivinä kiersin eri toimistoissa hoitamassa paperihommia. Eniten aikaa vei oleskeluluvan hakeminen, jota pitää periaatteessa hakea kolmen päivän kuluessa maahan saapumisesta, jos asuu asuntolossa. Oleskelulupaa varten tarvittiin henkilöllisyystodistus, vuokrasopimus, passikuva, todistus Erasmus-vaihtoon hyväksymisestä, eurooppalainen sairaanhoitokortti sekä todistus riittävästä rahamäärästä (Statement of having enough money). Tämän todistuksen sai oleskelulupa toimistosta. Toimistosta annettiin väliaikainen oleskelulupatodistus, joka tuli toimittaa asuntoloiden toimistoon. Noin kuukauden päästä oleskeluluvan hakemisesta varsinainen opiskelulupakortti tuli hakea oleskelulupa toimistolta, jonka jälkeen korttia tuli näyttää asuntoloiden toimistossa. Oleskeluluvan lisäksi ensimmäisten päivien aikana rekisteröidyin opiskelijoille tarkoitettuun ruokajärjestelmään (studentski boni) sekä hain bussikorttia (urbana card). Ennakkoon kauhistelinkin paperihommien määrää, mutta loppujen lopuksi niihin ei kulunut niin paljoa kuin odotin. Virastoissa toimivat työntekijät eivät ole aina kaikista ystävällisimpiä, mutta kannattaa jättää heidän käytös omaan arvoonsa.

Ennen varsinaisten opintojen alkua osallistuin slovenian kielen intensiivikurssille. Kurssilla käytiin melko nopeaan tahtiin läpi slovenian kielen peruskielioppia ja -sanastoa. Näin jälkikäteen ajatellen slovenian kielestä ei jäänyt mieleen kuin perusfraasit ja sanat. Suosittelen kuitenkin osallistumaan kielikurssille, jos vaan on mahdollista, sillä kurssilla tutustuu hyvin muihin Erasmus-opiskelijoihin myös muista tiedekunnista. Esimerkiksi itse tutustuin parhaimpiin ystäviini kielikurssilla. Näiden ystävien kanssa vietin suurimman osan ajastani myös kielikurssin jälkeen. Kielikurssilta sai myös paljon hyödyllistä tietoa slovenian kulttuurista ja maasta.

Varsinaisten opintojen alettua lokakuun alussa kasvatustieteiden tiedekunnassa järjestettiin info-tilaisuus Erasmus-opiskelijoille. Infotilaisuudessa käytiin läpi perusasiat opiskelusta tiedekunnasta ja annettiin yleistä infoa käytännön asioiden hoitamisesta. Muuta toimintaa tai orientoitumista ei yksikössä järjestetty. Itse en kokenut saaneeni juurikaan mitään uutta tietoa infotilaisuudessa, sillä olin siinä vaiheessa ollut Ljubljanassa jo kuukauden. Muissa tiedekunnissa Erasmus-opiskelijoille oli järjestetty enemmän orientoivaa toimintaa. Esimerkiksi kauppatieteiden tiedekunnassa jokaisella opiskelijalla oli oma tuutori. Vaihto-opiskelijoille oli myös järjestetty yhteisiä tapahtumia kuten international dinner ja järjestettyjä reissuja eripuolille Sloveniaa.

Kuten edeltä käy ilmi asuin yliopiston asuntoloissa. Asuntolaelämä oli välillä hieman raskasta, mutta toisaalta nautin siitä suunnattomasti. Asuin Bezigradissa, joka sijaitsee noin 3 kilometrin päästä Ljubljanan keskustassa. Bussilla matka keskustasta asuntoloille kesti noin

10 minuuttia. Bezigradissa yhdessä asunnossa asuu neljä ihmistä, joiden kanssa jaetaan vessa ja keittiö. Huoneet asuntoloissa jaetaan toisen opiskelijan kanssa. Huoneet ovat melko pieniä mutta niissä on kaikki tarpeellinen. Tykkäsin asua Bezigradissa, sillä tiedekuntani sijaitsi minuutin kävelymatkan päässä asuntolasta. Bezigradin asuntolat olivat myös rauhallisempi asuntoloita verrattuna Rozna dolinan asuntoloihin, joissa juhliittiin kuulemani mukaan todella paljon. Vaikka itselleni harmaita hiuksia aiheutti kämppisten siivouskäsitykset ja välillä asuntomme olikin melko läävä, loppujen lopuksi en olisi halunnut asua missään muualla kuin asuntolassa, sillä kaikki ystäväni olivat lähellä ja minun ikinä ei tarvinnut olla yksin.

Kasvatustieteiden tiedekunta tarjosi mielestäni melko hyvin englanninkielistä opetusta. Suurimmalla osalla englanninkielisistä kursseista oli ainoastaan vaihto-opiskelijoita, mutta tarjolla oli myös muutama englanninkielen kurssi, joilla oli pääasiasiasia slovenialaisia opiskelijoita. Opiskelu tiedekunnassani Ljubljanassa oli helpompaa kuin Suomessa. Opiskelumenetelmät olivat aikalailla samanlaisia kuin mihin olen tottunut kasvatustieteiden yksikössä Tampereella. Kursseilla tehtiin paljon ryhmitöitä, esityksiä, esseitä ja portfolioita. Monet kurssit suoritettiin esseillä ryhmitöillä tai suullisilla tenteillä, joten varsinaisia kirjallisia tenttejä ei juurikaan ollut. Vaikka monet asiat opiskeltavat asiat olivat minulle entuudestaan tuttuja, sain kursseilta uutta näkökulmaa kasvatustieteiden opintoihin. Välillä tosin saatoin tuntea turhautumista kun luennot alkoivat puolituntia myöhässä tai kun aikatauluja muutettiin parin päivän varoitusajalla. Vaihdoin aikana opinkin arvostamaan aivan uudella tavalla suomalaista koulutus- ja yliopistojärjestelmää.

Ljubljana on kaupunkina ihanteellinen vaihtokaupunki, sillä siellä on paljon opiskelijoita ja kaikki tarpeellinen on helposti tavoitettavasti. Julkinen liikenne (bussit) kulkevat hyvin paitsi yöaikaan ja viikonloppuisin. Taksin käyttö on suomalaisesta näkökulmasta aivan naurettavan halpaa. Kannattaa olla kuitenkin tarkkana, sillä Sloveniassa on eri taksiyhtiöitä, joten sama matka voi maksaa 3 eurosta 15 euroon. Kannattaakin aina etukäteen kysyä mitä taksimaksu kustantaa.

Vaihtoajan aikana matkustelimme kavereideni kanssa lähes joka viikonloppu. Slovenian ihanteellinen sijainti Italian, Kroatian, Unkarin ja Itävallan ympäröimänä tekee matkustelusta helppoa. Itse vierailin vaihdon aikana Kroatiassa, Bosnia Hertsegovinassa, Italiassa, Itävallassa, Saksassa ja Unkarissa. Kannattaa myös matkustella Slovenian rajojen sisäpuolella. Lähtemättömän vaikutuksen itseäni teki Slovenian henkeäsalpaavan kaunis luonto, lumihuippuiset vuoret ja välimerellinen rannikko. Auton vuokraaminen Sloveniassa on melko halpaa ja isommalla porukalla matkustaessa auton vuokraaminen olikin halvin matkustustapa. Vaihdon aikana tuli käytettyä myös busseja, junia. Lisäksi suosittuja Erasmus-opiskelijoiden kesken olivat kimppekyydit, joita voi bongaila blaa blaa car ja prevoz - nettisivuilta. Itse en kimppekyytejä ehtinyt käyttää, mutta kuulin niistä positiivisia kokemuksia.

Ainutlaatuista Sloveniassa on opiskelijoille suunnattu ruokajärjestelmä, joka mahdollistaa syömisen lukuisissa ravintoloissa. Ruoka maksoi 0 eurosta neljään euroon ja siihen sisältyi keitto, salaatti, pääruoka ja jälkiruoka. Nälkää ei Sloveniassa tarvitsi siis kokea. Hintataso Sloveniassa on Suomeen verrattuna halvempi. Ruoka, elintarvikkeet ja perushyödykkeet ovat halvempia, mutta toisaalta esimerkiksi vaatteet ovat melko saman hintaisia kuin Suomessa.

Slovenian pienestä koosta huolimatta sää eri puolilla maata saattaa vaihdella huomattavasti ja sääennustuksiin ei ole aina uskomista. Lokakuussa Ljubljanassa satoi niin runsaasti että sateenvarjosta tuli paras kaverini. Sen sijaan marraskuu ja joulukuu olivat normaaliin nähden

lämpimiä kuukausia ja tammikuussa lumesta ehti nauttia vain muutaman päivän ajan. Kannattaakin siis varautua monipuolisesti erilaisilla vaatteilla.

Erasmus-vaihto oli elämän hienoimpia ja unohtumattomimpia kokemuksia. Tutustuin mielettämiin ihmisiin, näin upeita paikkoja ja ennen kaikkea kasvoin ihmisenä huomasti. Opin valtavasti eri kulttuureista ja opin arvostamaan suomalaista kulttuuria. Kielitaitoni parani paljon ja koen vaihdon antaneen minulle luottamusta kykyihini pärjätä haastavissa tilanteissa. Jos vähänkään mietit vaihtoon lähtöä, lähde, sillä todennäköisesti vaihto tulee olemaan elämäsi parasta aikaa.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 26.01.2015 – 06.07.2015

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 26.01.2015 – 06.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Olin päättänyt lähteä vaihtoon jo opiskelujeni alussa, mutta kohdamaa ei ollut selvillä ennen kuin aloin hakea vaihtopaikkaa. Slovenia ei todellakaan edes käynyt mielessä ennen kuin aloin perehtyä tarjolla oleviin vaihtoehtoihin. Opiskelen pääaineenani yleistä kasvatustiedettä, mutta halusin lähteä vaihtoon JKK:n kautta, sillä opiskelen pitkänä sivuaineena hallintotiedettä. Päätin myös jossakin vaiheessa opiskelua, että haluan tehdä kandidaatintutkielman valmiiksi ennen kuin lähden vaihtoon. Siispä ajankohdaksi valikoitui opiskelujen neljäs vuosi. Tutkailtuani JKK:n kohdevaihtoehtoja Slovenia alkoi kiinnostaa koko ajan enemmän. Kurssitarjonta, sympaattisen oloinen pieni maa josta en etukäteen tiennyt mitään sekä moniin muihin maihin verrattuna halpa elintaso saivat lopulta minut vakuutettua ja laitoin haun vetämään. Lopulta en hakenut edes muita vaihtopaikkoja.

Minulla ei ollut minkäänlaisia ongelmia hakuprosessin kanssa. Tampereen yliopiston nettisivuilta on löydettävissä todella helposti kaikki hakuprosessin aikana vaadittavat dokumentit sekä ohjeet kaikkiin vaiheisiin. Noudatin niitä ja onnekseni sekä Tampereella että Ljubljanassa yliopiston henkilökunta oli älyttömän auttavaista ja vastasi nopeasti sähköposteihin. Sain jo lähes vuotta ennen lähtöä tietää, että pääsin Ljubljanaan, joten minulla oli enemmän kuin riittävästi aikaa valmistautua lähtöön. Sain myös lähdön lähestyessä Ljubljanasta paljon ohjeita sähköpostin muodossa. Toki ennen lähtöä on suhteellisen paljon hoidettavia asioita, mutta kun ottaa to do -listan käyttöön ja tekee asiat pikkuhiljaa, urakka ei tunnu kovin työläältä. Otin etukäteen kattavan matkavakuutuksen, mutta onnekseni sitä ei tarvittu. Jouduin käymään muutaman kerran vaihdon aikana lääkärillä, mutta Eurooppalainen sairaskorvaus toimi Ljubljanan päässä erittäin hyvin ja hoito oli lähes maksutonta. Suosittelen siis ehdottomasti sen hankkimista!

Tiesin jo ennen lähtöä, etten halua asua opiskelija-asuntoloissa, sillä halusin oman huoneen ja vapauden koko ajan jatkuvista bileistä. Etsin asuntoa etukäteen Facebook-ryhmistä sekä Slovenian omilta asuntosivustoilta. Otin yhteyttä muutamaan ilmoitukseen ennen kuin löysin siistin asunnon haluamallani sijainnilla (suhteellisen läheltä keskustaa). Otin ehkä jonkinmoisen riskin, sillä vuokrasin asunnon jo Suomesta käsin, mutta vuokranantaja vaikutti erittäin luotettavalta ja lähetti vuokrasopimukset ja muut dokumentit sähköpostilla. Minulla kävi mahtava tuuri asunnon kanssa, sillä se oli juuri sellainen kuin kuvissa eikä minulla ollut asumisen kanssa mitään ongelmaa. Lisäksi pääsin suoraan lentokentältä omaan kotiin, kun taas monet kielikurssikaverit joutuivat asumaan pitkäänkin hostellissa etsiessään asuntoa vasta paikan päältä. Minulla oli neljä kämppistä ja asuntomme oli hyvin rauhallinen, sillä osa kämppiksistäni opiskeli maisterintutkintoa Ljubljanassa eli heidän piti todella opiskella koko ajan. Olen todella onnellinen siitä, että asumisen järjestäminen sujui niin kivuttomasti. Maksoin vuokraa 250e kuussa. Se on toki paljon enemmän kuin 100e kuukausivuokra asuntolassa, mutta olin valmis maksamaan sen verran enemmän huoneesta, jota ei tarvitse jakaa kenenkään kanssa sekä omasta rauhasta.

Osallistuin ennen lukukautta Ljubljanan päässä järjestetyille kielikurssille, josta sain hyvissä ajoin tietoa sähköpostitse. Suosittelen kielikurssille ilmoittautumista todella lämpimästi. Omalla kohdallani kävi niin, että sain oikeastaan kaikki kaverit jo kielikurssilta. Saavuin Ljubljanaan päivää ennen kielikurssin alkua ja kielikurssiporukamme kanssa yhdessä selvitimme alusta lähtien asioita, kuten oleskeluluvan hakemista ja opiskelijalounasjärjestelmään liittymistä. Ljubljanan yliopisto tarjosi myös apua näiden asioiden hoitamiseen. Siinä vaiheessa, kun luennot kuukautta myöhemmin alkoivat, en enää oikeastaan jaksanut etsiä uusia ystäviä, sillä porukamme oli jo muotoutunut niin tiiviiksi. Toki itselläni vaikutti se, että päädyin lopulta kahdelle eri laitokselle (hallintotieteiden ja yhteiskuntatieteiden) opiskelemaan, joten kurssini olivat melko hajanainen kokonaisuus enkä senkään takia tutustunut kovin hyvin luennoilla olleisiin ihmisiin. Kaiken kaikkiaan olen melko tyytyväinen opetuksen laatuun. Kurssit olivat asiasisällöltään pääsääntöisesti mielenkiintoisia, opetus oli joillakin kursseilla hieman epäpätevää kun taas toisilla se oli erittäin tasokasta. Omilla kursseillani opetus oli enimmäkseen luento- ja kirjatenttityyppistä, mutta myös ryhmätöitä ja esitelmiä oli tarjolla joillakin kursseilla. Englannilla pärjää Sloveniassa erittäin hyvin ja kielitaito riittää varmasti monen tasoilla englannin puhujilla. Kurssit järjestettiin aina englanniksi, joten omasta sloveenintaidosta ei tarvitse olla etukäteen huolissaan. Ylipäätään Sloveniassa puhutaan todella hyvää englantia kaikkialla ja myös monet vanhemmat ihmiset taitavat sitä. Kullakin luennoitsijalla oli omat tapansa jakaa opetusmateriaalit, mutta kaikki tieto oli helposti saatavissa joko lainaamalla kirjat kirjastosta tai lataamalla luennoitsijan lisäämät materiaalit netistä.

En voi sanoa kuvailla, kuinka tyytyväinen olen valintaani vaihdon kohdemaasta. Slovenia osoittautui ainakin itselleni täydelliseksi kohteeksi. Uskomattoman kaunis luonto, ystävälliset ja todella luotettavat paikalliset ihmiset, asioiden toimivuus jne. sulattivat sydämeni ja palaankin varmasti jossain vaiheessa elämäni jollen asumaan niin ainakin pitkälle visiitille takaisin Sloveniaan. Maan kehittyneisyys yllätti itseni, sillä etukäteen olin kuvitellut jotakin aivan muuta. Ainakin näin vaihto-opiskelijana koin, että kaikki asiat sujuivat tehokkaasti ja kaikki julkiset palvelut olivat helposti saatavilla. Ljubljana on yksi suloisimmista (ja joidenkin lähteiden mukaan yksi maailman turvallisimmista) pääkaupungeista, joita olen nähnyt. Asukasluvultaan se on suunnilleen Tampereen kokoinen, joten kovin suurta kulttuurishokkia ihmispaljoudesta ei pääse syntymään. Myös kulkeminen on hyvin helppoa ja kaupungin oppii hahmottamaan hyvin nopeasti. Harrastan aktiivisesti voimaharjoittelua ja päädyinkin paikallisten kannustamana lopulta harjoittelemaan salille, jossa Slovenian vahvin mies treenaa. Mukava tyyppi ja aina valmis auttamaan! Tämä kertookin paljon slovenialaisten ystävällisyydestä ja avuliaisuudesta. Itse ostin paikan päältä polkupyörän, mutta bussilla pääsee myös kulkemaan helposti ja nopeasti. Yksi Slovenian parhaista puolista on sen monipuolisuus ja lyhyet välimatkat. Maan pienuutta on vaikea hahmottaa, kun tulee niin valtavan kokoisesta maasta kuin Suomi. Sloveniassa parin tunnin sisällä toisistaan on Adrianmeri, Alpit ja kauniit metsämaisemat. Matkustimmekin vaihdon aikana todella paljon. Auton vuokraaminen on Ljubljanassa helppoa ja halpaa ja teimme matkoja mm. Bohinj-järvelle, Soca-joelle, Kroatiaan, Italiaan jne. Kävin vaihdon aikana jokaisessa Balkanin maassa ja suosittelenkin matkustamista myös vähän eksoottisempiin kohteisiin, kuten Albaniaan tai Bosniaan. Sain

vaihdosta paljon kavereita ja muutamia niin hyviä ystäviä, että tiedän ystävyyden jatkuvan hamaan tulevaisuuteen. Vaihtoaika sai minussa esiin kansainvälisemmän puolen ja nyt pidänkin mahdollisena, että tulevaisuudessa voisin vaikka asua ja työskennellä ulkomailla.

Vastaan mielelläni kysymyksiin Sloveniasta ja opiskelusta Ljubljanassa!

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 26.01.2015 – 06.07.2015

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 26.01.2015 – 06.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Vietin viisi ja puoli kuukautta Ljubljanassa, Slovenian viehättävässä pääkaupungissa. Voin suositella kohdetta erittäin lämpimästi kaikille: Ljubljanan ja koko Slovenian kauneus teki lähtemättömän vaikutuksen jo ensi hetkestä. Slovenia on kahden miljoonan asukkaan maa, ja Ljubljana on suunnilleen Tampereen kokoinen kaupunki, jossa koostaan huolimatta riittää vilinää ja tapahtumaa. Slovenia ei ollut ensimmäinen valintani, kun pohdiskelin sopivaa vaihtokohdetta; koska Kroatiassa ei tuntunut olevan käännöstieteen opiskelijalle mieluisaa opiskeltavaa, päädyin katselemaan naapurimaita, joista Slovenia näyttäytyi heti erittäin varteenotettavana vaihtoehtona.

Ennen lähtöä

Hain vaihtoon kevätlukukauden täydennyshaussa, ja olin melko varma jo silloin, että pääsen Ljubljanaan, joka oli ykkösvaihtoehtoni. Prosessi oli vaivaton ja selkeä. Ainoastaan Ljubljanan yliopiston käännöstieteen kurssien löytäminen tuotti aluksi päänvaivaa, mutta pystyin täyttämään alustavan Learning Agreementin jo hyvissä ajoin ennen lähtöä. Suurin ongelma oli lähinnä sen pohtiminen, mitä omaisuttua tarvinnen vaihtoni aikana. Niin Tampereen kuin Ljubljanan päässä vastattiin nopeasti ja kattavasti kysymyksiin, mikäli jotain tuli mieleen.

Saapuminen

Lensin tammikuun loppupuolella Zürichin kautta Ljubljanaan, ja yövyin lopulta puolitoista viikkoa hostellissa (Sax Pub & Hostel, jossa soi joka torstai live-jazz! mahtava paikka). Hostellimajoittumisen venähtäminen johtui lähinnä siitä, etten halunnut maksaa koko tammikuulta vuokraa dormissa, johon olisin päässyt muuttamaan kyllä heti halutessani. Muutin dormiin helmikuun alussa, reilu viikko saapumiseni jälkeen. Kaupunki oli nopea ja helppo hahmottaa, sillä linna näkyy lähes joka puolella keskustaa ja auttaa suunnistamisessa, mikäli eksyminen uhkaa. Ljubljana on myös varsin pieni, joten siellä oppii vikkelästi kulkemaan paikasta toiseen. Mainittakoon vielä, että oman yksikköni tuutoritoiminta olisi varmasti ollut ihan toimivaa, mikäli vaihtareita olisi ollut enemmän kuin me muutama hassu opiskelija. Tuutorimme otti minuun yhteyttä vasta, kun olin ollut Ljubljanassa jo parisen viikkoa, kuitenkin ennen yliopiston alkua. Tuutorimme (poikaparka) yritti kovasti järjestää yhteistä tapaamista kaikkien meidän kesken, mutta ilmeisesti kaikki olivat jo löytäneet omat kuvionsa. Itse en ainakaan mennyt tapaamisiin, enkä kokenut muutenkaan tarvitsevani tuutorin apua.

Asuminen

Tiesin jo ennen vaihtoa, etten luovu Tampereen-asunnostani. Siksi selvitelin jo pitkälti etukäteen opiskelijäkämpien hinta- ja laatusoa Ljubljanassa. Roma Dolina –opiskelijadormi ei houkutellut lähinnä biletysten määrän takia, joten päädyin asumaan Ljubljanan pohjoisosassa sijaitsevaan Beogradin kaupunginosaan opiskelijadormiin. Romassa tuli luonnollisesti käytyä useaan otteeseen, ja uskon, että olisin kuitenkin viihtynyt yhtä lailla sielläkin. Oman dormini ja Roman ero oli lähinnä se, että omassa dormissani asuttiin pienissä neljän hengen kämpissä, jossa oli oma pieni keittiö ja kylpyhuone. Huoneet jaettiin kahden hengen kesken, aivan kuten Romassakin, jossa on kerroskeittiöt ja koko käytävän kesken jaettavat vessa- ja suihkutilat. Beograd on lisäksi hieman kauempana keskustasta, noin neljän kilometrin päässä, joka kuitenkin taittui alle kymmenessä minuutissa bussilla. Dormi on hyvä vaihtoehto, mikäli haluaa päästä hieman halvemmalla asumiskustannuksissa. Omasta huoneestani maksoin 100 euroa kuussa. Jään dormista kaipaamaan yhteisöllisyyttä – sitä, että samassa talossa asuu paljon tuttuja, ja voi käydä lainaamassa naapurilta vaikkapa silitysrautaa. Oma dormini oli melko siisti ja viikottaisista bileistä huolimatta rauhallinen.

Kielikurssi

Kannustan ehdottomasti menemään kielikurssille, mikäli vain mahdollisuus on. Täällä tapasin lähes kaikki parhaimmat ystäväni, ja olin niin onnekas, että kaikilla ryhmäni jäsenillä synkkasi saman tien loistavasti. Opettajamme oli myös aivan ihana. Opin sloveenia kurssin aikana suorastaan todella paljon suhteessa käytettyyn aikaan, ja vaikka suurin osa tuosta opista unohtuikin vaihtoni aikana, oli kurssistani mielestäni silti paljon hyötyä sanaston ja perusfraasien puolesta.

Opiskelu

Kevätlukukausi Ljubljanassa alkoi vasta helmikuun viimeisellä viikolla. Oma yksikköni, Filozofska fakulteta eli Faculty of Arts tarjosi melko vähän englanninkielisiä kursseja, ainakin käännöstieteen puolella. Huomasinkin heti ensimmäisellä viikolla, että valitsemani kurssit eivät tuntuneet mielenkiintoisilta, osa oli aivan liian työläitä omaan motivaatitasooni nähden, ja osa olisi vaatinut erikoisjärjestelyjä opettajalta, jotta olisin päässyt osallistumaan kurssille. Alkuperäiseen Learning Agreementiini olin kyllä valinnut kursseja myös yhteiskuntatieteiden yksiköstä (Fakulteta za družbene vede eli Faculty of Social Sciences), joten vaihdoin kokonaan yksikköä Filozofskasta FDV:hen kesken esittelyviikon. Kurssimuutokset on tehtävä ensimmäisen viikon aikana, joten suosittelen valitsemaan liikaa kursseja kuin liian vähän, sillä kursseja ei voi enää lisätä jälkikäteen mutta niitä voi kyllä aina tiputtaa pois. En siis käynyt lainkaan käännöstieteen kursseja, mikä harmittaa sen vuoksi, että olisin päässyt paremmin tekemisiin slovenialaisten kanssa – olisin ollut käännöstieteissä lähes ainut vaihto-opiskelija. Olin kuitenkin ihan tyytyväinen yhteiskuntatieteellisten kurssivalintoihini. Joillakin kursseilla kuulemma teetetään opiskelijoilla varsin paljon töitä, mutta omilla kursseillani tein ainoastaan 1-2 kirjallista tenttiä per kurssi, mihin olin luonnollisesti tyytyväinen. Valitsemistani kursseista oli myös helppo saada hyviä arvosanoja, mikäli sellainen kiinnostaa. Vaikka oma opiskeluni saattaa kuulostaa helpolta, ei se ihan sitä ollut, sillä tentteihin piti lukea melko paljon akateemista englanninkielistä, paikoiteillen hyvinkin kompleksista tekstiä, mikä oli kyllä varsin aikaavievää. Pidän paljon kaikkien kurssieni vetäjistä: kaikki kolme puhuivat sujuvaa englantia ja vaikuttivat kokeneilta opettajilta.

Muuta

Opiskeluruokailusysteemi študentski boni on mainitsemisen arvoinen. Boneja saa kuussa 20, niitä saa käyttää kaksi päivässä neljän tunnin välein eikä bonia yleensä voi käyttää enää iltakahdeksan jälkeen. Opiskelija-ateriaan kuuluu pieni alkusalaatti, keitto, pääruoka ja jälkiruoka, joka oli useimmiten jokin hedelmä. Ateria maksoi 1.50–4.50 euroa. Ruokailusysteemin ansiosta tuli syötyä erittäin monessa ja monenlaisessa ravintolassa, ja jos krapulapäivänä laiskotti, ei muuta kuin ravintolaan syömään.

Slovenia on pieni mutta todella monipuolinen maa, jossa pääsee niin vuorikiipeilemään ja patikoimaan kuin raftaamaan tai soutelemaankin. Maassa on paljon upeaa luontoa, kauniita pikkukylä ja ihastuttavaa maaseutumaisemaa. Lisäksi opiskelijoiden on melko helppo vuokrata auto vaikkapa viikonloppureissulle Atet-vuokrausfirmalta. Matkustaminen sekä Slovenian rajojen sisällä että sen ulkopuolella on lähes naurettavan helppoa. Kimppakyydit (Blablacar & Prevoz) toimivat hyvin Sloveniassa ja ne ovat suosittu matkustustapa. Myös liftaaminen on melko helppoa, ja itsekin sitä kokeilin erittäin hyvällä menestyksellä muutaman kerran. Vajaan kuuden kuukauden vaihtoni aikana kävin Slovenian lisäksi kahdeksassa muussa maassa. Balkanin maat ja Slovenia veivät täysin sydämeni. Vaihtoon lähteminen oli yksi parhaista päätöksistäni: sain kasoittain uusia ystäviä, näin henkeäsalpaavia maisemia, koin unohtumattomia asioita, kehitin ajatteluni, tutustuin ihaniin ihmisiin.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 23.01.2015 – 10.07.2015

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 23.01.2015 – 10.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Ljubljana on kaunis, pieni kaupunki ja Slovenia on mielettömän monipuolinen maa.

Puolentoista tunnin päässä Ljubljanasta voit aistia välimerellisen tunnelman rannikolla ja tunnin ajomatkan päässä voit vaellella alppimaisemissa Triglavin luonnonpuistossa.

Saavuin Ljubljanaan Tammikuun lopussa, noin kuukausi ennen varsinaisen lukukauden alkua. Huone löytyi vaivattomasti Facebookin kautta kaupungin keskustasta. Muutin huoneeseen heti ensimmäisenä päivänä. Olin onnekas, sillä tunsin monta jotka joutuivat asumaan väliaikaisesti hostellissa useiden viikkojen ajan.

Suoritin kolme viikkoa kestäneen Sloveenin intensiivikielikurssin. Kolmessa viikossa opin alkeet sujuvasti. Vaikka kielitaito katosi varsin nopeasti kertauksen puutteen vuoksi (paikalliset vaihtoivat kielen yleensä muutaman sanan jälkeen englanniksi), oli kurssi hyödyllinen koska opin arjessa paljon arjessa tarvittavaa sanastoa. Kurssi oli rentoa yhdessä oloa. Opin tuntemaan ryhmäläiset todella hyvin ja kielikurssitovereistani muodostuikin vaihtoajan läheisin ystäväverkkoni.

Opiskelen Tampereella julkisoikeutta. Ljubljanassa suoritin opintoni puoliksi hallintotieteellisessä ja oikeustieteellisessä tiedekunnissa. Ero tiedekuntien välillä tuntui olevan suuri. Oikeustieteellinen sijaitsi kaupungin keskustassa, hallintotieteellinen monien muiden tiedekuntien tapaan kaupungin laitamalla Bezigradissa. Opetuksen taso oikeustieteellisessä oli huomattavasti parempi, professorit olivat mielenkiintoisia ja kontaktiopetus pohjautui vuorovaikutukseen ja argumentointiin. Lähes jokaiselle kurssille, molemmissa tiedekunnissa, oli tarpeen tehdä seminaarityö. Työt eivät kuitenkaan olleet erityisen haastavia, enkä kohdannut minkäänlaisia vaikeuksia kurssien läpipääsyn suhteen.

Opiskelijaelämä Ljubljanassa on varsin vauhdikasta. Joka maanantai ja torstai järjestettiin Erasmus-opiskelijoille suunnattuja bileitä. Parhaat opiskelijabileet olivat kuitenkin yleensä dormeissa. Lisäksi ”vapaakaupunki” Metelkovassa järjestetään tapahtumia lähes päivittäin. Paras paikka paikallisiin ihmisiin tutustumiselle onkin juuri Metelkovan baarialue. Sloveniassa opiskelija ei myöskään kuole nälkään. Valtion opiskeluruokatuen voi käyttää lähes jokaisessa ravintolassa. Valinnanvaraa siis riittää. Hintaa lounaalle tulee 1,5-4€, tämä sisältää keiton, pääruoan ja salaatin.

Yksi Ljubljanan hyvistä puolista on se, että sieltä on todella helppo tehdä matkoja eripuolille Eurooppaa. Lukuvuoden aikana teimme lukuisia lyhyitä ressuja esimerkiksi Triesteen, Graziin, Wieniin, Budabestiin ja Zagrebiin. Jos lukuvuoden aikana ei ehdi, kannattaa varata viikko tai pari ennen Suomeen paluuta Balkanin kiertueelle. Itse jäin Ljubljanaan vielä ylimääräiseksi kolmeksi viikoksi ja matkustelin Serbiassa, Bosniassa ja Kroatiassa.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 22.01.2015 – 27.05.2015

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 22.01.2015 – 27.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat hyvin. Olin valmistautunut nimittäin siihen, että lopullinen päätös itse kohdeyliopistosta tulisi vasta kuukautta ennen vaihtoa, joten se ei tullut minulle yllätyksenä. Mielestäni hakuprosessi ei ollut kovin vaativa, kunhan toimitti ja hankki vaadittavat dokumentit ajoissa. Itse laitoin myös sähköpostia Ljubljanan yliopistoon muutamaan otteeseen ja sieltä vastattiin aina todella nopeasti. Olin ensin hakemassa vaihtoon Prahaan, mutta viime hetkillä muutin ykkösvaihtoehdoksi Ljubljanan. Tämä siksi, koska Ljubljanasta oli annettu todella hyviä arvosanoja matkakertomuksissa ja googlailemalla oivalsin, että Slovenia maana voisi kiehtoa minua. Ljubljana on täydellinen vaihtokohde ihmiselle, joka arvostaa luontoa (lenkkeily-, juoksu- ja vaellusmahdollisuudet ovat mainiot!) ja joka pitää pienistä, mutta ilmapiiriltään sitäkin välittömimmistä kaupungeista (paikalliset ovat ystävällisiä) ja joka arvostaa lyhyitä välimatkoja paikasta ja maasta toiseen.

Opinnoista sen verran, että en opiskellut Ljubljanan yliopistossa journalistiikkaa, vaikka Ljubljana olikin journalistiikan vaihtokohde. Opiskelin Faculty of Social Science -tiedekunnassa, missä suoritin kursseja nimeltä Third World Politics, Photographic narration sekä Gender, work and organizations. Itselläni opinnot rajoittuivat näihin kolmeen kurssiin, koska vaihtoaikani oli vain neljä kuukautta ja tein kevään aikana myös graduani, jonka itse asiassa sain kuin sainkin vaihdossa valmiiksi. Erosin muista vaihtareista siinä, että lähdin vaihtoon maisteriohjelman loppuvaiheessa. Suurin osa vaihtareista on paljon nuorempia, mutta ei iällä sinänsä ollut vaihdossa minulle mitään merkitystä. Opetus Ljubljanan yliopistossa eroaa suomalaisesta opetuksesta siinä, että slovenialaiset opettajat rakastavat ryhmitöitä ja sitä, että opiskelijat ottavat tunneilla kantaa asioihin. He vaativat oppilailta toisaalta aktiivisuutta, mutta samalla tuntui, että opettajat ovat Sloveniassa isompia auktoriteetteja kuin Suomessa. Osallistuin myös erilliselle Ljubljanan yliopiston järjestämälle kielikurssille. Siellä tutustuinkin juuri niihin ihmisiin, joista muodostui minulle kaikkein rakkaimpia. Suosittelenkin osallistumaan intensiivikielikurssille (alkaa keväällä tammikuun lopussa ja kestää helmikuun keskivaiheille), sillä siellä voi oppia perusteet slovenian kielestä ja kurssi on muutenkin todella hyödyllinen. Kieli ei nimittäin ole helpoimmasta päästä ja helpottaa kummasti, kun osaa esimerkiksi asioida ravintolassa.

Opiskelin Ljubljanassa muuten englanniksi ja koen, että kehityin kevään aikana jonkun verran kielitaidossani. Ryhmätöiden lisäksi kursseilla on tyypillisesti kaksi eri tenttiä ja parityönä tai yksin tehtäviä esseitä. Koin, että kurssien opintopisteisiin suhteutettuna kurssit ovat huomattavasti työläämpiä kuin Suomessa, joten töitä kurssien eteen kyllä joutui tekemään. En ole vielä saanut vaihdosta opintopisteitä ja joudunkin tekemään yhden tentin vielä kotiyliopistossa, koska lähdin kesken lukukauden lopun pois kesätöiden vuoksi. En ole vielä varma, saanko suoritettua jokaisen kurssin, koska en tiedä vielä jokaista arvosanaakaan. Se selviää heinäkuuhun mennessä.

Yksi ainoista pääнваivaa tuottaneista asioista vaihdon aikana oli vaihdon alussa tammikuussa asunnon löytäminen, sillä se vei minulta aikaa melkein kaksi viikkoa ja jouduinkin asumaan hostellissa tuon ajan. Yritin etsiä asuntoa jo ennen vaihtoa kyselemällä yliopistosta, mutta sieltä ei juuri autettu. En myöskään hakenut opiskelijoiden dormiin Bezigradiin tai Rozna Dolinaan, vaan päätin hankkia asunnon yksityisiltä asunnonvälittäjiltä. Vaatimukseni oli oma huone jaetussa huoneistossa, ja kävin katsomassa muutamaa huonetta, ennen kuin tärppäsi. Löysin asunnon vaihtarikaverini kautta, joka asui samassa asunnossa lopulta kuin minä ja vinkkasi minulle vapaana olevasta huoneesta. Olin iloinen, että menin juuri tähän asuntoon, sillä minulla oli maailman ihanimmat kämpppikset: saksalainen vaihtari, yksi slovenialainen miesopiskelija sekä kaksi slovenialaista naisopiskelijaa. Oli hienoa tutustua myös slovenialaisiin opiskelijoihin! Huoneeni maksoi 220 euroa, mutta kooltaan se oli hyvin pieni. Vuokrataso Ljubljanassa on suhteellisen halpa: oman huoneen voi löytää noin 200-300 eurolla, soluasunnot ovat sitäkin huomattavasti halvempia. Vinkkini asunnon etsimiseen on se, että sen hankintaan kannattaa varata aikaa, mutta asunto löytyy varmasti myös paikan päältä. Hyvä puoli oli se, että hostellit Ljubljanassa eivät ole kalliita.

Vapaa-aikani kului kahviloissa, ravintoloissa, elokuvissa, sekä urheillessa ihanassa Tivoli-puistossa ja Gradin eli linnan läheisyydessä. Ljubljanassa juominen ja syöminen on halpaa studentki boni -opiskelija-alennuksella, minkä saa miltei jokaisesta ravintolasta. En tehnyt vaihdon aikana ruokaa juuri koskaan, koska ravintoloissa sai opiskelijahintaisen ruoan aina iltakahdeksaan asti ja ulkona syöminen oli paras tapa socialisoitua muiden vaihtareiden kanssa. Maksimissaan ruoka maksoi hieman yli 4 euroa opiskelijalle. Lisäksi alkoholi oli halpaa. Yöelämästä vielä sen verran, että ehdoton suosikkipaikkani oli Metelkova, minkälaisista paikkaa en ole eläissäni nähnyt. Se koostuu hylätyn näköisistä taloista, mitkä ovat täynnä graffiteja ja taiteilijoiden tekemiä maalauksia ym. teoksia. Taloissa on eri baareja, missä soi musiikki eri genrejen mukaan. Reggae, dubstep, heavy metal ym. musiikkityylit ovat edustettuina. Lisäksi siellä järjestetään paljon keikkoja ja muita kulttuuritapahtumia.

Ljubljanassa on hyvät mahdollisuudet urheilun harrastamiselle. Yliopisto tarjoaa ilmaisia tunteja, mutta moni otti vaihdon ajaksi myös salijäsenyyden jonnekin muualle. Itse kokeilin ilmaiseksi aerobicia. Lisäksi maksoin 20 euroa, jotta pystyin käymään tiedekuntani kerran viikossa järjestämässä bootcampissa. Harrastan juoksemista ja siihen Ljubljana tarjosi varsin erinomaiset mahdollisuudet, ja Ljubljanan Tivoli-puisto olikin suosikkejani myös pidempien lenkkien tekemiseen. Sloveniassa voi hyvin kokeilla myös vaeltamista, kanoottilla melontaa, pyöräilyä tai esimerkiksi kiipeilyä. Matkustelusta sen verran, että tein monta matkaa ympäröiviin maihin. Moni vaihtari matkusteli vielä ahkerammin kuin minä. Itse kävin neljän kuukauden vaihtoni aikana Italiassa Triestessä ja Venetsiassa, Itävallassa Grazissa, Unkarissa Budapestissa sekä Kroatiaassa Zagrebissa. Lisäksi matkustelin ympäri Sloveniaa: Bled-järvellä, Scocjan-luolilla, Piranissa, Koperissa, Mariborissa, Kranjissa, Libicassa ja monessa muussa paikassa. Etäisyydet ovat lyhyet, joten paikasta paikkaan meneminen sujuu vaivatta autolla, bussilla tai junalla.

Koin vaihtoni merkityksellisenä tulevaisuuteni ja työelämän kannalta. Minua pelotti lähteä vaihtoon ja mietin hyvin kauan, ennen kuin tein lopullisen päätöksen. Se kannatti, sillä se oli yksi hienoimmista kokemuksista elämässäni. Vaihdossa ei ole aina helppoa, mutta hienot ystävät monista eri maista tekevät huonostakin päivästä hyvän. Vaihdossa tärkein oppimani läksy oli se, että asioista ei kannata stressata liikaa ja joskus on hyvä vain antaa asioiden mennä omalla painollaan. Toivottavasti saman asenteen pystyy säilyttämään Suomessakin. Minulle tapahtui kevään aikana paljon, mutta koin vaihdon kasvattavana kokemuksena. Ikävöin edelleen takaisin Ljubljanaan ja lähdenkin takaisin muutamaksi päiväksi tämän kesän aikana. Vaihtoon kannattaa mielestäni lähteä myös opintojen loppuvaiheessa niin kuin itse tein – enemmän se kaduttaa, jos ei ikinä tule lähteneeksi.

Tanja Kröger

Kroger.Tanja.M@student.uta.fi

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 22.09.2014 – 15.05.2015

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 22.09.2014 – 15.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Olin vaihdossa 1.10.2014-30.6.2015 Ljubljanan yliopistossa Sloveniassa. Minun piti tulla ensimmäisen lukukauden jälkeen helmikuussa takaisin Suomeen, mutta halusin jäädä, ja se järjestyi helposti. Ljubljanassa oli ihanaa. Tässä tärkeimmät tarppini, jotta sinullakin olisi.

Asuminen

Saavuini kymmenen päivää ennen lukukauden alkua Sloveniaan. Nyt jos lähtisin uudestaan, varaisin asunnon hankintaan ehkä kaksi tai kolme viikkoa. Ihan ettei tarvitse panikoida ja että on aikaa vähän lomaillakin.

Asuin vuoden kahdeksan kuukauden aikana yhteensä neljässä eri asunnossa. Ensimmäinen oli aika kaukana keskustasta ja siellä häiritsi vähän yhdeksän kämppiksen takia sotku ja outo vuokraisäntä. Toisen asunnon löysin airbnb:stä, mutta muutin siitä kahden kuukauden jälkeen pois, koska vanhassa talossa oli niin huono lämmitys ja halusin lähemmäs keskustaa. Kolmas kämpppä löytyi Facebookista Erasmus-ryhmästä. Se oli muuten täydellinen, vastaremontoitu ja ihan keskustassa, mutta vuokranantaja huijasi pois muutettaessa puolet takuuvuokrasta itselleen. Viimeinen kämpppä löytyi myös Facebook-ryhmästä (Stanovanjce, stanovanjce, kje si? -niminen), johon kannattaa ehdottomasti liittyä jo ennen kuin lähtee Ljubljanaan. Siellä ilmoitetaan halvimmat ja parhaat kämpät.

Maksoin huoneistani 200-350 euroa kuussa laskuineen. Sloveniassa kannattaa muistaa, että osa kimppekämppeinä ilmoitetuista huoneista on tuplahuoneita, eli jaat sen jonkun kanssa. Myöskin kannattaa kiinnittää huomiota sopimiseen. Samanlaista vuokrasopimuskäytäntöä ei ole kuin Suomessa.

Opiskelu

Yllätyin Ljubljanan yliopistosta positiivisesti ja negatiivisesti. Poliitiikan tutkimuksen ja maisteritason kurssit olivat vaativia, mutta todella mielenkiintoisia. Pelkkien diojen läpikäynnin sijaan professorit ottivat kantaa asioihin ja luennoilla keskusteltiin paljon niin teoriasta kuin ajankohtaisistakin asioista. Itse koin monta pientä valaistumista luennoilla. Osa kurseista sitten, kandidaturit ja monet tohtoriopiskelijoiden vetämät kurssit olivat sitten pelkkien ryhmätöiden kyhäämistä joistain käsittämättömistä artikkeleista. Nämä kurssit kuuluivat käytännön asioiden järjestelyyn ja 20 muun ryhmätöiden kuuntelemiseen. Jos mahdollista, mene Ziga Vodovnikin, Andrej Kurnikin ja Jernej Pikalon kurseille, se aika jonka haluat opiskeluun vaihdossa kuluttaa, ei mene hukkaan.

Itselläni oli vähän ongelmia paikallisen kansainvälisen toimiston kanssa. Papereita hukkuu ja luvattuja asiakirjoja ei toimitettu. Ja sähköposteihin piti lähettää muutama muistutus perään, jos halusi vastauksen. En vielä tiedä, onko kaikki pyytämäni paperit toimitettu Tampereelle niin kuin sovittiin. Ja ihan yleisestikin Ljubljanassa kannattaa varautua siihen, että aluksi asioiden toimimattomuus ja odottaminen ärsyttää.

Yliopistolta saat opiskelijaruoka-alennuksen ja bussikortin, jotka kannattaa hyödyntää.

Vapaa-aika

Matkustelu Sloveniassa ja Sloveniasta on naurettavan helppoa. Kroatiaan, Itävaltaan ja Italiaan pääsee halvimmillaan 8 eurolla, kauemmaskin helposti ja halvalla. Muista blablacar.com ja prevoz.si, kimppakyytisivustot, kun liikut maan sisällä tai muualla Euroopassa. Itse tulin kimppakyydillä jopa Prahasta asti takaisin. Jotkut reissut menin muutamalla eri kyydillä. Ovat huomattavasti halvempia kuin junat ja bussit ja autovuokraamot ja saat parhaimmillaan uusia kavereita. Junaan en turvautuisi, paitsi Budapestiin mentäessä, muuten ne ovat tosi kalliita ja aina myöhässä.

Kävin Erasmus-bileissä pari kertaa, muuten kävin juhlimassa Metelkovassa tai Rogissa tai baareissa. Kannattaa siellä kerran käydä katsomassa, ottaa porukka mukaan ja pian siirtyä edellä mainittuihin. Erasmus-bileissä ei käy muita kuin vaihtareita, listahitit soi ja juomat ovat kalliita. Metelkova ja Rog ovat vallattu armeija-alue ja polkupyörätehdas, joihin paikalliset ovat rakentaneet baareja, asuntoja, skeittiparkin ja gallerioita. Siellä on perjantaisin ja lauantaisin keikkoja ja hyviä dj:tä, ja iso ulkotila, jossa syksyllä ja keväällä on kiva istuskella. Loistava paikka tavata paikallisia ja erilaisia ihmisiä. Ihan ilman biletysaikeitaakin tutustumisen arvoinen paikka.

Lisäksi Ljubljanassa on keikkoja, näyttelyitä, tapahtumia, festareita ja kaikkea tekemistä ihan hirveästi, vaikka kaupunki on pieni. Tampere tuntui ihan kuolleelta Ljubljanan jälkeen.

Ljubljana on ihana, mene sinne.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 08.09.2014 – 20.07.2015

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 08.09.2014 – 20.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Vietin neljännen opiskeluvuoteni vaihdossa Slovenian pääkaupungissa Ljubljanassa. Pääaineenani Suomessa on historia, mutta vaihtoyliopistossa suoritin pääasiallisesti kasvatustieteenopintoja. Tulin valituksi toisessa haussa.

Hyvänä vinkkinä vaihtoon lähteville voin antaa neuvon: suunnittele vaihtosi ajoissa! Slovenian kielikurssille ilmoittautuminen päättyi jo toukokuun lopussa ja Ljubljanan yliopiston hakuprosessi on myös suhteellisen ajoissa. Tarvittavien dokumenttien hankkimiseen menee aikaa ja esimerkiksi paikat asuntoloihin täytetään hakujärjestyksessä. Kannattaa myös tutustua etukäteen Ljubljanan vaihto-opiskelijoiden Facebook-ryhmään.

Kasvatustieteenlaitoksella kurssivalikoima oli suhteellisen runsas. Tosin jouduin muuttamaan alkuperäistä Learning Agreementia, sillä nettisivuilla oli edellisen vuoden kurssitarjonta, ja lopulta paikan päällä huomasin, ettei monia kursseja lopulta järjestettykään. Kurssit, joille osallistuin, olivat enemmän käytännönläheisempiä kuin Suomessa. Lisäksi kursseilla oli osallistujia yleensä noin 20, joten monet kurssit suoritettiin seminaarimaisesti, ja opettajat tulivat tutuiksi. Opiskelua hankaloitti aikataulujen jatkuva muuttuminen, mutta opettajat olivat valmiita joustamaan tarvittaessa. Esimerkiksi kevään viimeiset luennot siirrettiin kolme viikkoa myöhemmäksi. Olin varannut jo lennot Italiaan alkuperäisen kurssiaikataulun mukaisesti, mutta opettaja oli valmis pitämään kokeen minulle aiemmin.

Suoritin myös kolme kurssia historianlaitoksella. Vaihto-opiskelijoille ei järjestetty luentoja, vaan opinnot suoritettiin esseillä ja Power Point -esityksillä. Opiskelu muilla laitoksilla on mahdollista, mutta usein laitosten välinen yhteistyö takkuu hieman. Itse otin yhteyttä historian laitokseen ja kysyin, onko mahdollista suorittaa opintoja kyseisellä laitoksella.

Osallistuin syyskuun alussa Slovenian kielikurssille, mikä oli loistava päätös. Sloveniassa puhutaan hyvää englantia, mutta kielenperusteet on hyvä osata. Kurssilla tutustuu helposti muihin vaihto-opiskelijoihin. Luennot olivat maanantaista torstaihin, mikä mahdollisti viikonloppuisin reissaamisen muihin maihin ja Slovenian rannikolle.

Sloveniassa vaihto-opiskelijoille on tarjolla kahdenlaisia asuntoloita. Toinen asuntoloista, Rozna Dolina, sijaitsee Ljubljanan eteläpuolella, ja toinen Bezigradissa. Rozna on huomattavasti rauhattomampi ja epäsiistimpi, kun taas Bezigradissa opiskelijoilla enemmän omaa rauhaa ja tilaa. Kummassakin asuntolassa opiskelijat jakavat huoneensa toisen opiskelijan kanssa. Päätin itse kuitenkin hakea asuntoa yksityiseltä sektorilta, sillä tiesin vuoden aikana tarvitsevani enemmän omaa rauhaa ja oman huoneen.

Minulla ei ollut Sloveniassa asuntoa ennen saapumista, sillä ajattelin sen olevan helpompaa paikan päällä. Ensimmäiseksi päiviksi varasin edullisen hostellin, ja yritin etsiä asuntoa, mikä osoittautui hankalammaksi kuin olin oletanut. Paikallinen opiskelijajärjestö SOU myös auttaa asunnonhaussa, mutta en ehtinyt ottaa yhteisöön yhteyttä. Olin onnekas, ja sain lopulta huoneen saksalaisen tytön avustuksella. Asuin Bezigradin alueella rivitalossa, jossa asuin myös kuusi muuta vaihto-opiskelijaa. Kaikilla meillä oli omat huoneet, joista maksoimme kuukaudessa 280 euroa, mikä oli suhteellisen paljon. Tosin talossamme oli myös puutarha ja grilli, mikä aiheutti kateutta muissa vaihtareissa. Ensimmäisillä viikoilla kotimme sai nimen Ruski Puski, joka tuli tunnetuksi jopa vaihtariipiireissä. Kimppa-asuminen oli mieletön kokemus, ja meistä muodostuikin lopulta perhe ”Ruski Puski Family”. Vaihdon päätteeksi teimme yhteisen reissun autolla Balkanilla.

Slovenia maana on monipuolinen. Pienuutensa ansiosta matkustaminen rannikolle, vuoristoon tai toiseen maahan on mahdollista päivässä. Teinkin useita reissuja: Kroatiaan rannikolle, Italiaan, Unkariin, Slovakiaan ja yleisesti Balkanilla. Yhden viikon vietin lasketellen Itävallassa. Lasketteleminen Sloveniassa on myös helppoa. Alle tunnissa pääsee läheiselle laskettelukeskukselle, jossa helposti voi viettää päivän. Parasta tapa matkustaa on vuokrata auto. Bussit ja junat kulkevat suhteellisen hitaasti, ja auton vuokraus on usein myös edullisempaa.

Ljubljana ei kaupunkina saata avautua, mikäli siellä viettää vain viikon. Parhaiden baarien, ravintoloiden ja muiden paikkojen sekä aktiviteettien löytämiseen menee aikaa. Pääkaupunkina Ljubljana tarjoaa kuitenkin parhaat museot ja yhteydet muihin maihin, mutta kuitenkin pienuutensa ansioista sen oppii tuntemaan nopeasti. Ljubljanan parasta antoa opiskelijoille on opiskelijaruokailusysteemi, studenski boni. Alle viidellä eurolla on mahdollista syödä sadoissa ravintoloissa salaatin, keiton, pääruuan ja jälkiruuan. Myös yöelämä on monipuolista ja tarjolla on vaikka mitä! Ljubljana on myös hyvin turvallinen kaupunki asua ja olla. Keskellä yötä kaupungissa voi hyvin kävellä yksin huoletta. Lisäksi taksit ovat todella edullisia Ljubljanassa, joten taksilla pääsi kotiin kolmella eurolla kaupungista yöllä.

Vaihtovuosi jää mieleeni yhtenä elämäni parhaimpana kokemuksena. Tutustuin lukemattomiin ihmisiin, opin muista kulttuureista ja sain uusia, mielettämiä ystäviä. Tulen ikävöimään Sloveniaa, ja erityisesti kämppekavereitani, joista tuli minulle rakkaita ystäviä. Näin paljon ja koin vielä enemmän. Alussa päätös viettää kokonainen lukuvuosi ulkomailla hirvitti, mutta lopulta vuosi menee nopeaa, sillä jatkuvasti tarjolla uutta ja tuntematonta. Jälkikäteen ajateltuna yksi lukukausi ei olisi riittänyt lainkaan.

, , 01.04.2014 – 30.09.2014

Maa: Slovenia

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.04.2014 – 30.09.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Suoritin Erasmus-harjoitteluni Ljubljanan rauhantutkimusinstituutissa osana opintokokonaisuuttani Peace Negotiation and Conflict Research –maisteriohjelman. Olen perehtynyt tutkimusalueina entisen Jugoslavian maiden integroitumiseen Euroopan Unionissa, ihmisten liikkuvuuteen Euroopan sisä- ja ulkorajoilla ja eurooppalaisuuden ja sen “ulkopuolisuuden” määrittelyyn. Olin aikaisemmin tutustunut instituutin toimintaan hakiessani aiheeseen liittyvää tutkimustietoa, ja ajattelin että tutkimusinstituutti Sloveniassa tarjoaa hyvän näköalapaikan syventääkseni ymmärtämystäni edellämäinuilta tutkimusalueilla.

Otin omatoimisesti yhteyttä rauhaninstituuttiin kuultuani tammikuussa 2014 että minulle on myönnetty harjoitteluapuraha. Lähetin sähköpostilla instituutin johtajalle ja hallinnolliselle sihteerille motivaatiokirjeen ja CV:n, joissa ilmaisin mikä tutkimusalue minua kiinnostaa ja miksi haluaisin suorittaa harjoitteluni Ljubljanassa. Sain vastauksen, jossa kerrottiin että instituutissa on meneillään kansainvälinen projekti Eurooppalaiseen uusnationalismiin, rasismiin ja vihapuheeseen liittyen johon minut voitaisiin sijoittaa. Heti ensimmäisessä viestissä sanottiin että mikäli ottaisın harjoittelun vastaan se valitettavasti harjoittelu olisi palkaton, sillä projekti oli budjetoitu etukäteen. Innostuin kuitenkin mahdollisuudesta suorittaa harjoitteluni Sloveniassa, ajattelin että Erasmus-tuki ja opintotuki riittävät elämiseen: Ennen kaikkea minulle oli tärkeää päästä oppimaan tutkijan työtä sellaisilla osa-alueille joiden parissa toivon tulevaisuudessa työskenteleväni.

Saavuın siis Ljubljanaan huhtikuun alussa 2014, tapasin ensimmäisenä työpäivänäni ohjaajani Veronikan joka esitteli minulle instituutin ja tutkijat. Veronika kyseli tarkkaan minkälaiset tehtävät minua kiinnostavat ja kertoi minkälaisia tehtäviä hän oli minulle suunnitellut. Kerroin, että olen tullut tänne oppimaan tutkijan työstä joten olen kiinnostunut tekemään monipuolisesti erilaisia tehtäviä.

Tehtäviini instituutissa kuului muun muassa tutkimusmateriaalinen kerääminen, projektimateriaalien käsittely ja kirjallisuusanalyysien kirjoittaminen. Koska olin tutustunut instituutin englanninkieliseen materiaaliin aikaisemmin, pidin englanninkieltä itsestäänselvänä työkielenä. Työnteon käynnistyessä huomasin kuitenkin että koska en puhunut sloveniaa, minulle luotettujen tehtävien määrä oli rajallinen: Pääsin tekemään mielenkiintoisia analyysejä ajankohtaisista aiheista koskien esimerkiksi nationalismin nousua 2014 euro-vaaleissa, nationalismin ilmentymisen vertailua itä- ja länsi-Euroopassa viime vuosina, vihapuheen ilmentymistä verkkoympäristössä, ja liikkuvan identiteetin kehitystä monikulttuurisessa Euroopassa. Osana ‘Light On Racism’ projektia keräsin tietoa kansainvälisiltä uutissivustoilta rasismin eri ilmentymismuodoista eri puolella Eurooppaa. Työtehtäviini kuului myös projektimateriaalien kokoamista ja järjestelyä.

Kaikenkaikkiaan harjoittelu oli antoisa, vaikkakin eri tavalla kuin olin alunperin ajatellut. Harjoittelu tutkimusassistenttina ympäristössä jossa en puhunut paikallista kieltä tarkoitti että kykenin osallistumaan projektien “kansainväliseen puoleen”, mutta esimerkiksi kvalttatiivisen tiedon keruuseen paikallisessa ympäristössä en voinut osallistua. Koska toimiston yhteisö koostui pääosin Slovenialaisista, tavallinen kieli työympäristössä oli sloveniankieli.

Tutkimusassistentin työ oli laajalti itsenäistä ja analyttistä työtä koneen ääressä. Opin temaattisesti uusia asioita, argumentointi- ja analysointi taitoja, projektimateriaalien keruuseen ja hallinointiin liittyviä asioita.

Tutkimusinstituutin henkilökunta oli hyvin ystävällistä ja avuliasta, ja varsinkin ohjaajani Veronika fasiltoi hyvin harjoitteluni sujuvuutta. Minulla oli myös mahdollisuus tutustua instituutin muihin harjoittelijoihin ja muihin kansainvälisiin vaihto-opiskelijoihin ja harjoittelijoihin Ljubljanassa.

Slovenialaiset puhuvat yleisesti ottaen erittäin hyvää englantia ja pärjäsin kielitaidollani hyvin. Työaikani oli noin kuusi ja puoli tuntia päivässä: puolen vuoden aikana minulle kertyi noin kymmenen vapaa päivää jotka vietin tutustuen alueeseen.

Rekisteröityminen paikalliseksi asukkaaksi sujui helposti, hallinnollisiin kuluihin meni noin 40 euroa: lisäksi minun tuli osoittaa että opiskeln Tampereen yliopistossa, että minulla on apuraha harjoittelujaksolle ja harjoittelusopimus. Asuin Ljubljanan keskustan lähellä opiskelija asuntolassa, jonka löysin verkosta. Asumiskustannukset olivat laskuineen noin 270 euroa kuukaudessa. Ljubljanassa on hieman halvempi hintataso kuin Tampereella, joten apuraha ja opintotuki riittivät jokapäiväiseen elämään. Ljubljanassa opiskelijat syövät hyvin edullisesti opiskelija-ravintoloissa, kaupungin sisäinen bussilippu maksaa 1.20 euroa. Sloveniassa on edullista matkustaa yleisillä kulkuvälineillä: maa on pieni mutta sitäkin monipuolisempi. Vapaa-ajallani saatoin käydä Alpeilla vaeltamassa noin tunnin matkan päässä Ljubljanasta tai mennä Slovenian rannikolle Adrianmerelle noin puolitoista tuntia Ljubljanasta.

Sää on yleisesti ottaen lämpimämpi kuin Suomessa, Ljubljana kuitenkin sijaitseen vuorten ympäröimässä laaksossa joten harmaisiin päiviin on syytä varautua. Kesällä lämpötilat saattavat kuitenkin nousta jopa 40 asteeseen. Talvella Ljubljanassa lämpötilat vaihtelevat +5- -5 asteessa, vuorilla on kuitenkin talvisin aina lunta ja mahdollisuus harrastaa talviurheilulajeja.

Suoritin työharjoitteluni noin puolessa välissä opintojani: aika on hyvä siinä mielessä että sain näkökulmaa tutkimustyöhön ja eväitä tulevaa gradua varten: toisaalta olen ajatellut että työharjoittelun olisi voinut säästää opintojen loppuvaiheeseen, jonka jälkeen olisi hyvä ponnahtaa suoraan työelämään.

Suosittelen kansainvälistä harjoittelua lämpimästi kaikille opiskelijoille: tutustuminen toisen maan työskentelykulttuuriin ja -tapoihin toisessa maassa omalla alalla on korvaamaton kokemus josta koen itse saaneeni suunnattomasti valmiuksia työelämän kannalta. Vaikka turhautumisen hetkiä vieraassa ympäristössä varmasti tuleekin, oppimiskokemuksena Erasmus-harjoittelu on ollut osaltani korvaamaton. Kerron mielelläni lisää kokemuksistani opiskelijoille jotka harkitsevat vaihtoon lähtöä!

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 17.02.2014 – 04.07.2014

Maa: Slovenia

Kaupunki: Ljubljana

Vaihtoaika: 17.02.2014 – 04.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Hakeminen ja alkuvaikeudet

Hain Erasmus-vaihtoon Slovenian Ljubljanan yliopistoon kevään 2013 täydennyshaussa. Sain kotiyliopistolta vahvistuksen vaihdosta pian jo ennen kesää, mutta Ljubljanasta virallista vahvistusta jouduin odottamaan joulukuun alkuun saakka. Oman yksikköni koordinaattori Tampereella vakuutteli vahvistuksen tulevan pian ja ohjeisti ottamaan yhteyttä Ljubljanaan, mikäli vastausta ei alkaisi kuulua elokuuhun mennessä. Lähettelin sähköpostia Ljubljanaan niin tiedekunnan kuin yliopistonkin kv-toimistoon, josta sain syyskuussa epävirallisen vahvistuksen vaihtoni toteutumisesta.

En tiedä, olisinko ilman oma-aloitteisia yhteydenottojani saanut Ljubljanasta mitään ilmoitusta ennen joulukuuta. Epätietoisuuden ja virallisen vahvistuksen puuttuessa jäin syksyllä paitsi EILC-kielikursseja koskevaa hakuinformaatiosta. Otin yhteyttä Tampereen yliopiston kv-toimistoon asiasta noin kuukauden myöhässä ja jälkikäteen ilmoittautumista pidettiin epävarmana. Laitoin kuitenkin paperit kv-toimistomme kautta menemään ja sain vahvistuksen kielikurssille pääsystä jo samalla viikolla. Kielikurssin vahvistus tuli siis ennen virallista vaihtoonlähdön vahvistusta.

Ljubljanan yliopistoon ilmoittaudutaan vielä erikseen sähköisen järjestelmän kautta. Sähköisessä ilmoittautumisessa tulee henkilötietojen täyttämisen lisäksi mm. tehdä mahdollinen asuntolahakemus sekä toimittaa opintorekisteriote, tulevan vaihdon kurssisuunnitelma sekä kielitodistus. Tampereen yliopiston mukaan kielitodistusta ei Erasmus-vaihdoissa tarvittaisi ja jouduinkin täydentämään sähköistä hakemustani viikon varoajalla joulukuussa. Kielitodistuksen hankkiminen yliopistostamme onnistui kuitenkin yhdessä päivässä.

Ljubljanaan opiskelemaan lähteminen oli kaiken kaikkiaan paperibyrokratiassaan ja vahvistamattomuudessaan melkoinen soppa ja minua varoiteltiin vastaavasta tuskasta määränpäässä. Paikanpäällä vastaavaa informaation puuttumista ei kuitenkaan tapahtunut, vaan asiat Ljubljanan ja tiedekunnan kv-toimiston sekä asuntolan toimiston kanssa sujuivat ongelmitta.

Opinnot

Osallistuin vaihtoni aluksi kuukauden mittaiselle EILC-kielikurssille, jonka suurimpana antina oli tutustuminen muihin erimaista tuleviin vaihto-opiskelijoihin. Kielikurssilla tapaamistani ihmisistä muodostui koko kevään ajaksi minulle läheisin porukka. Oman kurssini järjesti ŠOLT Zavod organisaatio, jonka opetus aloittelijaryhmässä ei ollut hääviä, mutta muissa ŠOLTin ryhmissä tai esimerkiksi Cene Štuparissa opiskelleet olivat varsin tyytyväisiä opetuksen tasoon ja antiin. Omalla kurssillamme keskityttiin enimmäkseen kielioppiin ja esimerkiksi jokapäiväiset sanastot, kuten ruokien nimet jäivät useista pyynnöistämme huolimatta käymättä läpi. Varsinaisesti en oppinut sloveniaa kurssin aikana, mutta monesti en kieltä olisi tarvinnutkaan. Slovenialaiset puhuvat huomattavan hyvää englantia joka paikassa.

Lähdin vaihtoon journalistiikan vaihtopaikalta, mutta viestinnän kurssit olivat keväällä yhtä ainoaa kansainvälisen viestinnän kurssia lukuun ottamatta Sloveniaksi, joten jouduin valitsemaan kursseja tiedekunnan muusta englanninkielisestä tarjonnasta. Opintoni Sloveniassa eivät juuri lainkaan liittyneet omaan opintoalaani, sillä opiskelin viestinnän kurssin lisäksi filosofiaa ja kehitysmaatiedettä. FDV:ssä kursseja ei voi ensimmäisen kurseille ilmoittautumisviikon jälkeen lisätä, joten kannattaa ottaa muutama ylimääräinen kurssi, jolloin voi tarpeen tullen tiputtaa pari pois, mikäli ne osoittautuvat liian vaativiksi. Kurssien vaativuus vaihtelee hurjasti täysin professorista riippuen. Valitsemillani kursseilla oppimateriaalit olivat enimmäkseen netissä, enkä edes käynyt yliopiston kirjastossa. Opetusmenetelmät vaihtelivat kurseittain melko monipuolisesti. Kielitaitoni oman alan kursseilla riitti mainiosti, sen sijaan esimerkiksi kehitysmaa-asiat menivät korkealta ja kovaa niin aiheen kuin sanaston ollessa täysin vierasta. Minun ei ollut mahdollista korvata kursseilla tutkintoni pakollisia opintoja, mutta niiden sisällyttäminen vapaaehtoisiin opintoihin onnistui yksikössäni täysin ilman ongelmia.

Oma tiedekuntani yhteiskuntatieteiden tiedekunta FDV ei järjestänyt juuri minkäänlaista tuutoritoimintaa. Tapasimme koko tiedekunnan 60:lle vaihto-opiskelijalle osoitetut neljä tuutoria tervetuloinfossa, mutta yksikkö ei infon lisäksi tarjonnut minkäänlaista muuta tukitai tervetuloimintaa vaihto-opiskelijoille. Meitä kehoitettiin liittymään FDV:n Facebook-ryhmään, jossa tuutorit silloin tällöin ilmoittelivat ajankohtaisista asioista ja jossa oli mahdollisuus kysyä heiltä mieltä askarruttavista asioista. Tuutorointi Ljubljanan yliopistossa vaihtelee suuresti tiedekuntakohtaisesti, sillä esimerkiksi samalla kampuksella sijaitsevassa liiketalouden tiedekunnassa jokaisella vaihto-opiskelijalla oli henkilökohtaiset tuutorit ja tiedekunta järjesti vaihtareilleen retkiä ympäri Sloveniaa.

Asuminen

Hain jo syksyllä asuntolapaikkaa ja sainkin paikan vaihtareille osoitetusta asuntolasta. Lueskeltuani uudemman kerran aiempia vaihtotarinoita ja kokemuksia rauhattomista asuntoloista Ljubljanassa päädyin kuitenkin etsimään asuntoa yksityisiltä markkinoilta ja löysinkin vuokravälityssivustolta oman huoneen jo ennen saapumistani paikalle. Hinta viiden hengen jakamasta asunnosta yhden hengen huoneesta lähellä keskustaa oli 180€ kuussa + sähkö ja vesimaksut, yhteensä kuukaudesta riippuen noin 230€, mikä keskustan välittömässä läheisyydessä oli normaali tai jopa edullinen hinta. Normaalihintataso keskustassa ja sen liepeillä vaihtelee n. 300€ tietämällä.

Mikäli haluaa huoneen/asunnon yksityisiltä markkinoilta kannattaa googlailla slovenian kielisiä vuokravälityssivuja ja liittyä jo ajoissa Erasmus opiskelijoiden Facebook-ryhmään, jossa ihmiset ilmoittelevat asunnoista ja kyselevät niitä. Kannattaa huomata, että vuokriin tulee yleensä lisäksi sähkö-, vesi- ja internetmaksut, jotka vaihtelevat 50-60 euron välillä.

Asunto, johon muutin, oli jatkuvan muuttovaihdannan kohteena ja enimmäkseen jaoin asunnon kolmen slovenialaisen ja yhden bulgarialaisen nuoren miehen kanssa. Asumis- ja varsinkin siisteystottumuksemme eivät osuneet yksiin ja päädyinkin kysymään asuntolapaikkaa uudemman kerran ja muutin toukokuun alussa Erasmus-opiskelijoiden asuntolaan Rozna Dolinaan. Meno asuntolassa ei ollut niin villiä kuin olin kuvitellut ja viihdyin siellä paljon paremmin kuin aiemmassa asunnossa. Toki yönistä joutui ajoittain tinkimään melun vuoksi ja sotkun määrä ja aste yhteisissä tiloissa oli sanoin kuvaamaton, mutta tästä huolimatta nautin enemmän meluisassa ja yhteisesti sotkuisessa ympäristössä yhdessä

ystävien kanssa vietetystä ajasta. Myös liikuntamahdollisuudet Roznassa olivat paremmat, sillä kaupungin suurin puisto sijaitsee aivan vieressä ja opiskelijoiden liikuntatilat asuntola-alueella.

Sloveniasta, ruoasta, matkustelusta ja vaihdon valloittavuudesta

Sloveniassa opiskelijoista pidetään erityistä huolta opiskelija-ateriatuen kautta. Ateriatuen saa ravintolaruokaan yli 200:ssa ravintolassa ympäri maan ja maksettava hinta vaihtelee 0-5€ välillä. Ateriaan kuuluu pääruuan lisäksi keitto, salaatti ja jälkiruoka. Opiskelija-alennus myös mahdollistaa sen, että lounas tai päivällinen tulee vietettyä päivittäin ulkona kavereiden kanssa. Ravintolaruoka Sloveniassa on pääosin erittäin maistuvaa ja annokset suuria. Hintataso on ravintoloissa ja baareissa Suomea halvempi, mutta kaupoissa varsinkin ulkomailta tuotavat tuotteet ovat lähes samanhintaisia. Sloveniassa julkiset kulkuneuvot kaupunkiliikennettä lukuun ottamatta ovat suhteellisen kalliita ja hitaita, mutta Sloveniassa kimpapakyytimatkustaminen Prevoz-nimisen sivuston kautta on uskomattoman helppoa, nopeaa ja edullista. Löydettyämme Prevozin, emme juuri matkustaneet Sloveniassa muilla tavoin. Myös auton vuokraaminen vaihto-opiskelijoille on edullista ja helppoa; auton vuokraus päiväksi maksaa n. 30€, mikä mahdollistaa kätevästi reissujen tekemisen lähimaihin.

Slovenia on pieni maa ja Ljubljanasta pääsee noin tunnissa-parissa naapurimaihin. Sloveniassa itsessäänkin riittää paljon nähtävää Alpeista ja turkoosinsinisistä järvistä Välimeren rantaan. Ljubljana on noin Tampereen kokoinen, sievä, lämminhenkinen kaupunki, johon on helppo ihastua ja rakastua. Kylmää ja jäistä tammikuuta lukuun ottamatta kaupunki on aurinkoinen ja eloisa; musiikkia ja katutaidetta on joka puolella, kulttuuritapahtumia ympäri kaupunkia ja joen varren kahvilat tuovat tunnelman kaupungin sydämeen. Ljubljanassa bussit kulkevat läpi yön ja käytetyn pyörän voi ostaa muutamalla kymppillä. Ljubljana onkin erittäin pyöräily-ystävällinen kaupunki, jossa kuitenkin tulee olla tarkkana liikennesääntöjen kanssa, sillä väärällä puolella katua tai päihtyneenä pyöräileviä sakotetaan suurella todennäköisyydellä.

Vaihto osoittautui yhdeksi parhaista kokemuksistani ja lähteminen päätökseksi, jota en katunut. Lähtiessäni vaihtoon opintojeni loppupuolella minua varoiteltiin etukäteen muiden vaihtareiden olevan nuorempia ja kandivaiheen opiskelijoita. Kuitenkin suurin osa ympärilläni olleista ihmisistä opiskeli yhtälailla maisteriohjelmassa ja moni jopa kirjoitti graduaan vaihdon aikana. Itse kuitenkin suosittelen jättämään gradun kotiin ja keskittymään vaihtarielämään ja kokemuksiin täysillä. Vaihto on ehdottomasti kokemus jota suosittelen jokaiselle; se on elämäkoulu, josta selviytyminen antaa sekä uskoa omiin päätöksiin, kehittää kielitaitoa, antaa uusia kokemuksia ja opettaa sinusta itsestäsi. Samanmieliset ja -olaiset ihmiset kyllä löytyvät ympärille ja eri maista olevien ystävien kautta maailma avartuu aivan uudella tavalla.

University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani, Ljubljana, 01.10.2013 – 04.07.2014

Maa: Slovenia
Kaupunki: Ljubljana
Vaihtoaika: 01.10.2013 – 04.07.2014
Vaihto-ohjelma: Erasmus
Yliopisto: University of Ljubljana - Univerza v Ljubljani

Valmistelut

Aloin valmistelemaan vaihtoonlähtöäni elokuussa eli noin kuukausi etukäteen. Olin keväällä hakenut Ljubljanaan vaihtoon yhdeksi lukukaudeksi, sillä halusin alun perin palata Suomeen kesätöihin. Myöhemmin päätin jatkaa vaihtoani toisella lukukaudella. Ljubljana olikin ensisijainen hakukohteeni, koska olin käynyt Sloveniassa v. 2009 ja silloin tuo taskukokoinen maa, sen kieli ja kulttuuri olivat tehneet todella ison vaikutuksen minuun. Hakuprosessi oli yllättävän ongelmaton ja sujuva. Ljubljanan kansainvälisten asioiden koordinaattori lähetti minulle jo alkukesästä listauksen tarjottavista kursseista ja neuvoi läpi vuoden, mitkä kurssit ovat erityisen kiinnostavia. Ennen matkanalkua joutui hoitamaan erilaisia asioita, kuten muuttamaan huonekalut varastoon, hankkimaan erillisen matkavakuutuksen ja tarkistamaan rokotukset. Matkaaminen vaihtokohteeseen hoitui erikoisella tavalla: lähdimme kahdestaan ajamaan autolla Itä-Euroopan halki vaihtokohteeseemme. Seikkailu alkoi siis jo hieman ennen varsinaista vaihtoa. Auton tuomisen kanssa ei ollut mitään ongelmia ja tehtävät korjaustyöt hoidettiin myöhemmin kätevästi Sloveniassa noin puoleen hintaan Suomeen verrattuna.

Alkuvaikeudet ja asuntoasiat

Perille päästyä asiat eivät kuitenkaan sujuneet ihan niin kuin piti: Asunto oli hankittu jo etukäteen paikallisen opiskelijayhdistyksen välityksellä, mutta jouduimme muuttamaan kahden viikon sisällä pois, koska minulle tuli asunnossa levinneestä homeesta vakavia terveysongelmia, niin että jouduin heti kolmantena yönä sairaalaan. Sairaalasta voin sen verran kertoa, että järjestely vaikutti Suomen tapaiselta. Ensin otettiin henkilötiedot ylös, sitten sairaanhoitaja haastatteli minua, toinen sairaanhoitaja hoiti ensiavun ja kokeet ja lopulta tuli lääkäri antamaan diagnoosin ja hoito-ohjeita. Sairaanhoitajat puhuivat huonoa englantia, mutta melko sujuvaa saksaa. Lääkäri taas puhui erinomaista englantia ja lohdutti valtavasti, kun hän kertoi olevansa lähdössä Tampereelle pitämään luentoa seuraavalla viikolla.

Uusi asunto löytyi slovenialaisten opiskelijoiden suosiman facebook-ryhmän ("Stanovanjce, stanovanjce, kje si?") avulla, vaikkakin kaupungin toisesta päästä, Je icasta. Jos on tottunut suomalaisiin välimatkoihin, voi melkein asua missäpäin tahansa Ljubljanaa. Opiskelija-asuntolat ovat ehdottomasti edullisin tapa asua, jos myöhään yöhön jatkuvat bileet eivät häiritse. Yleisesti ottaen kannattaa vertailla hintoja ja pyytää esim. tuutoria tai muuta luotettavaa paikallista arvioimaan asuntoa. Lisäksi on valitettavasti niin, että moni vuokranantaja Sloveniassa kiertää veroja, jolloin ne eivät halua vuokralaisen rekisteröityvän viranomaisille ja oleskelulupa voi jäädä saamatta sen seurauksena. Toisen lukukauden alussa muutin vielä viimeisen kerran, tällä kertaa Moste-nimiseen kaupunkiosaan. Silloin oli kämppekaverina slovenialainen tyttö ja asunto oli tosi siisti ja kodikas.

Kielenopiskelu

Syyskuussa osallistuin Zavod Šoltin järjestämälle EILC-kielikurssille. Opettaja oli todella osaava, vaikka samaa ei voitu sanoa kaikkien ryhmien vetäjistä. Oppiminen oli hauskaa, mutta hidasta, tunnilla kun oli paljon espanjalaisia, joilla oli vasta vähän kokemusta kieltenopiskelusta. Kurssista sai paljon uusia kavereita ja oppi kielen perusteet. Vuoden aikana suoritin vielä neljä sloveenin kurssia lisää Šoltilla. Valitettavasti sloveenin kurssit ovat maksullisia järjestäjistä riippumatta. Kielen opin myöhemmin myös tandem-kieliparien avulla ja puhumalla sitä kavereille. Sloveeni on melko monimutkainen kieli, mutta se auttaa suuresti ymmärtämään muita slaavilais- ja erityisesti balkanilla puhuttavia kieliä. Slovenialaiset osaavat yleensä tosi hyvin englantia, mutta moni ihailee, jos ulkomaalainen vaivautuu opettelemaan kieltä alkeita pitemmälle.

Opinnot ja yliopisto

Lukukausi alkoi virallisesti lokakuun ensimmäisellä viikolla. Silloin oli myös pari orientaatiota vaihtareille, ja sain oman tuutorini, joka oli jo loppukesästä ottanut yhteyttä minuun. Itse olin todella onnekas tuutorin suhteen, koska sain häneltä paljon tukea ja apua erityisesti kurssivalintaan ja hän antoi minulle lainaan melkein kaikki vuoden aikana tarvitsemi kirjat. Ensimmäisenä lukukautena kävin lähinnä oman oppiaineen, eli käännöstieteen, kurseja, kuten "Ameriikan kirjallisuus", "Englannin kirjallisuus", "Englannin fonetiikka" ja niin edelleen. Toisena lukukautena suoritin myös Saksan filologian kurseja, kuten "Semantiikka ja Semiotiikka", "Saksankielinen maanpakolaiskirjallisuus". Opetuksen taso vaihteli huomasti kurssista riippuen. Kirjallisuuskurssit vaativat paljon panostusta ja ulkoa opettelua, koko vuonna kävin 4 kirjallisuuskurssia, joihin oli luettava yhteensä 28 kaunokirjallista teosta. Lisäksi piti perehtyä yleistieteellisiin teoksiin. Lukemista oli siis enemmän kuin Suomessa, mutta kurseista sai helposti hyviä arvosanoja. Arviointi perustui esitelmiin, kirjoitelmiin, kirjallisiin kokeisiin ja useimmiten myös suulliseen kuulusteluun. Kaiken kaikkiaan ei ollut helpompaa, mutta opin todellakin vähemmän kuin suomalaisilla opetusmenetelmillä. Kurssit olivat lähinnä englanniksi tai saksaksi, mutta toki opettaja vaihtoi aika ajoin sloveeniin selventääkseen ongelmakohtia. Hienoa oli, että pystyi esimerkiksi saamaan opintopisteita liikuntatunneista, jotka olivat siten myös edullisempia. Tämän tarjonnan puitteissa jatkoin ratsastusharrastustani Sloveniassa. Jälkikäteen hieman harmittaa, etten ottanut selvää muidenkin tiedekuntien kurseista, koska jotkut niistä olisivat sopineet omaan opintosuunnitelmaan paremmin kuin käännöstieteen kurssit.

Harrastukset ja liikunta

Harrastukset saivat muutenkin todella ison roolin Sloveniassa. Aloitin baletin tanssimisen uudelleen ja sattuman kautta tutustuin bussikorttijonossa slovenialaiseen, joka raahasi minut samana iltana swing-tanssiaisiin, mistä lähtien kävin kerran tai kaksi viikossa swing-harkoissa sekä viikottain vähintään yhdellä tanssi-illalla. Ljubljanassa elää huikea swing- ja salsakulttuuri. Tanssi-illoissa ja -tunneilla olin yleensä ainoa ulkomaalainen, joten tutustuminen paikallisiin (ja kielen oppiminen) kävi helpommin kuin missään muualla. Parhaan slovenialaisen ystäväni ja suomihullun löysin juuri sieltä. Kesällä täytin opintovapaat tanssileireillä ja intensiivikursseilla.

Ruoka

Myös opiskelijaruokailu Sloveniassa on kehumisen arvoista. Valtiolta saa arkipäivää kohden yhden ruokakupongin puhelimeen, ja sitä voi käyttää Ljubljanassa 100:ssa eri ravintolassa, ja myös muilla paikkakunnilla, mikä tulee isoksi eduksi matkustellessa. Kupongilla saa ruokaa maksamalla itse lisäksi 0,00-4,37e. Ruokapaikat vaihtelevat kebabkojuista tasokkaisiin ravintoloihin. Ateriaan sisältyy yleensä alkukeitto, salaatti, pääruoka ja jälkiruoka. Monesti pelotellaan keskieurooppaan lähteviä kasvissyöjiä lihaisilla perinneruuilla, mutta itse asiassa löysin Sloveniasta helpommin kasvisruokavaihtoehtoja kuin Suomesta. Hyvästä ruuasta ja kasvisruuan saatavuudesta kielivät myös vaihdossa kertyneet tervetulleet lisäkilot.

Muuta

Vaikka opiskelu, harrastukset ja ruoka olivat olennainen osa vaihtoani, ne eivät ole läheskään niin arvokkaita kuin saamani ystävyysuhteet, matkat ja opettavaiset kokemukset. Tulen muistelemaan vaihtoni joka ikistä päivää suurella haikeudella. Meillä oli melko pysyvä kaveriporukka, jossa oli tuskin kahta henkilöä samasta maasta. Heidän kanssa tuli opiskeltua, syötyä, juotua, juhlittua, iloittua ja itkettyä, valloitimme monet vuoret, jopa Triglavin, ylitimme rajojamme, ja pidimme huolta toisistamme. Kävimme matkoilla Bledissä, Bohinjissa, Kranjska Gorassa, Soča-laaksossa, Novo mestossa, Ljubljanan lähistöllä, Škofija Lokassa, Piranissa, Koperissa (mainitaakseni vain muutamat) ja Slovenian ulkopuolella Italiassa, Itävallassa, Kroatiassa, Bosniassa, Montenegrossa, Makedoniassa, Kosovossa ja Serbiassa. Jälleentapaaminen on jo suunnitteilla. Kaiken kaikkiaan vaihtoni oli mahtava kokemus ja päätös lähteä Sloveniaan yksi parhaimmista päätöksistäni ikinä.

University of Maribor - Univerza v Mariboru, Maribor, 01.10.2013 – 11.07.2014

Maa: Slovenia

Kaupunki: Maribor

Vaihtoaika: 01.10.2013 – 11.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: University of Maribor - Univerza v Mariboru

Valmistelut ja saapuminen Mariboriin:

Hain vaihtoon täydennyshaussa, mutta muuten hakuvaiheessa ei ollut mitään ihmeellistä, kaikki järjestyi oikein sujuvasti. Ensimmäinen varsinainen haaste tuli vastaan asuntoa etsiessä; Mariborin yliopisto tarjoaa vaihtareille paikkoja asuntoloissa, mutta asuntoloiden huoneet ovat kahden hengen huoneita ja halusin oman huoneen, joten jouduin etsimään asuntoa yksityiseltä. Tähänkin olisi varmasti saanut enemmänkin apua jos olisi pyytänyt, mutta loppujen lopuksi en tarvinnut. Minut osoitettiin nettisivulle, mistä löytyy vuokrailmoituksia, ja Google translaten avulla sain pääpiirteittäin selville asuntojen tiedot, ja sitten otin vuokranantajiin yhteyttä sähköpostitse englanniksi. Sain huoneen saman tien neljän hengen asunnosta, jonka muut asukkaat olivat paikallisia opiskelijoita.

Mariborissa minua odotti paikallinen kv-tuutoria vastaava "buddy", joka auttoi minua oleskeluluvan hakemisprosessissa (apu oli tarpeen sillä kyseisessä toimistossa henkilökunta ei puhunut englantia...) ja näytti hiukan kaupunkia. Ensimmäisten parin viikon jälkeen en tosin nähnyt enkä kuullut hänestä enää, mutta pärjäsinkin siinä vaiheessa jo ilmankin.

Opiskelu:

Olin valinnut lähinnä englanninkursseja, joten saatoinkin osallistua tunneille normaalisti. Muita aineita opiskelevat kaverini kertoivat, että heille oli järjestetty erikseen englanninkielistä opetusta vaihtariryhmissä, koska perusr ryhmälle opetus oli sloveeniksi. Ryhmissä saattoi olla vain kolmekin opiskelijaa. Pari valitsemaani historiankurssia taas toteutui niin, että opettaja antoi minulle essee-aiheen ja käski tulla takaisin kun se on valmis tai jos tarvitsen apua.

Englanninopetuksen taso oli hyvin vaihtelevaa, samoin kuin paikallisten opiskelijoiden taidot. Asenne vaihto-opiskelijoita kohtaan oli myöskin melko mielenkiintoinen – kaikki tuntuivat olettaavan, että vaihtarit tulevat Mariboriin lähinnä bilettämään. (Aika pitkälti tämä kyllä pitikin paikkansa.) Tämä näkyi esimerkiksi siinä, että lukukauden avajaisviikot eivät sijoittuneet ennen varsinaisen lukukauden alkua vaan alkoivat samaan aikaan kun opetuskin, mikä tarkoitti, että ensimmäisten kahden viikon aikana välillä joutui valitsemaan Erasmus-opiskelijoille tarkoitetun ohjelman ja luentojen välillä. Itse valitsin useammin luennot, ja eräskin opettaja totesi, ettei kukaan yleensä olettaisi vaihto-oppilaiden tulevan tunneille vielä ensimmäisellä viikolla.

Syöminen, juominen ja vapaa-aika:

Ruoka ja juoma on Sloveniassa todella halpaa, ainakin Suomen hintatasoon tottuneelle. Sen lisäksi koko maassa on vielä käytössä opiskelijoille ruokakuponkijärjestelmä, joka muistuttaa Kelan opiskelija-ateriatukea, mutta toimii suurimmassa osassa (ainakin Mariborin) ravintoloita eikä vain oppilaitoksen ravintoloissa.

Vaihtareille bileitä järjestetään vähintään viikoittain pitkin lukukautta ja viikonloppureissuja ympäröiviin maihin järjestettiin useampi per lukukausi. Mariborin lähiympäristössä on myös todella hyvät ulkoilumahdollisuudet, jos sellainen sattuu kiinnostamaan. Myös rock- ja metallimusiikin ystäville löytyy Mariborista pari baaria, mikä tuli minulle mieluisana yllätyksenä.

Kevätlukukaudeksi Mariboriin menevien kannattaa ihmeessä jäädä kesä-heinäkuun vaihteessa järjestettävän Lent-festivaalin ajaksi; koko pieni kaupunki herää henkiin niiden kahden viikon aikana ja musiikkia ja hyvää ruokaa ja juomaa on tarjolla yömyöhään Drava-joen rannalla.